

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 60

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 30 d'octubre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 8207/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a PGE 2013. 2407
  - 2) RGE núm. 8218/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantprojecte de la nova llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears. 2408
  - 3) RGE núm. 8219/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum de turisme i esport. 2409
  - 4) RGE núm. 8228/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Decret 92/1997. 2409
  - 5) RGE núm. 8215/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Centre d'interpretació de l'esport. 2411
  - 6) RGE núm. 8229/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital d'Inca. 2412
-
-

- 7) RGE núm. 8231/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Centre de salut de Sant Josep. 2413
- 8) RGE núm. 8238/12**, de l'Hble. Diputada no adscrita, Sra. Margalida Font i Aguiló, relativa a llei de finançament dels consells insulars. 2414
- 9) RGE núm. 8214/12**, de l'Hble. Diputat Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Any Juníper Serra. 2415
- 10) RGE núm. 8314/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a complement de pensió per jubilació del personal estatutari. 2416
- 11) RGE núm. 8220/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de la generació de biomassa a l'illa d'Eivissa. 2417
- 12) RGE núm. 8213/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, sobre Open Days. 2418
- 13) RGE núm. 8216/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a necessitats de finançament d'empreses i emprenedors a les Illes Balears. 2419
- 14) RGE núm. 8212/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a control dels accessos del Servei Ferroviari de Mallorca. 2419
- 15) RGE núm. 8217/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oportunitats en matèria d'ocupació a nivell europeu. 2420
- 16) RGE núm. 8315/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament d'hospitals. 2421
- 17) RGE núm. 8221/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència sectorial d'agricultura i desenvolupament rural. 2422
- 18) RGE núm. 8208/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a sector del comerç de les Illes Balears. 2423
- 19) RGE núm. 8232/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversió mitjana estatal. 2425
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7522/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general econòmica. 2426
- III. MOCIÓ RGE núm. 8075/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en tractament de residus, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7427/12. 2432
- IV. Compareixença del Vicepresident Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació per tal de retre compte del compliment de la Moció RGE núm. 3576/12**, relativa a política econòmica del Govern (escrit RGE núm. 7887/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 2439
- V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1306/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a adopció de mesures tributàries addicionals per a la reducció del dèficit públic. 2444
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començarem el plenari d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8207/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a PGE 2013.

Primera pregunta, RGE núm. 8207/12, relativa a pressuposts generals de l'Estat 2013, que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, el Sr. Bauzá va dir en aquesta cambra que els pressuposts eren injusts i que treballarien per millorar-los - els pressuposts de l'Estat em referesc-, per tant, ens agradaria que ens contassin quines gestions ha fet el Govern de les Illes Balears per millorar els pressuposts generals de l'Estat referents a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Miri, des de fa un any es treballa per intentar corregir una tendència que ve des de molt enrere i és que Balears té menys inversió de l'Estat que la resta de comunitats autònomes, cosa que té a veure amb la capacitat de fer obres i amb la capacitat de moure projectes nous, i en aquest sentit la feina bàsicament consisteix a intentar tenir aquests projectes i les idees d'aquests projectes, presentar-les i tirar cap endavant amb les negociacions a tots els nivells, nivells sobre el Ministeri d'Economia i també sobre el Ministeri de Foment.

Li puc dir que en aquest sentit també tenim endarrerides inversions importants, tenim un conveni de carreteres, amb sentències pendents i que intenten desbloquejar, crec que en els propers dies podrem tenir notícies al respecte, de manera que, efectivament, veurem una millora d'aquestes inversions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que, perdoni que li ho digui, fa pena escoltar aquestes declaracions. És ver que tradicionalment hem tengut molt pocs doblers de l'Estat, però els darrers anys mai com ara, i el Govern i el Partit Popular, Sr. Vicepresident, han fet el ridícul perquè no només no han millorat sinó que l'única esmena que ha presentat el Partit Popular als pressuposts generals de l'Estat que parla de doblers a les Illes Balears és per retirar-li 230.000 euros. L'única esmena del Partit Popular és per retirar 230.000 d'inversions de l'Estat a les Illes Balears, de parcs naturals. Quin ridícul, Sr. Vicepresident, per això fa un any que treballen per millorar les inversions?, i on arribarem en aquest nivell?

No posi aquesta cara, esmena 2730, *Grupo Parlamentario Popular, bajas, Baleares, 223.000 euros*. L'única que parla de doblers cap a les Illes és per retirar-ne. Si ja eren injusts abans, com els declara ara?, les votaran els seus diputats a Madrid, aquestes esmenes?, votaran el pressupost i votaran aquestes esmenes?

Jo, sincerament, li demanaria, si aquesta és la feina de negociació, per favor, no negociïn més, que cada vegada que van allà els seus els retallen de qualque banda. Tenim el president que se'n va a Brussel·les a demanar doblers per a la insularitat i se'n deuen riure, segur que se'n riuen del nostre president. Va a demanar doblers per a la insularitat i els seus, els seus, els prenen els que ja els havien destinat? A quin món vivim? Vostè sap quina és la realitat d'aquestes illes? Vostè sap la necessitat d'impulsar inversions en aquestes illes per moure un poc l'economia perquè la gent tengui un poquet més de feina, cotitzin, paguin els seus tributs i la comunitat pugui donar més serveis? Però la seva ortodòxia només és passar tisores i ni tan sols mirar que no els prenguin allò que tenim.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Senyoria, miri, hi ha dos plànols diferents, crec jo, un és el tema de tradició del que ve enrere, del que ve des de fa molts d'anys que, efectivament, la comunitat autònoma de les Balears en inversions directes de l'Estat sempre ha estat en unes condicions d'inferioritat, probablement a conseqüència que les grans infraestructures no passen per aquí i, en segon lloc, el que es va fer durant la legislatura passada. La legislatura passada...

(*Remor de veus*)

... que ens du, no, se'n poden riure, però és que... se'n poden riure, se'n poden riure, però la realitat s'imposa...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

... la realitat s'imposa i aquesta realitat imposa uns pressuposts durs, uns pressuposts difícils on el tema d'inversions queda realment reduït. Una vegada fet això, una vegada feta aquesta reducció, que segurament s'ha fet amb les obres que s'havien finalitzat, doncs, no començar de noves i a conseqüència que aquí a Balears s'havien finalitzat una sèrie d'obres que venien d'enrere i no se'n varen començar altres noves és el que ha donat aquest repartiment que, efectivament, és injust, el repartiment és injust, la qual cosa no invalida tot el pressupost. El pressupost dedicat a inversions territorials és injust, i li ho dic així de clar, així de clar. Per tant, s'ha de corregir. Formes de corregir-ho? N'hi ha moltes, però hem de cercar les formes que siguin eficients, ens podem escanyar cridant, podem fer tots els titulars que vulguem, però la realitat és que hem d'anar a les fórmules que siguin efectives per a Balears, i aquí tenim la fórmula, tenim la clau per fer-ho perquè hem de trobar aquelles partides que puguin venir a Balears sense distorsionar tot el que ve a la resta del país.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

I.2) Pregunta RGE núm. 8218/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantprojecte de la nova llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears.

Segona pregunta, RGE núm. 8218/12, relativa a avantprojecte de la nova llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears, presentada pel diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gràcies, Sr. President. La Conselleria d'Administracions Públiques ha elaborat un avantprojecte de llei de coordinació de les policies locals de les Illes Balears, es tracta de redefinir el paper dels nostres cossos de seguretat i policies locals per dotar-los de la necessària homogeneïtat per tal d'integrar totes les policies locals en un projecte comú de seguretat per a les quatre illes. La policia no desapareix dels municipis turístics i ara s'adapta al nou temps, no podíem continuar tractant igual els municipis de l'interior i del litoral, els grans i els petits, perquè els nostres pobles i ciutats necessiten homogeneïtat per ser més eficients, la unificació d'interessos comuns, les accions harmonitzades per al disseny de polítiques comunes de seguretat, l'impuls de la prevenció i l'anàlisi de les actuacions i planificacions de futur objectius comuns així com les associacions de municipis en matèria de policia local i, des d'ara, un mètode d'accés als cossos de seguretat per garantir el

principi de mèrit i capacitat. Es crea, igualment, el fons de seguretat pública per garantir els drets i equitats de tots els municipis de Balears, una part de la dotació econòmica destinada a recursos humans i la resta a material necessari.

Per això, Sr. Conseller, quina valoració fa el conseller d'Administracions Públiques, de l'esborrany de l'avantprojecte de la nova llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Diputat, avui per avui tenim, contam ja amb un esborrany a l'espera d'audiència pública i del termini de recollida d'al·legacions que parteix des de la convicció que la normativa s'ha d'adaptar als nous temps. Fa mesos vàrem obrir un debat sobre el model de futur i durant tot aquest temps hem estat analitzant tant la situació de la nostra comunitat autònoma com la manera de millorar la seguretat dels nostres ciutadans, l'estabilitat del col·lectiu policial i l'efectivitat del servei en els diferents municipis amb els recursos disponibles. El nou text donarà ja rang de llei als consells de coordinació de policies locals i regularà l'autorització d'associacions de municipis per compartir recursos, entre altres moltes coses.

Només per resumir alguns aspectes, també destacaré que l'accés al cos serà per concurs-oposició amb pràctiques obligatòries i que s'introdueix la possibilitat de manera cautelar l'arma reglamentària en situacions molt concretes i que es redefineix la figura del policia turístic. Els ajuntaments continuaran tenint ajudes del Govern per reforçar les seves plantilles, però també per invertir en recursos materials com uniformes, armament, vehicles, etc., qualsevol tipus d'equipament. Això ho farem creant un nou fons d'ajudes econòmiques, el fons de seguretat pública, el 70% del qual es destinarà a la convocatòria de places per a funcionaris de carrera o el nomenament de funcionaris interins i el 30% restant per a altres necessitats, sempre relacionades amb la seguretat pública.

En definitiva, pensam que la nova llei respon a aquest nou plantejament, a un plantejament més global del que és el concepte de seguretat ciutadana i que entenem nosaltres que millorarà substancialment les condicions dels que vetllen per la nostra seguretat a dia d'avui.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 8219/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum de turisme i esport.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 8219/12, relativa a Fòrum de turisme i esport, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme i Esports, Sr. Carlos Delgado. Sr. Delgado, quina valoració fa el Govern del primer fòrum de turisme i esport de les Illes Balears? Ens pot comentar quina repercussió ha tengut a nivell de contactes per als participants, la seva difusió en els mitjans de comunicació o l'impacte a les xarxes socials? Quines han estat les sensacions dels visitants professionals com, per exemple, les agències de viatges que hi han participat? També seria interessant que ens comentàs sobre les activitats desenvolupades dins l'àmbit del fòrum com, per exemple, les taules rodones de treball per debatre i intercanviar coneixements i experiències, el *Press Trip* i el *Blog Trip* que particularment crec que és una activitat fonamental de promoció del fòrum i sobretot de la destinació, o la participació del *Fam Trip*, entre d'altres activitats, que vaig poder gaudir i veure en la meua visita al fòrum. I per acabar, quina continuació tindrà aquest fòrum que, recordem, va precedir del fòrum de turisme i gastronomia? I quines futures propostes de fòrums prepara la conselleria? Són diverses qüestions dins una mateixa pregunta, però ens donarà una visió de la bona feina duita a terme pel seu equip i el compromís de col·laboració que té el Govern amb el sector privat.

Moltes gràcies, president i gràcies per avançat, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, la valoración que hacemos es lógicamente muy positiva, no por los resultados del foro en si sino porque se enmarca dentro del plan seguido y marcado por la Conselleria de Turismo, el Plan integral autonómico de turismo, en el cual se crean como una de les seis principales líneas de actuación la creación o consolidación de los clubes de producto y dentro de ellos lógicamente el de deporte.

En el ámbito del foro, el primer foro internacional de turismo y deporte, se realizaron las siguientes actividades, el foro profesional de turismo y deporte en si en el marco del cual se realizaron diferentes mesas redondas, un *Press Trip* y un *Blog Trip*, un *Fam Trip* y una feria de deportes en la que participaron ochenta empresas de las Islas Baleares. El resultado es el siguiente, el promedio de los contactos realizados por las empresas que estuvieron presente en la feria se sitúa

entre 9 y 10, siendo valorado positivamente por todas ellas. En cuanto a las redes sociales, 127.121 cuentas de Twitter utilizaron algunos de los *hashtag StimFair*, *blogtrip*, *forofamtrip* para hacer comentarios al respecto alcanzando *StimFair* los 2.084.603 impactos en las redes sociales. La media de opiniones diarias en Twitter en los días que duró el foro por parte de los periodistas participantes en los *Press Trip* fue de 50, teniendo en cuenta que ellos tienen miles de seguidores.

Para conocer la magnitud podemos compararnos con otro foro internacional de deporte que se celebró recientemente en otra comunidad autónoma en relación al cual sólo 27.118 cuentas de Twitter se hicieron eco del mismo, aglutinando 37.248 impactos alcanzados, lo que corrobora la importancia de realizar acciones en las que se mezclen *Famtrip* con viajes de blogueros y prensa.

El evento fue seguido en *Streaming* por más de 70 cuentas de correos y de las 19 agencias de viajes u operadores turísticos, que por cierto provenían de países como Irlanda, Holanda, Italia, Francia, Finlandia, Alemania, Dinamarca e Inglaterra, que participaron en el *Fam Trip* han remitido correos de satisfacción hacia la organización calificando de muy interesante el nivel de negocio alcanzado, con una media de unos 10 contactos cada uno de ellos. En el *workshop* que tuvo lugar durante la feria cada operador turístico o agente de viaje tuvo ocasión de celebrar reuniones con más de 20 vendedores de las Islas Baleares.

Para terminar, debo comentar que este foro se enmarca dentro de una serie de foros de turismo y producto, algunos de los cuales ya se han realizado como el de turismo y gastronomía, el pasado mes de mayo, el de turismo accesible se celebrará en dos semanas, y el año que viene el de turismo y salud y el de turismo y naturaleza.

I.4) Pregunta RGE núm. 8228/12, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Decret 92/1997.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 8228/12, relativa a Decret 92/1997, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta diputada, que ara resulta que és de *Maó-Mahón*, li vol dir al Sr. Bosch que la seva intervenció a una televisió privada estatal ha afegit encara més malestar entre el sector educatiu, i també a la premsa d'aquí, perquè a través d'aquesta televisió ens hem hagut d'assabentar què pretén fer sobre l'aprenentatge de la llengua catalana, pròpia d'aquestes illes, de la castellana, oficial de l'Estat espanyol i, per tant, també d'aquí, i d'una llengua estrangera que batejava com tractament integral de llengües. No troba que la ciutadania de les Illes Balears, la comunitat educativa, es mereixia més atenció per la seva part quan es canviaran significativament els projectes dels centres?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Per suposat que, bon dia, Sr. President i bon dia, Sra. Diputada de Maó-Mahón, que realment...

(Remor de veus)

... o Maó, en tot cas, Sra. Diputada, si em permet, crec que el procediment que hem seguit ha estat, ... bé, a la pregunta original comentava si s'havia assabentat, jo no sé quants de retalls duc de l'anunci, des de fa més d'un any, que treballàvem en un decret, que ho vull dir públicament una vegada més, un decret basat en allò que preveu el nostre ordenament constitucional que ha de ser l'ensenyament integrat de llengües, sil·labejaré, per dir-ho clar, tractament integrat de llengües a comunitats autònomes bilingües. Li ho repetiré cada vegada que m'ho demani, ho comparteixin o no ho comparteixin. Punt u.

Punt dos, una prova de respecte és penjar, aquesta setmana passada, l'esborrany a la web perquè hi hagi temps que tota la comunitat que vulgui el llegeixi, el critiqui, etc., abans d'entrar en el Consell Escolar, lloc on es debat i on hi ha presència de totes les entitats de la comunitat educativa i lògicament abans de tenir dictamen del Consell Consultiu.

Per tant, més informació, més transparència i més donar a conèixer a tothom el que serà sens dubte un model amb molt de suport, per exemple un model que a les darreres eleccions gallegues, té certament una similitud, ha estat ratificat majoritàriament per tothom, pels votants del Partit Popular i per votants, si no van en compte, del Partit Socialista, que perdran per dur aquesta política lingüística.

EL SR. DIPUTAT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. Conseller. Això ja ho veurem, el darrer, i mentrestant li vull dir que no coneixíem l'abast d'aquest decret fins que ho va dir vostè per la televisió perquè va ser penjat bastant més tard. Jo no li explicaré o no li diré, no entraré en el tractament que es fa de la llengua catalana, perquè això ja ho han fet altres millor que jo i fins i tot del meu grup, però sí que li vull dir que el que es fa en realitat és traslladar el conflicte lingüístic als centres, inútilment a més, perquè serà la conselleria que tenguí la darrera paraula en l'aprovació definitiva dels projectes.

Parlen molt vostès de llibertat dels pares, però en realitat el que demostren és una clara desconfiança cap a ells i els castiguen amb aquest decret perquè sembla que únicament un 13% va elegir el primer aprenentatge en castellà i ara es troben amb açò. Ara, els consells escolars, on són representats els pares, únicament podran aprovar inicialment el seu projecte i si es desvien un poc del decret hi haurà una difícil consulta als progenitors que l'hauran d'aprovar per un 65% del cens.

També castiguen el professorat, per si no fos prou càstig també es trobaran amb la llei que preparen sobre l'autoritat del professorat, perquè augmentarà molt, moltíssim més, la càrrega burocràtica dels centres i posaran per sobre la seva esmena l'aprenentatge de l'anglès quan no estan preparats ni tendran formació per fer-ho i els CEP estan a punt de tancar les seves portes. I castiguen l'alumnat perquè tot açò tindrà conseqüències greus en la qualitat de l'ensenyament.

Pensam, Sr. Conseller, que aquest és un decret més polític que pedagògicament viable del qual no coneixem el calendari ni tan sols d'aplicació. I sobretot, és una passa més en la restricció de la participació de la comunitat educativa en els processos educatius dels centres, perquè aquest decret, com la futura llei també d'autoritat del professorat, són intents de doblegar, imposar i tancar la boca als que volen expressar idees distintes de les seves.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sra. Rita, jo no sé si, ... bé, això ja ho duia preparat i supòs que tanmateix em venia a castigar vostè a mi, perquè jo a la comunitat educativa res més enfora que castigar-la. A la comunitat educativa...

(Remor de veus)

... a la comunitat educativa on mai no li havien dit, on mai no han tengut coratge de treure un decret sobre immersió, on sempre ho han hagut de fer cada un a la seva manera perquè mai ningú del pacte no va ser capaç de tenir coratge polític per fer un model alternatiu al del 97, mai ningú...

(Alguns aplaudiments)

... als que han castigat han estat vostès, el que donem vot als pares no és cap càstig, se li diu llibertat, que és això que defensam i és això que vostès no els pareix bé. Vostès no es preocupin, ja veuran com la majoria de pares i mares...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

... la gran majoria estaran encantats de poder aprendre català, castellà i anglès.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 8215/12, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Centre d'interpretació de l'esport.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 8215/12, relativa a Centre d'interpretació de l'esport, que formula la Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, si fa un temps preguntàvem al conseller de Turisme i Esports per la creació de la biblioteca de l'esport, que disposa quasi d'11.000 exemplars, avui li demanam per la recent inauguració del Centre d'Interpretació de l'Esport, ubicat també al Palma Arena. Afortunadament les nostres illes compten d'una història esportiva brillant, un passat i un present ple de grans figures que han destacat i destaquen en l'àmbit mundial, grans esportistes que ens han emocionat i ens han fet gaudir, a diverses generacions de balears, uns esportistes que ens omplen d'orgull i satisfacció perquè són nostres, perquè han crescut i s'han format a la nostra terra. Ara, tots ells seran recordats d'una manera especial perquè el Govern ha recopilat aquest gran patrimoni esportiu obrint el Centre d'Interpretació de l'Esport al públic, amb elements personals aportats pels mateixos campions.

Sr. Conseller, ens podria donar la seva opinió sobre la creació d'aquest centre, dir-nos quina és la seva importància per a les nostres illes i en especial per a les generacions de joves que ara tendran en aquest indret un motiu d'estímul i un exemple d'esforç? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, el Centro de Interpretación del Deporte nace con tres objetivos: el primero es dar a conocer a la población la riqueza de nuestra cultura deportiva, el segundo es velar por la correcta conservación y catalogación de nuestro patrimonio deportivo, y en tercer lugar -y por supuesto- hacer un reconocimiento a los deportistas de las Islas Baleares.

El centro de interpretación tiene una superficie total de 250 metros cuadrados y tiene dos partes, lo que es el museo del deporte y lo que es la biblioteca.

En cuanto al museo del deporte, decir que una parte del mismo o la mayoría de objetos han sido, son 200 piezas, donadas por diferentes deportistas de las Islas Baleares, algunas de las cuales son las siguientes: la primera motocicleta de competición del piloto mallorquín Jorge Lorenzo, el equipamiento de Rafa Nadal en el torneo de Roma 2010, la bicicleta con la que Juan Llaneras ganó la medalla de oro en los Juegos Olímpicos de Pekín 2008, el remo del piragüista Sete Benavides con el que consiguió el cuarto puesto en la categoría C1 de los pasados juegos olímpicos de Londres, el equipamiento que llevaba Brigitte Yagüe al alzarse con la medalla de plata en la categoría femenina en dichos juegos olímpicos, un bañador y un trofeo de la nadadora olímpica Marga Crespi, una camiseta firmada por el equipo nacional...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

...de natación sincronizada, las equipaciones olímpicas de Londres 2012 de los atletas David Bustos y Mario Mola, del atleta parolímpico Juan Munar y la del ciclista Albert Torres, los *maillots* cedidos por los campeones del mundo Miguel Alzamora, Marga Fullana, Carlos Díaz y Juan Llaneras, y las medallas obtenidas por el jugador de baloncesto Rafael Rullan.

A parte de estas donaciones de nuestros deportistas, podemos encontrar también piezas antiguas entre las que destacan una réplica de un velocípedo de finales del siglo XIX, del que se hicieron un total de seis reproducciones, una bicicleta de principios del siglo XX con llantas de madera y un proyectil de tiro con onda de la época prehistórica que procede de un yacimiento mallorquín.

Por otro lado, está también la biblioteca del deporte con 10.700 volúmenes que se erige como una de las principales bibliotecas deportistas a nivel internacional.

Finalmente, hay que señalar que el Govern, tal y como han comentado en la pregunta anterior, trabaja dentro la creación de productos, de productos para la desestacionalización y la especialización de nuestro destino, y todo ello está enmarcado dentro del Plan autonómico integral de turismo y en este caso concreto lo que pretendemos es potenciar el turismo deportivo

y entendemos que este nuevo centro de interpretación despertará sin duda el interés por este tipo de turista.

Muchas gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 8229/12, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital d'Inca.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 8229/12, relativa a Hospital d'Inca, que formula el Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bon dia, abans de cap altra cosa vull donar la benvinguda al nou conseller i desitjar-li bona sort, en tot cas millor que la dels seus antecessors. Pel que fa al Sr. Mesquida, si són certes les raons que dóna a les entrevistes, i no hi ha cap raó per creure que no ho són, la dimissió el dignifica a l'hora que envileix els que conspiraren des de casa seva, des del seu partit, els que ara celebren la seva ridícula victòria.

En tot cas, la meua era un pregunta dirigida a l'anterior conseller formulada abans que presentàs la dimissió, atès que fou a l'Hospital d'Inca en el nomenament del nou gerent on s'inicià el complot des de la línia més dura del partit per carregar-se'l, la qual cosa planteja una primera qüestió: qui comanda al Partit Popular? Sembla ser que no comanda qui nomena, que deixa els seus a la intempèrie, sinó qui obliga a dimitir.

Vostè, conseller, planteja la segona qüestió quan des de la docilitat exigida declara que les seves prioritats són les de Bauzá, es tracta d'un conflicte ètic, d'un conflicte d'interessos que la ciutadania no arriba a entendre. Els alts càrrecs polítics, els polítics en general, empleats temporals dels ciutadans, a qui deuen lleialtat?, a la jerarquia que els nomena o a la ciutadania a la qual han de servir? Vol dir que tot s'hi val per tal d'acontegar el cap?, fins i tot anar contra el benefici de les persones?

Vostè ha deixat clar la seva fidelitat, però gairebé no s'ha referit, tot i que és novell en el càrrec, però no en la feina, als greus problemes que pateix la sanitat balear ni a la situació del col·lectiu sanitari ni, sobretot, als ciutadans que, en tant que usuaris o pacients, sofreixen les conseqüències d'una política que ha deixat la salut de les persones en mans de comptables.

Atès que el batlle d'Inca exigia de forma velada el dret de nomenar el gerent, com valora el Sr. Conseller de Salut l'Hospital d'Inca? Pensa en professionals o en compromisos a l'hora de nomenar els càrrecs directius? Sembla que l'exconseller Mesquida tenia la intenció de cessar el doctor Gili, director mèdic, i el Sr. Alemany, director de gestió, ambdós de l'Hospital d'Inca i ambdós amb carnet, què pensa fer vostè? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'espitjar...

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Això no m'ho havien explicat. Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Gràcies, Sr. Maicas, per fer la primera pregunta a aquest nou conseller de Salut, Família i Benestar Social, a mi ningú no m'escrivi les respostes, he vingut aquí amb papers perquè no sabia què em trobaria, però venia a oferir la mà estesa. Jo els volia oferir la mà a tots vosaltres, als del PSOE, així ho he fet al primer detall quan he vingut a saludar tots els portaveus de l'oposició, i vostè ha manifestat aquí, des del primer moment, des del primer segon, des de la primera pregunta, sense guardar-se ni tan sols un torn de rèplica, una línia de duresa. Si jo venc a oferir la mà estesa, demostrin-me vostès, en una pregunta formulada sobre l'Hospital d'Inca, quants de segons han parlat d'Inca?, m'han parlat del Sr. Mesquida, m'han parlat de línies dures del PP, m'han parlat... com els puc oferir jo la mà estesa?

(Alguns aplaudiments)

Permetin-me dir-los, des del primer moment, que si volen la mà estesa la trobaran, però a Petra hi ha un dimoni, surt un pic cada any, però si necessitam treure'l més vegades, també el treim.

(Alguns aplaudiments)

Li contestaré per responsabilitat del càrrec, sobre l'Hospital d'Inca, què vol?, que li vengui aquí el segon dia laboral de feina a dir-li quantes històries clíniques hi ha, quants de pacients es varen atendre, a quanta població protegeix? Jo som aquí com a conseller de Salut, la meua responsabilitat és la salut de totes les persones de totes les Illes Balears, el seu sectarisme només se centra en una sola comarca, i això va molt mal guiat, va molt mal guiat vostè. Sé ben cert que no l'ha fet vostè a aquesta pregunta. Em sap greu que no tinguí rèplica i ha estat una mala estratègia parlamentària i el primer que ve aquí a contestar, el que li sap més greu és no poder aclarir tots els temes, miri amb qui s'assessorà, miri-ho!, perquè aquí els que perden són els ciutadans i vostès dirigeixen la política sanitària d'aquesta manera...

(Remor de veus)

Perdó, deman respecte que és la primera intervenció i crec que el darrer que ha arribat que digui això, sap molt de greu, però a veure si ens haurem d'educar tots, ja està bé.

(Aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 8231/12, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Centre de salut de Sant Josep.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 8231/12, relativa a centre de salut de Sant Josep, que formula el Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, sé que és el seu primer dia aquí i volia pensar que, com que vostè treballava ja a la Conselleria de Salut, coneixia els temes que se li demanarien avui. Per tant, jo faré la pregunta suposant que coneix els temes, esper que no em tregui cap dimoni ni em faci sentir malament. Supòs que també em dirà que igual no coneix Eivissa, encara no ha tengut temps d'anar-hi, però sí pot saber, pel temps que porta dins la conselleria, que a Eivissa tenim un centre de salut que porta un any acabat i tancat i un centre de salut un any tancat és un centre de salut que s'anirà deteriorant. Els seus antecessors, o concretament la seva antecessora, la Sra. Castro, ens va dir que s'obriria en una data concreta, han passat molts de mesos i l'alcaldesa de Sant Josep també ha dit -o va dir- que s'obriria en una data concreta.

L'únic que li pregunt és: em pot dir, Sr. Conseller, en quina data s'obrirà el centre de salut de Sant Josep? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Ara ja n'he après. Jo primer tendria una pregunta perquè vostès d'Eivissa, vostè ha estat president del consell, vostè ha estat una persona...

(Remor de veus)

Per favor, per favor, aquí hi ha dos torns, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, continuï, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Aquí hi ha dos torns, jo aquí avui venc perquè és veritat que estava a la conselleria, no era... una part específica desenvolupar el centre de salut ni la posada en marxa, si volen entram en la cessió del terreny de any 2004, que el vàrem recepcionar, fins i tot li puc dir que abans de 2007 el Govern de Jaume Matas va

descartar fer aquest centre de salut, vostès varen mantenir el mateix arquitecte i varen incrementar el pressupost... podem entrar en tot això, però jo li deman: aquí duc una convidada del març de 2011, del mateix dia de Sant Josep, que demana confirmar l'assistència a un número 971-78-44-88 o a la secretaria del conseller de Salut @caib.es, no governàvem nosaltres, era un convidada a una jornada de portes obertes, em pot explicar per què era això?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Conseller, amb les seves contestacions, amb les dues que porta, hagués pensat que avui venia aquí sabut i que ho sabia tot, però com que he vist que no sabia com s'encenia el micròfon, veig que no sabia del tot les coses com funcionen en aquest parlament, en primer lloc qui fa la pregunta som jo, no té per què fer-me-la vostè a mi. No té per què preguntar-me les coses de la legislatura passada, l'únic que jo li he demanat és: em pot dir quan es pot obrir el centre de salut de Sant Josep? I m'intenta també amenaçar, treure'm dimonis, etc.

Miri, li diré una cosa, jo li demanaré per favor que a mi, personalment, no m'amenaci, no em vulgui fer por perquè me'n farà poca de por, li ho asseguro, no. Utilitzi un to correcte perquè a la primera frase que ha dit ha parlat d'educació, demostri la seva educació amb un to... intentant explicar les coses que li preguntin. Vostè, com a conseller, hagués pogut demanar un ajornament de la pregunta, l'haguéssim fet a un altre dia, no hagués tengut inconvenient, però vostè no, ha vingut aquí a dir-me si jo li puc explicar per què hi havia una jornada de portes obertes, supòs que perquè el centre de salut estava acabat i si estava acabat ja l'únic que faltava eren les connexions finals i el mobiliari per al centre de salut i ara porta un any tancat, mentre que l'exconsellera va dir que s'obriria en el mes d'abril passat -en el mes d'abril de 2012- i l'alcaldesa de Sant Josep va dir que s'obriria en el mes de març... perdoni, ho dic a l'inrevés, l'exconsellera en el mes de març i l'alcaldesa al mes d'abril. Vostè de moment en la seva primera intervenció...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

...no m'ha dit en quina data s'obrirà.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Per responsabilitat no li diré la data, no el vull enganar, ja li ho he dit des del primer moment, no li diré la data.

El que sí que li vull dir és que informacions n'hi havia en el seu grup i, a més, jo podria haver demanat l'ajornament de la pregunta, però crec que el tercer conseller aquí ha de venir a resoldre problemes, ha de venir a resoldre problemes i... no saber com funciona aquest parlament, i és responsabilitat meua, venir aquí a intentar donar-vos les respostes.

També em preocuparia si a vostè li agradassin molt les meves respostes, em preocuparia i em preocuparia també si internament no hi hagués la mateixa comunicació com nosaltres tenim. Per què ho dic? Perquè jo no he demanat un ajornament en aquest parlament, però sí que he parlat amb un membre del seu grup demanant a veure per on anaven les preguntes, no vaig aclarir res. Em volien esplugar a mi, al *novato*, no, no, no, ja està, venc, don la cara i contest; venc, don la cara i contest!

(Petit aldarull)

...i si no, això sí que li ho demostraré, tal qual!, m'agradaria saber, a vostè, com el varen rebre el primer dia al consell insular, però és igual, no entrem en detalls. Venc aquí, no ho puc fer, donar una data, no ho puc fer, i no ho puc fer i tampoc no li donaré la xifra total d'incloure al modificat com va fer el govern del pacte quan nosaltres havíem descartat fer-ho perquè... per respecte als ciutadans perquè és una època de restriccions màximes.

I.8) Pregunta RGE núm. 8238/12, de l'Hble. Diputada no adscrita, Sra. Margalida Font i Aguiló, relativa a llei de finançament dels consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 8238/12, relativa a llei de finançament dels consells insulars...

(Remor de veus)

Per favor, si són tan amables. Pregaria silenci, si són tan amables. Moltes gràcies.

(Continua la remor de veus)

Moltes de gràcies.

Relativa a llei de finançament dels consells insular, que formula la diputada no adscrita Sra. Margalida Font i Aguiló. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. Avui que puc exercir el meu dret a utilitzar la paraula en aquest plenari ho faré en dos sentits, un per continuar reivindicant la creació del grup mixt i un altre per mostrar la preocupació de la coalició que represent derivada de la poca informació i transparència sobre la llei de finançament dels consells insulars.

Sr. Vicepresident, quan pensa aprovar la nova llei de finançament dels consells insulars?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Com estava previst, la pensam tenir enllestida a final d'any i aprovar-la durant el primers mesos de l'any que ve.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. Vicepresident, per la seva resposta. Li diré que esperava un grau més de compromís en la seva contestació i li diré el perquè. La disposició addicional dinovena dels pressuposts generals per al 2012 de la nostra comunitat deixa molt clar que d'acord amb l'article 138 del nostre Estatut d'Autonomia i tenint en compte la creació del Consell Insular de Formentera diu que durant l'any 2012 s'ha d'establir una nova regulació del sistema de finançament dels consells i que serà el consell financer qui ha d'avaluar el seu finançament actual, marca la quantia que rebran els consells a compte i en forma de bestreta i constata també que la nova llei tindrà efectes a partir de dia 1 de gener de 2013.

Un dels punts que més ens preocupa és el que fa referència al fet que els consells han de retornar les quanties que se'ls hagi abonat o, si no s'han abonat, han de comptabilitzar la pèrdua del dret de cobrament corresponent als pressuposts d'ingressos de l'exercici 2012 si a 31 de desembre d'aquest any no s'ha aprovat el nou sistema de finançament.

Sr. Vicepresident, falten dos mesos per acabar l'any i encara els consells no tenen un esborrany consensuat de la llei que permetrà el nou sistema de finançament ni tan sols una data per reunir-se. Sr. Vicepresident, què faran si no compleixen els terminis marcats als pressuposts?, exigiran la devolució de les bestretes tal com marquen els pressuposts? M'agradaria que em contestés.

Les institucions insulars esperen una resposta per part del Govern, parlaré del que conec més, el Consell Insular de Formentera, que passa una situació econòmica crítica, agreujada per haver de finançar el dèficit que pateix la comunitat autònoma, havent d'assumir també les càrregues financeres de l'operació de crèdit que s'ha vist obligat a demanar i ho ha demanat per imperatiu legal, operació que no hauria estat necessària si el Govern hagués satisfet el deute que manté amb la institució insular i que s'apropa als 15 milions d'euros i representa un 71% del seu pressupost, tot plegat un disbarat, Sr. Conseller.

Els consells insulars donen i presten serveis a la comunitat autònoma, Sr. Aguiló, que afecten directament els ciutadans, no és possible, no és possible que el Govern els doni l'esquena.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Consellera, miri, una vegada més reclamen solucions a problemes generats durant anys i anys i anys, i agreujats d'una manera clara durant la legislatura passada on es varen fer pràctiques realment..., jo diria realment males pràctiques comptables, a través de tot un seguit de bestretes que s'avançaven als consells, generant un deute acumulat al Govern de les Illes Balears de més de 150 milions d'euros. Tot això requereix un temps, és evident, i aquest temps s'està duent a terme o s'estan fent les passes amb el ritme adequat. Primer s'han d'establir quins seran els mètodes de finançament. Primer s'ha d'arribar a aquest acord i després s'ha d'aprovar la llei.

Aquesta llei ja ha passat per distintes reunions, i vostè ho sap, on s'han posat damunt la taula les distintes fórmules que podria tenir. I aquestes fórmules que es podrien tenir comencen a tenir el consens suficient. És evident que els consells insulars estan en una situació difícil, com ho està el Govern, exactament com ho està el Govern, perquè realment aquí totes les administracions es varen gestionar d'una forma dolenta, clarament dolenta i que requereix -com dic- un procés de reactivació, un procés de reducció de deute. En aquest procés estam capficats de peus i mans, completament capficats en aquest procés, un procés que a més està avançant, perquè aquest deute no creix, com havia passat durant la legislatura anterior, el tenim estabilitzat i immediatament després començarà a reduir-se.

Cregui'm, no hi ha ningú que tengui més interès que tot això funcioni i es puguin resoldre tots aquests problemes, però és somiar truites que es pugui fer d'un dia per l'altre.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 8214/12, de l'Hble. Diputat Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Any Juníper Serra.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 8214/12, relativa a Any Juníper Serra, que formula la Sra. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Juníper Serra va néixer a Petra el 24 de novembre de 1713, per la qual cosa el proper any es compleixen tres centenaris del seu naixement. És un dels nostres mallorquins més universals, ja que va dur la petjada de la nostra illa a l'altra banda de l'Atlàntic, fins a la costa oest dels Estats Units. Exemple d'esforç, tenacitat i constància, nascut dins una família humil, va fer esforços per estudiar i formar-se, especialment en el camp de la filosofia i les humanitats, en el Convent de Sant Francesc de Palma. Home emprenedor i d'empenta, el 13 d'abril de 1749 va emprendre el seu viatge cap a les possessions espanyoles a Amèrica, amb destinació a Ciutat de Mèxic, amb tot allò que implicava un viatge d'aquestes característiques en el segle XVIII. Després de l'expulsió dels jesuïtes, els franciscans es van fer amb el control de les missions de la Baixa Califòrnia i d'allà començaren la colonització i l'evangelització de l'Alta Califòrnia. En els 13 anys que va durar l'expedició, el Pare Serra fundà més de 20 missions, especialment a l'actual estat de Califòrnia. A dia d'avui l'empremta de fra Juníper Serra se sent ben viva a ciutats tan internacionals com Los Ángeles o San Francisco, amb la coneguda Misión Dolores, i el seu nom està ben present al llarg de tot el que és conegut com a Camino Real, que conforma la Califòrnia hispana.

És sens dubte un orgull com a mallorquins tenir aquesta representació a terres llunyanes, per això en aquesta important efemèride, tant el Govern balear com el Consell de Mallorca, juntament amb altres institucions i entitats culturals, han decidit declarar el 2013 com a Any Juníper Serra, i el Consell de Govern aprovà, a més, en virtut de la Llei 49/2002, demanar l'excepcional interès públic al Govern de l'Estat, per tal d'aconseguir un programa de beneficis fiscals per fomentar la participació públicoprivada.

Per això, des del Grup Popular els volem felicitar i volem saber què suposarà i quines activitats té previst desenvolupar el Govern balear dins l'Any Juníper Serra.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, President. I gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, vostè ha resumit en 2,30, que no és fàcil, com va sorgir el somni d'un mallorquí, que avui en dia és considerat a Califòrnia com un dels pares de l'estat de Califòrnia, que com vostè sap, per ella tota sola és una de les potències econòmiques del món i està

present en el Congrés de Representants que no hi ha cap regió d'Europa que pugui bravejar que un dels seus ciutadans és un fundador d'un estat tan important en el món. I el Pare Serra és poc conegut i realment el que pretén qualsevol commemoració d'un aniversari d'una figura històrica, és donar-lo a conèixer.

Però el Govern de les Illes Balears té plans més ambiciosos i té plans més ambiciosos perquè creu i pot que, juntament amb el Consell de Mallorca, amb la pròpia Fundació del Pare Serra i amb moltes més institucions que creuen que podem i hem de tenir més presència a Califòrnia, que hi ha una petjada important, i potser fins i tot des de la plantació de vinyes o ametllers, fins a començar a llegir i escriure en català, o en castellà, o la primera elaboració d'una partitura musical a Estats Units per un franciscà mallorquí, hem anat descobrint tantes i tantes coses que podem fer els mallorquins emprenedors.

En base a això, li puc dir que políticament hem pres la decisió des del Consell de Govern, a proposta i després de la recepció per part del president de la comissió, per tal d'explicar tots els actes que a l'altra banda de l'Atlàntic i aquí estam pensant dur a terme, declarar-lo Any Juníper. Però, a més a més, arribar al Ministeri de Cultura, per tal que el Govern d'Espanya també el declari un esdeveniment d'excepcional importància o d'excepcional interès públic, que permeti fins i tot que aquelles empreses o institucions que es dediquin a dur a terme activitats tendents o englobades dins allò que aquest consorci trobi que té a veure amb la figura de Juníper, tinguin desgravacions fiscals.

La mateixa *High Interlibrary*, que és probablement una de les institucions culturals més importants, ja s'ha interessat per a una exposició monogràfica important. Hi ha moviment dins l'àmbit de Califòrnia, a pesar que a alguns diputats de l'oposició no els interessa, perquè ens coneguim més en un mercat tan important com és el nord-americà; que el moviment de 500 nord-americans, que n'hi ha més de 300 interessats a conèixer els seus llinatges, d'on procedeixen, ja s'han interessat per venir. En una paraula, té unes possibilitats turístiques, econòmiques i culturals impressionants. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 8314/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a complement de pensió per jubilació del personal estatutari.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 10, RGE núm. 8314/12, presentada en substitució de la RGE núm. 8230/12, relativa a complement de pensió per jubilació del personal estatutari que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Sansaloni, té vostè una tercera oportunitat per començar de nou i contestar sense tensions aquesta pregunta que li formul jo, sense cap tipus de tensió. Pensa vostè mantenir la decisió de l'anterior conseller de deixar d'abonar el complement de pensió per jubilació al personal estatutari que va accedir a la jubilació voluntària?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Té raó, hem d'amagar el que hem d'amagar, i aquest és un tema molt sensible. És un tema molt sensible el fet que un col·lectiu, un grup de persones que ja han pres una decisió, com és deixar la vida laboral, la vida activa i passar amb unes condicions taxades per llei a la jubilació abans del 65 anys, que les modificacions legals posteriors puguin perjudicar una decisió que es va prendre a consciència en un determinat moment.

Jo el que pens és que els hem de donar solució i que els hem de demanar que per favor baixin la pressió. I que baixin la pressió per una senzilla raó, perquè és el meu segon dia. Tal vegada a vostès no els agradarà, però sí, jo crec que com a condicionant el Govern els ho ha de resoldre. És un tema de confiança, el Govern ho intentarà resoldre, està cercant totes les vies legals possibles i, per tant, és un tema de confiança en la paraula. Ara veurem el comportament, no de l'oposició, sinó d'aquests mateixos jubilats, que jo crec que serà positiu.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. Sansaloni. Celebrem aquesta intervenció i aquest missatge que dona als jubilats, però la pressió li vull recordar que ha vingut de les dues parts, perquè el president de la comunitat, el Sr. Bauzá, va decidir i va comunicar que voluntàriament seria el primer president autonòmic que aplicaria el Reial Decret Llei 16/2012, una nova llei que amb caràcter retroactiu aplicava i significava l'expropiació del 40% de la pensió de més de 500 jubilats. Per què han canviat vostès i per què rectifiquen vostès a part de ser sensibles? Jo crec que vostès s'han assabentat de la sentència del Tribunal Suprem 39/2010, que diu que aquest complement forma part de la pensió i que no es pot llevar. Si vostès haguessin mantingut la seva decisió, és possible que s'haguessin vist obligats judicialment a pagar indemnitzacions per danys causats.

Avui reconeixen que els jubilats tenen dret a cobrar aquest complement i que és part d'aquesta pensió. Vostè ha demanat la mà estesa a l'oposició. Nosaltres li donam una mà estesa i li proposam que continuï negociant amb el col·lectiu de jubilats i que mantengui el complement de pensió per a ells, que tenien dret a cobrar-lo abans d'entrar en vigor aquesta nova llei, el dia 24 d'abril del 2012, i també que pagui els complements per la via que sigui. Nosaltres li proposam per la via de dotar un fons amb el pressupost provinent d'altres partides destinades a la Seguretat Social o també pagar-lo per la via de crear un nou fons que digui, per exemple, fons complement de pensió a extingir. Cap d'aquestes dues opcions que li proposa el Partit Socialista no entra en contradicció amb la nova llei, per tant, són viables.

Jo li recoman, Sr. Conseller, que accepti les nostres proposicions, que continuï dialogant i que sigui reconegut el complement a què té dret el col·lectiu de jubilats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. *Sólo conoce los caminos rectos, quien erró alguna vez*, Ortega y Gasset. Per què li dic això? Perquè jo li continuï oferint la mà estesa, jo vull estar amb vosaltres, el que no sé és si vosaltres voleu estar amb mi. I li diré per què..., per favor, Sra. Obrador, li diré per què. És veritat que vostè ha vingut aquí a queixar-se, no a donar la solució, vostè ha mencionat un real decret que és del passat que és d'aplicació, allà on diu que el complement d'acció social no pot pagar això, però el que no m'ha dit vostè, Sra. Obrador, el que no m'ha dit és com, i aquest com... No, Sra. Obrador, no, jo li ho explicaré.

(Algunes rialles)

Això requereix una sèrie de canvis normatius. Sí, no se'n riguin, no se'n riguin! Això requereix una sèrie de canvis normatius, de legislació autonòmica, i aquests canvis duen el seu procés. Jo aquí he assumit la paraula d'intentar trobar aquest camí. No es preocupi, confii un poquet, només li deman això, confii un poquet. I un és sensible quan ho ha de ser.

I.11) Pregunta RGE núm. 8220/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de la generació de biomassa a l'illa d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 11, RGE núm. 8220/12, relativa a foment de la generació de biomassa a l'illa d'Eivissa, que formula la diputada Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, els eivissencs sabem que un dels elements importants dins la nostra història i per a l'economia dels ciutadans fins fa 50 anys era precisament la gestió dels nostres boscs, les sitges de carbó, els forns de cal i la venda de troncs, eren un dels pocs ingressos que venien de l'exterior, dins una economia autàrquica. Tot això amb l'arribada del turisme va canviar radicalment i va suposar que s'anàs abandonant progressivament el conreu dels nostres camps i també els nostres boscs.

Això ha provocat una doble conseqüència. En primer lloc, que moltes feixes que avui en dia ja no es llauren, s'hagin emboscat. I en segon lloc que els nostres boscs hagin proliferat sense cap control. Tot això ha provocat en els darrers anys importantíssims incendis, en destacaria el del 2011, conegut com l'incendi de Morna. La magnitud d'aquest incendi va suposar un punt d'inflexió dins la mentalitat dels eivissencs, que veuen com una necessitat tornar gestionar els boscs per evitar aquest risc. El problema davant això no era un altre que el cost de netejar aquests boscs i els entrebancs que des de l'administració es posaven per fer-ho. Afortunadament, i sobre això no hem de retreure res del passat perquè és la primera vegada que es fa, el Govern del Sr. Bauzá i vostè, Sr. Conseller, han afrontat aquest problema amb decisió, implementant per primera vegada polítiques de gestió forestal que fomenten la generació de biomassa per produir energia i ho fan sense cost per als propietaris.

Per això, Sr. Conseller, li demanam que ens expliqui quines són les feines que s'estan fent, les actuacions que està fent la conselleria per implementar la posada en valor de les restes vegetals i la producció de biomassa com a font d'energia?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament el Govern, a part de continuar executant les accions prioritàries de prevenció que se recullen en els plans insulars i comarcals de defensa contra incendis forestals, ha incorporat una sèrie de mesures de prevenció d'incendis i de gestió forestal a l'illa d'Eivissa. Entre aquestes mesures, hem incorporat el Pla d'ajuda a l'autoprotecció, que molt bé coneix vostè, que consisteix en assessorar tots els propietaris d'habitatges que estan en aquestes zones d'interfase urbanoforestal, perquè tinguin una prevenció, que prenguin les mesures necessàries d'autoprotecció bàsiques, tant per protegir-se a ells mateixos, com per salvaguardar els seus immobles.

A part d'aquesta tasca que ha estat intensa, que s'ha duit a terme per part del nostre personal d'IBANAT a l'illa d'Eivissa, també s'ha intentat cercar i facilitar al màxim la generació de l'ús de la biomassa com a combustible sostenible, alternatiu a l'ús de combustibles fòssils. Com tots sabem, l'ús de

combustibles fòssils genera una part important d'emissió de CO₂ a l'atmosfera, tot el contrari com energies de la qual estam parlant, la biomassa, i que ens genera un balanç zero, neutre. És a dir, que el que es pot generar amb la combustió és idèntic a allò que la mateixa planta ha absorbit per créixer i formar-se.

Conscients de tot això, des del Govern ja vàrem fomentar l'aprofitament de la biomassa forestal per a usos energètics, aprovant el Decret llei 7/2012, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria, energia i altres activitats. I en aquesta línia de promocionar la cultura de l'ús de la biomassa, els nostres tècnics han acompanyat i assessorat totes aquelles empreses privades que així ens ho han demanat, que han estat interessades en l'extracció de llenya, de recursos naturals, a totes les illes i especialment a Eivissa. Per motiu de la gran quantitat de biomassa que es va cremar, com ha dit vostè, a l'incendi de Morna, el que hem fet ha estat facilitar al màxim la paperassa a les empreses, i gràcies a aquesta feina, hem de dir que s'han extret més de 1.000 tones de fusta cremada el mes de juny, per al seu consum integral a l'illa d'Eivissa.

També som conscients que tota la quantitat cremada a Eivissa no és suficient per al consum intern i hem fet tot el possible perquè les estelles en el port es poguessin acumular i determinades empreses les poguessin treure d'Eivissa.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 8213/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Open Days.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 8213/12, relativa a Open Days, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Presidència, la Setmana europea de les regions i ciutats, més coneguda com Open Days, és el més important esdeveniment de l'any en política urbana i regional, que reuneix més de 6.000 representants electes a tot Europa. Aquesta reunió és de vital importància perquè planteja les diverses vies i alternatives perquè el continent europeu pugui sortir el més aviat possible de la crisi econòmica. També és molt important especialment per a la nostra comunitat autònoma, perquè es plantegen les prioritats per al finançament de les diferents regions que integren la Unió Europea.

En aquest sentit, hem de reconèixer que la Comissió Europea ha posat damunt la taula una sèrie de propostes, com són entre d'altres, un creixement intel·ligent i ecològic que afavoreixi la innovació a través de la investigació i el desenvolupament, suport a la petita i a la mitjana empresa i una major cooperació entre les distintes regions. A més dels actes centrals amb motiu de l'Open Days que s'ha celebrat a Brussel·les, també s'han organitzat al voltant 350 esdeveniments semblants per tota la Unió Europea. De fet, aquí a les Illes Balears el Govern ha organitzat les Jornades sobre projectes europeus, innovació i empresa a les Illes Balears,

jornades que s'han desenvolupat en el si d'aquesta Setmana europea de les regions. Ens agradaria saber, Sr. Conseller de Presidència, quins són els objectius que persegueix el Govern de les Illes Balears amb la realització d'aquesta jornada i també ens agradaria saber quina ha estat la participació del Govern en aquest esdeveniment?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, efectivamente los Open Days se han convertido en la principal cita anual en el calendario de las políticas regionales de la Unión Europea y constituyen una buena plataforma que permite a las autoridades europeas poder explicar y defender las políticas de cohesión como una herramienta clave para retomar la senda del crecimiento y alcanzar los objetivos de la estrategia Europa 2020.

Además de los actos organizados en Bruselas, en los que el Gobierno de las Islas Baleares participó de una forma muy activa, organizamos una jornada en el Parc BIT que se denominó, efectivamente, "Proyectos europeos de innovación y empresa de las Islas Baleares", que contó con la participación de más de un centenar de personas y en la que tuvieron la oportunidad de asistir a diversas ponencias de destacados políticos y representantes del Parlamento Europeo, la Comisión Europea y el Estado español. A lo largo de la jornada también se habló sobre el programa Horizonte 2020, que se erige como piedra angular de la política de investigación e innovación europea.

El Gobierno de las Islas Baleares no va a ser un mero espectador del proceso decisorio de la Unión Europea, sino que desde el principio de esta legislatura estamos trasladando de una forma muy activa nuestras propuestas para que las instituciones europeas se hagan eco de nuestra situación. En cualquier caso quiero decirle, Sr. Diputado, que este Govern tiene una prioridad importante, y es que las instituciones europeas entiendan las graves deficiencias que supone el hecho insular, y por lo tanto insistiremos en que se adopten las políticas necesarias para que sean compensadas.

Muchísimas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 8216/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a necessitats de finançament d'empreses i emprenedors a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE 8216/12, relativa a necessitats de finançament d'empreses i emprenedors a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, les petites i mitjanes empreses són la primera i principal font de creació de llocs de feina i de creixement de l'economia productiva a Balears. Aquest fet motiva la necessitat d'establir, tal i com preveu el Pla d'equilibri econòmic, uns plans d'actuació dirigits a potenciar les iniciatives empresarials, eliminar obstacles i afavorir la inversió.

El nostre grup parlamentari ha constatat que l'acció del Govern s'ha dirigit des del primer dia a aconseguir la reactivació econòmica mitjançant la reducció del dèficit públic, racionalitzar l'estructura i la despesa de les administracions, manco intervencionisme, major seguretat jurídica i més agilitat de tots els tràmits.

Ens satisfà constatar que, tot i la difícil conjuntura, les Balears són l'única comunitat autònoma que ha creat nous llocs de feina respecte de l'any passat. Segons la darrera enquesta de població activa la població ocupada a les nostres illes ha estat de 606.800 persones durant el tercer trimestre d'enguany, amb un increment de 900 ciutadans més amb feina que en el mateix període de 2011.

La Vicepresidència Econòmica continua aplicant amb tot rigor i eficàcia les mesures dirigides al nou model productiu, que ha de tenir en compte les futures directrius comunitàries en matèria d'ajuts estatals i capital risc per a les PIME. Per tant, Sr. Conseller, quines són les iniciatives que impulsa el Govern de les Illes Balears per detectar les necessitats de finançament de les empreses i els emprenedors en el marc de la revisió de les directrius europees del 2012, i per fer propostes dirigides al Pla d'acció del 2010?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sra. Diputada, efectivament, com vostè molt bé ha dit aquest govern des del principi s'ha orientat cap als emprenedors, cap a les petites i mitjanes empreses, cap a aquelles empreses que es creen i que en qualque moment es poden continuar també en grans empreses.

Necessàriament aquesta renovació empresarial o aquesta introducció, aquesta taxa de naixement empresarial passa perquè hi hagi un finançament adequat, i perquè hi hagi un finançament adequat passa per tenir tots els instruments a l'abast, no només els que són tradicionals sinó també aquells que són més innovadors o que no responen al que seria la tradició o al que ha estat el fer del dia a dia. I en aquest sentit s'han duit a terme moltes feines des de la promulgació de la Llei d'emprenedors; en primer lloc des d'ISBA es va obrir una sèrie de línies de crèdit i, a patir d'aquí, s'ha establert un grup de treball per albirar i per tenir damunt al taula totes les possibles propostes de finançament que puguin tenir aquest tipus d'empresaris i emprenedors. De fet s'han duit a terme accions com tallers tècnics i enquestes, enquestes on es posa de manifest quines serien les fórmules més adequades de capital risc, capital risc que en moltes ocasions està a l'abast a través de la Unió Europea, està a l'abast a través de les institucions europees per poder arribar als emprenedors i a tot aquell que vol posar un negoci o obrir una nova línia de creació de llocs de feina.

A més a més de consultar de forma permanent, de tenir obert un fòrum permanent, també s'han fet reunions i es continuaran fent reunions amb tots aquells que hi estiguin interessats per detectar quines serien les millors fórmules tenint en compte el que li he dit al principi, que no només s'ha de tenir en consideració el que han estat les línies tradicionals de finançament, sinó posar a l'abast de tots els emprenedors totes aquelles línies, per dir-ho de qualque manera, no tradicionals, noves línies o línies no convencionals de finançament.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 8212/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a control dels accessos del Servei Ferroviari de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

(...) RGE 8212/12, relativa a control dels accessos del Servei Ferroviari de Mallorca, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. Para este gobierno es importante la apuesta por la mejora continua del transporte público bajo parámetros de optimización de los recursos públicos, quedando claro su esfuerzo para garantizar y mejorar el correcto funcionamiento, concretamente también, de SFM, además de cubrir las deudas encontradas y solucionar problemas generados por la anterior mala gestión para, a pesar de la difícil situación económica y de gestión recibida, dar un óptimo servicio ferroviario.

Junto al desastre, sí, desastre, del convenio ferroviario, la alarmante situación encontrada en SFM dará tres pinceladas: una deuda bancaria de 344 millones de euros, una deuda por obra de 117,6 millones de euros, una deuda por expropiaciones de 2,2 millones de euros, una deuda a proveedores de 17,1 millones de euros, facturas en el cajón sin ningún tipo de expediente de 1,5 millones de euros, todo ello con un coste anual de 75 millones de euros y unos ingresos por venta de billetes de sólo 5 millones de euros. Creo que a más de uno de aquí le suena todo esto.

Estos bajos ingresos son fruto de una política de fuerte subvención y un alto fraude en el control tarifario, habiendo encontrado un sistema tarifario totalmente insostenible por el gran desfase, que se incrementaba cada año, entre el coste real del servicio y lo que abonaba en verdad el usuario. Así en SFM, según datos oficiales, el usuario sólo pagaba el 10% del coste real del servicio, además de la merma de ingresos por el uso indebido de tarjetas caducadas o sin ser el titular, falta de control en los abonos, impago de billetes y otras prácticas totalmente irregulares. Este descontrol supone unas pérdidas de unos 3 millones de euros anuales, acompañado todo ello de considerables gastos, como siempre, en estudios, consultorías y mantenimiento de este ineficaz sistema tarifario.

El actual govern ha supuesto un giro hacia la eficiencia y la sostenibilidad en la prestación del servicio de transporte público, en el que el Partido Popular cree absolutamente, cree absolutamente en todo tipo de sistema de transporte público. Así, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, ¿en qué situación se encuentra el sistema de control y accesos del Servicio Ferroviario de Mallorca?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, m'agradaria començar dient que un sistema de transport públic ben planificat hauria de comptar amb, almenys, uns fonaments, una lògica operativa, una estratègia de creixement raonable, i després una inversió conseqüent.

Qualsevol inversió conseqüència d'una estratègia de creixement o d'una demanda d'operacions hauria de descansar sobre l'única base que mana i pot manar en la prestació de qualsevol servei de transport públic: conèixer el nombre de persones a les quals servim i el seu comportament, i això val per a tota la xarxa de transport, i especialment per a una xarxa ferroviària. El coneixement és vital en qualsevol empresa, i en el Servei Ferroviari de Mallorca sens dubte encara més. No hi ha res més important que conèixer les pautes de comportament de les persones que empren aquell servei de transport, on pugen, on baixen, les ràtios per estació, els horaris, les demandes punta, les demandes vall, quines relacions hi ha entre l'oferta i la demanda, etc., etc. I per descomptat és obligació dels usuaris abonar el corresponent preu del servei de transport.

Els fonaments als quals em referesc són els sistemes de control d'accessos i tarifes que permeten obtenir aquest coneixement esmentat, fonaments que permetrien construir un transport amb una lògica operacional i amb una estratègia de creixement coherent, o almenys així hauria de ser. Però una vegada més la realitat ens du a una cosa molt trista: a un sistema de control que hem heretat que és un vertader calvari, un autèntic caos: barreres que no es tanquen, unes altres que no s'obren, un sistema informàtic que va costar un ronyó al qual no hi ha accés si no és pagant un altre ronyó, amb una situació de conflicte amb l'empresa propietària que ha acabat als jutjats, allà on hem detectat un frau molt alarmant als pocs mesos d'entrar, on els sistemes de validació i venda de bitllets funciona o no funciona. És a dir, un autèntic caos, una situació molt complicada que impedeix, lògicament, el normal funcionament del tren.

A partir de l'agost de l'any passat vàrem començar a posar en marxa un pla de mig recorregut per acabar d'una vegada per sempre amb tots aquests problemes. Es va aconseguir una xarxa de control d'accessos a totes les estacions de tren i metro per tenir almenys aquest coneixement per poder prendre decisions.

No ha estat senzill avançar en aquest tema a causa de la falta de recursos econòmics, que ens ho ha posat encara molt més complicat, però la situació a dia d'avui crec que la tenim ben orientada. Estam a punt de licitar el projecte complet de tancament d'estacions i control d'accessos que donarà sentit a tot. Això és el que s'hauria d'haver fet abans d'encalçar coloms.

I.15) Pregunta RGE núm. 8217/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oportunitats en matèria d'ocupació a nivell europeu.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE 8217/12, relativa a oportunitats en matèria d'ocupació a nivell europeu, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. President. Trobar un lloc de feina s'ha convertit per a molts de ciutadans en la seva prioritat vital. Des del SOIB es duen a terme infinitat d'accions per millorar aquest accés i intentar que el major nombre de persones puguin accedir al mercat laboral. D'entre aquestes accions es troba també la de facilitar, si fos necessari, l'accés a xarxes internacionals, que mitjançant la lliure circulació de persones dins la comunitat econòmica europea poden trobar el lloc de feina que s'adapti a les seves aptituds.

Eures és una xarxa de cooperació entre la Comissió Europea i els serveis públics d'ocupació dels estats, així com també alguns altres països que participen formant una base sòlida que ofereix serveis d'alta qualitat tant per a treballadors com per a empreses.

Els serveis públics d'ocupació garanteixen que cap sol·licitant de feina es vegi marginat per trobar una feina adequada i, per altra banda, s'anima els sol·licitants a realitzar personalment esforços suficients i verificables per trobar el desitjat lloc de feina. Les empreses es beneficien d'una àmplia gamma de serveis de qualitat que permeten conciliar les seves necessitats amb les condicions del mercat laboral, i els serveis públics d'ocupació cerquen al mateix temps associar-se amb Eures per assolir objectius econòmics i socials en termes d'integració de treballadors en el mercat laboral.

Des de l'arribada del nou govern s'han multiplicat els esforços per potenciar al màxim les possibilitats que ofereix Eures. Mostra d'això és que avui som consellers d'Eures d'Alemanya i Àustria, el que significa que som nosaltres els que informam la resta d'Espanya de les ofertes de feina que hi ha en aquests països, i igualment s'està fent a les oficines del SOIB tota una tasca d'informació, quan anteriorment, a l'època del pacte, lamentablement ni tan sols s'informava d'aquestes possibilitats.

Per això, Sr. Conseller, li demanam avui quines oportunitats ofereix el Govern de les Illes Balears a través del SOIB en matèria d'ocupació a nivell europeu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltes gràcies, Sr. President, i gràcies, Sr. Diputat. Efectivament una part dels compromisos i una part de l'assumpció de la condició de treballador de la Unió és també tenir en compte que el nostre espai habitual haurà de ser en el futur no tan sols les Illes Balears o Espanya sinó Europa.

Un factor de competitivitat que tenen països com Estats Units, amb un nombre menor però del mateix ordre de magnitud, a l'hora d'intentar trobar un lloc de feina és la mobilitat. Una persona dels Estats Units pot en un moment donat canviar la seva vida, és habitual que així es faci, i treballi a la costa est o oest, tenint en compte que la mobilitat és molt més fàcil que la d'un ciutadà europeu.

Si de ver ens creim que som ciutadans europeus també ho hem de ser quant a allò que fa referència a trobar feina a Europa, si n'és el cas, respecte d'allò que t'has estat preparant, i la xarxa Eures és precisament un instrument que permet que persones d'aquí es puguin posar en contacte amb empreses i institucions que li ofereixen feina d'allò que s'ha preparat, i al revés, que aquestes institucions coneguin el mercat, la força laboral que tenim.

Em satisfà especialment que fins al 2010 -i això que en formam part de fa anys- realment no s'havia fet pràcticament cap iniciativa, però el 2011 i el 2012 els tècnics del SOIB i la seva directora realment poden estar orgullosos d'haver mobilitzat prop de més de 1.000 persones per ser preseleccionades, de les quals 400 arribaren a l'entrevista, entrevista que per poder-se dur a terme al lloc d'origen és subvencionada per aquesta xarxa, i de la qual 200 persones han trobat feina a Europa, feina en distints sectors, en base a aquest sistema.

Els he de dir també que el 12 i el 13 de novembre representants de la Cambra de Comerç austríaca, consellers Eures de les regions de Vorarlberg i de Salzburg vendran a oferir oportunitats d'ocupació en el sector especialment hostaler i en tema de futurs projectes que volen moure dins aquests àmbits. Per tant en allò que som punters, en allò en què podem oferir coneixement i força laboral, també hem d'arribar a ser coneguts, que als joves que tenen més emprenedoria, als joves que veuen una alternativa, dir-los que dins l'àmbit de l'enginyeria, del disseny industrial, de la informàtica, de l'infermeria i la medicina, de l'hostaleria, dels serveis, de treball social, de pedagogia...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafel Àngel Bosch i Sans):

...fins i tot dins la construcció, hi ha possibilitats gràcies a aquesta xarxa Eures.

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 8315/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament d'hospitals.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE 8315/12, presentada en substitució de la RGE 8233/12, relativa a tancament d'hospitals, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvingut, Sr. Sansaloni. Després del segon fracàs del Sr. Bauzá a Salut, vostè és el nou conseller, i que quedi clar que no l'he escollit jo, però vostè no és nou, fa setze mesos que gestiona la sanitat i el benestar social dels ciutadans, i és còmplice de tot el que ha passat.

També sabem el que ha fet i el que ha dit dels hospitals Joan March i General; ens ho va dir fa sis mesos a Vicepresidència Econòmica, i ho va dir com a vicepresident d'ib-salut i com a director general de Planificació. Per això què pensa fer amb aquests hospitals? Tancarà el Sr. Conseller de Salut els hospitals Joan March i General? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Thomàs, ja era hora que ens trobàssim.

(Remor de veus i algunes rialles)

Ja era hora i no parli del Sr. Bauzá. És una llàstima que sigui aquesta la quarta pregunta perquè jo sé que vostè, de salut, en deu saber, jo crec que en deu saber i, a més, és polític, i en aquests moments jo li don a triar: jo he ofert mà estesa, jo he ofert mà estesa a l'oposició i a més el president va dir en el discurs després de la meva promesa "sostenibilitat del sistema sanitari públic i diàleg amb totes les parts implicades". Vosaltres teniu un paper, un paper, el de l'oposició al Govern, el de la gestió del control. Jo, lògicament, com a bon demòcrata, l'accept, però vostè ha de triar, i vostè ha de triar si fer política o lluitar per aquest missatge, i el que vostè triï estarà bé.

Referent als hospitals, és ver que jo he estat fins ara director general; és ver i assumec tot el que he dit. Repassin els ciutadans totes les meves declaracions i faci-ho vostè també, perquè són públiques. He anat a Televisió Espanyola, ho he dit a les ràdios... Els polítics avui en dia tenen la credibilitat que cadascú els vol donar. Jo parl del que jo he dit, de la meva pròpia veu i fins i tot amb imatge, i em remet al que vaig dir en el seu dia.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bé, veig que avui les seves paraules no són tan clares. Fa sis mesos ens va dir que s'havien de tancar aquests hospitals. Les seves primeres declaracions han estat molt clares: ve a rebre ordres, accepta el programa, les retallades, la pèrdua de qualitat assistencial i els noms que li proposi el PP, un conseller que accepta que els homes de negre de la Conselleria de Presidència siguin a ca seva, perquè això vostè ho ha dit: "*es imperdonable no complir el Plan de equilibrio*", això ho ha dit vostè, i això significa retallar més de 100 milions una altra vegada i significa que el màxim responsable de la salut i de l'atenció social dels ciutadans, un qualsevol, espera un altre missatge, no espera que li parlin de doblers; espera que després de setze mesos de no preocupar-se de la salut i del benestar social dels ciutadans, no els parli de doblers. Això és el seu discurs, no és el que esperen els ciutadans.

I vostè ho ha dit molt clar, escull l'estalvi per sobre d'altres coses, el president ho ha dit que tancaran. Per tant, vostè, que ja du setze mesos, mantindrà oberts aquests hospitals?

Ara és conseller, els ciutadans esperen la seva resposta; vostès els han deixat de la mà de Déu. I, com vostè va dir ahir mateix, ja està bé de pardalejar, ho va dir vostè, va definir la política del PP com estar pardalejant respecte de tancar o no tancar aquests hospitals.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Vostè no necessita temps, contesti sí o no. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Em queda molt poc temps i seré breu. És ver que hem de cobrir l'estalvi des de Salut, inclòs en el Pla d'equilibri, les mesures ja veurem quines seran. Doni un plus de confiança. Li he dit: vostè ha de triar, ara no és el moment. El que sí li vull dir és que he vengut a donar solucions: primera, els jubilats aixequen en aquest precís instant els campaments que qualcú va insistir, i m'ho acaben de confirmar, ara, ara mateix, ara mateix.

(Alguns aplaudiments)

Conclusió, Sr. Thomàs: no he vengut aquí a aixecar les puntes, no, Sr. Thomàs, jo no, jo no hi he vengut, veng a donar solucions. Miri, la primera, vostè triï o política o persones, si tria la política perden les persones i si tria les persones dignificarem la política.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.17) Pregunta RGE núm. 8221/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència sectorial d'agricultura i desenvolupament rural.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 8221/12, relativa a Conferència sectorial d'agricultura i desenvolupament rural, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Agricultura, el passat 15 d'octubre vostè va participar a la Conferència sectorial d'agricultura i desenvolupament rural per tal d'analitzar les darreres novetats sobre les negociacions dels futurs reglaments de la política agrària comuna per al període 2014-2020.

Són coneguts els seus esforços per aconseguir que el nostre sector agrícola i ramader aconseguixi el màxim d'ajudes per a la seva supervivència. Malgrat l'enorme deute que vostè va trobar, de més de 12 milions d'euros en ajudes pendents de pagament des de l'any 2008, poc a poc s'està aconseguint l'agilitació del pagament d'ajudes i de fet és el segon any on Balears ha aconseguit accelerar els tràmits perquè 9.000 agricultors i ramaders de les Illes Balears s'hagin beneficiat el mes d'octubre del pagament de 10 milions d'euros d'ajudes de la PAC del 2012. De fet, l'any passat, el 2011, ja va aconseguir avançar 11,5 milions d'euros, el doble del que s'havia pagat l'any 2010.

Ara ens consta que a la passada conferència sectorial vostè va continuar fent feina en el sentit que dins les negociacions dels futurs reglaments de la PAC s'hi incorpori el reconeixement dels inconvenients i sobrecosts del fet insular. També el president a l'Euroregió va insistir en aquest tema, per això volem conèixer, Sr. Conseller, la valoració sobre el contingut de la darrera conferència sectorial.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, el passat dia 15 d'octubre vàrem tenir, bé, n'hi va haver tres, hi va haver un Consell consultiu de política pesquera i Conferència sectorial de política pesquera, on tractàrem una sèrie de programes relacionat amb la higiene dels productes pesquers; n'hi va haver una altra, una Conferència sectorial, també, de medi ambient, hi tractàrem temes també molt interessants quant a aplicació de llocs de depuració en el sector agrari, etc.

Però centrant-nos en el Consell consultiu i en la Conferència sectorial d'agricultura i desenvolupament rural, efectivament, per una banda, vàrem tractar una sèrie de repartiments de línies d'ajuda, a nosaltres ens tocaren 1.151.233 euros. I després vàrem tractar, sobretot, les darreres novetats en relació amb la política agrària comunitària.

Aquí és on entra tot el que nosaltres demanam en relació amb la insularitat. El primer que s'ha de dir és que des de Madrid crec que tenen bastant interioritzat ja que, efectivament, aquí a Balears tenim un problema i el volen defensar, aquesta és la primera passa que havíem de fer i així m'ho va indicar el

comissari Dacian Ciolos, màxima autoritat a tota Europa, quan va ser aquí a Palma.

Dic això perquè quan llegim els documents que maneja el ministre Miguel Arias Cañete ens adonam d'aquestes històries, fa poc hi va haver una bilateral entre Espanya i França i dels dotze punts que hi havia o de les dotze conclusions que es varen treure, una d'aquestes era que els territoris insulars s'havien de compensar de determinades formes.

En aquestes conferències sectorials és tan important el que es parla dins la pròpia conferència, i sobretot els que hi heu pogut anar, tant els que són ara a l'oposició però que han tingut responsabilitats, és tan interessant el parles dins la pròpia conferència, com el que parles després dins els despatxos, i jo he de dir que en aquest sentit estic relativament satisfet, sabent, com hem dit des d'un primer moment, que hem obert ja una bretxa d'una batalla molt mala de guanyar però que estam disposat a lluitar-la. La primera passa crec que la tenim guanyada, ara hem de pegar el bot cap a Brussel·les encara amb més insistència i més força.

Veurem on arribam, en cas que no s'arribi amb una primera passa allà on a nosaltres ens agradaria i creim que necessitam justament per a aquesta comunitat, sempre aquí enmig tenim les possibilitats que, des de Madrid, a través del ministre Miguel Arias Cañete, també se'n ajudi, almenys com a pont amb una sèrie d'ajudes perquè el sector no ens fugi de dins les mans, que és en la situació que som. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller.

I.18) Pregunta RGE núm. 8208/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a sector del comerç de les Illes Balears.

Passam a la pregunta número 18, RGE núm. 8208/12, relativa a sector del comerç de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. President, el comerç de les Illes Balears crea 40.000 llocs de feina estables, més del 90% del nostre teixit empresarial són micro, petites i mitjanes empreses i el comerç urbà dona vida als nostres barris i a les nostres ciutats. Avui el comerç es manifesta amb el lema "O ens movem o morim".

Està d'acord amb les reivindicacions del sector del comerç? Les pensa atendre?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, la pregunta, francament, no pot ser contestada amb un sí o amb un no, per una senzilla raó, perquè hi ha coses que sí es poden atendre i d'altres que no es poden atendre. En qualsevol dels casos, el que sí li puc dir és que aquest Govern fa feina i parla tant amb AFEDECO com amb PIMECO per intentar trobar els millors punts de trobada, de consens i evidentment millorar la situació del comerç.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President. Les seves polítiques, la pujada de l'IVA, que ha baixat el consum; l'obertura de festius; les 90 hores; la política d'aquest govern enfocada a facilitar al màxim l'entrada de grans operadors comercials, l'ampliació dels ja existents i de noves grans superfícies comercials, dona com a resultat que en poc temps 1.000 empreses tancaran i que hi haurà la destrucció de milers de llocs de feina. Aquesta és l'avaluació que fan els propis representants del comerç, que demanen uns governants que estiguin a l'alçada i que deixin de retallar, que enfonsen encara més el nostre consum, i necessitam d'una vegada autèntiques polítiques d'estímul econòmic.

Que diuen que són davant el Govern més indiferent a la realitat comercial de les illes dels darrers trenta anys; que diuen que aquest sector s'ha d'enfrontar a una doble crisi: la caiguda del consum i un Govern que només pareix interessat en la pervivència de quatre grans operadors del centre de Palma.

Un sector que li diu que ni saben què és un comerç ni són al carrer; un sector que li diu que no han entès res; un sector que li diu que es posa en perill les PIME, que són la principal xarxa econòmica.

Sr. Bauzá, tot això que he dit no ho dic jo, ho diuen les patronals del comerç, ho diuen els representants de la petita i mitjana empresa; ho diu un teixit empresarial de petita i mitjana empresa, de microempresa, bàsic per a la nostra realitat i per al nostre teixit empresarial.

Sr. Bauzá, a altres comunitats autònomes han decidit defensar les nostres, les seves competències de comerç; la política del Sr. Rajoy, que vostès segueixen al peu de la lletra, va contra la nostra realitat econòmica. Defensi les nostres competències en comerç, les defensi, no es quedi tan tranquil davant aquestes polítiques del Sr. Rajoy. I torni al consens, sempre, sempre en aquesta terra s'havia consensuat amb aquest sector totes i cada una de les mesures, vostès legislen en contra d'aquest sector, no consensuen, en contra d'aquest sector. Torni a recuperar el consens.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el primer que li he de dir és que aquest govern no fa polítiques en contra de ningú, pren decisions per afavorir els consumidors. I li diré que aquest govern precisament fa feina d'una manera conjunta amb el petit i mitjà comerç i prova d'això és tot el que jo, a partir d'ara, li comentaré.

El petit i mitjà comerç ens va demanar més inspectors, han passat de tenir un inspector a tenir quatre inspectors, dos a Mallorca, un a Menorca i un a Eivissa i a Formentera, en tenien només un.

El petit i mitjà comerç ens va demanar una lluita contra el frau: hem signat un conveni amb la Delegació del Govern de manera que ara es fa una feina conjunta entre les inspeccions de treball i les inspeccions de comerç.

En matèria legislativa, juntament amb el petit i mitjà comerç, hem decidit, tots dos junts, que la normativa estatal mínima serà el màxim que s'aplicarà en aquestes illes.

I també, en consens amb el petit i mitjà comerç, s'han creat una sèrie de plans específics precisament per dinamitzar el petit i mitjà comerç. I en consens amb el petit i mitjà comerç i impulsat des del primer minut d'aquest govern es va crear la Llei d'emprenedors.

Per tant, Sr. Barceló, o s'informa bé o no digui coses que no són.

A partir d'aquí, el que sí li he de dir és que el que no farà aquest govern, perquè li quedi clar, perquè això no ho tenen clar, el que no farà aquest govern és no deixar d'acomplir les lleis, i quan qualcú demani una sèrie de llicències per fer una sèrie d'obres d'inversions, si tenen la legislació a la seva mà es podran aplicar. La concessió de llicència, Sr. Barceló, i tots els senyors que són aquí davant, no és una decisió política, o es dona o no es dona acomplint la legislació i, si no, es produeix la inseguretat jurídica de la qual vostès són uns professionals.

Per tant, aquest govern complirà la normativa, ...

(Remor de veus)

... generarà seguretat jurídica, facilitarà l'arribada d'inversors i generarà els llocs de feina que fan falta a Balears. Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.19) Pregunta RGE núm. 8232/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversió mitjana estatal.

Pregunta número 19, RGE núm. 8232/12, relativa a inversió mitjana estatal que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, aquest octubre és especialment complicat per les males notícies econòmiques i sincerament li he de dir que crec que un dels pitjors problemes que tenim a les Illes Balears és la falta de lideratge polític d'aquest govern, exclusivament masculí, que vostè presideix.

Sr. Bauzá, per mantenir els serveis públics i per poder fer inversió, per poder fer polítiques de reactivació econòmica es necessita un bon pressupost públic. Li parlaré dels pressuposts generals de l'Estat, perquè de la comunitat autònoma li ha acabat el termini avui per entregar-lo i incompleix una altra llei, però dels pressuposts generals de l'Estat vostè va dir que era injust i inacceptable, que durant aquest temps negociarien esmenes, que exigiria que les Illes Balears no fossin més però tampoc no fossin manco que ningú i que estaríem a la mitjana nacional.

Vostè fa, ... és una persona que fa mal creure, però li vàrem donar una oportunitat. Per tant, em digui: pot confirmar que la inversió del Govern d'Espanya en els pressuposts generals de l'Estat arribarà a la mitjana estatal? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol.

(Algunes rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Perdó, Sra. Armengol, perdó. Del que la puc informar és que aquest govern continuarà fent feina precisament per millorar les inversions.

Però el que jo no he dit, perquè no ho trobarà mai, és que jo he assegurat que tinguem la mateixa mitjana que l'Estat espanyol en inversions; això, com sempre, una més de les coses que s'acaba d'inventar.

Però també li dic que és molt curiós que avui es queixi vostè que hem passat un dia el termini de presentació de pressuposts, quan vostès varen passar tot un any sense presentar els pressuposts de l'any 2011. No es preocupi, presentarem el pressupost d'aquí a un parell de dies, ja vaig dir que era com a conseqüència de la incorporació d'un nou conseller.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, gràcies, Sr. President. 35, 34 diputats. Sr. President, basta de dir mentides, se li ha acabat el termini dels pressuposts generals de l'Estat; l'herència del Partit Popular és la que és i la del Partit Socialista li explic, és clara: el millor finançament de la història per a les Illes Balears i majors inversions de la història per a la comunitat autònoma, els números són clars.

Sr. Bauzá, darrer pressupost general de l'Estat de Rodríguez Zapatero, inversió directa a les Illes Balears, 217 milions d'euros. Primer del Sr. Rajoy, 182; segon del Sr. Rajoy, 78. Baixam el 60% de les inversions per a les Illes Balears.

Què ha fet vostè? A l'estiu festes de blanc, quan tocava fer esmenes, ni esmenes.

El Govern d'Aragó ha fet feina, reunió amb la Sra. Vicepresidenta Econòmica que li garanteix que pujaran les inversions per a la comunitat autònoma d'Aragó. Tocava fer les esmenes al Partit Popular, l'única que presenten i que afecta les Illes Balears és per baixar 230.000 euros a la nostra comunitat autònoma i els donen a Castella-La Manxa, Extremadura i a Castella-Lleó, això és l'única esmena que fan els diputats del Partit Popular a Corts.

Sr. Bauzá, vostè és un irresponsable i no fa la feina que pertoca per als ciutadans de les Illes Balears. Nosaltres sí l'hem feta, jo m'he reunit a Madrid amb el PSOE, els diputats socialistes a Corts han presentat les esmenes en temps i forma, que suposen posar les Illes Balears a la inversió mitjana estatal, 450 milions d'euros que han d'arribar i eliminar les traves que ens deixen en recessió econòmica.

La pregunta, Sr. Bauzá, ja que vostè no ha fet la feina i nosaltres sí és clara: votaran sí o no aquestes esmenes que es debatran en el Congrés dels Diputats, sí o no? La resta són vuits i nous i cartes que no lliguen. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, miri, jo li puc repetir les vegades que facin falta, no hi ha en aquesta cambra, en aquesta sala, ni una persona que tenguí més interès a millorar la situació de les inversions en aquesta comunitat. Potser, torn repetir, que hi hagi qualcú que igual, però li puc assegurar que cap més que jo, i tenc seriosos dubtes que hi hagi qualcú, perquè ho pens, que té interès a què no millorin les inversions, però bé, això és una reflexió exclusivament meva.

Sra. Armengol, vostè m'ha dit que fa aquesta feina, extraordinari, ja l'hagués poguda fer quan governava! Però no només demanar, no només demanar, ...

(Remor de veus)

... sí, perquè ..., clar, si és molt fàcil, molt bé, però no només ara que són a l'oposició demanant 400 i busques; per què les inversions estatutàries en el darrer any del Sr. Zapatero no varen arribar? M'ho pot explicar a mi? Jo li puc dir, ...

(Remor de veus)

..., no, no em digui això, miri, si jo ho reconec, però no diguin vostès que fan el que no fan els altres, si fan exactament el mateix; el Sr. Zapatero no va dur inversions estatutàries, i la Sra....

(Remor de veus)

Em deixen parlar, per favor?, la Sra. Salgado va dir que no per una senzilla raó, perquè no tenien doblers, m'ho va dir ella a mi, no sé si li va dir a vostè. La mateixa situació que passa avui en dia.

Però li vull dir més coses, la millora dels pressuposts generals no només ve via esmena, ho sap vostè, ho sap?

(Remor de veus)

No, no, jo li deman si vostè sap que la millora dels pressuposts no només ve via esmena? Li dic, perquè tal vegada pot arribar qualque cosa que vostè no espera i no ve via esmena, només perquè no se'n dugui un ensurt i una decepció si es millora. I també, les esmenes també es poden presentar en el Senat.

En qualsevol dels casos, ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... el que és molt curiós, el que és molt curiós és que vostè ens doni lliçons, perquè tots sabem com ha gestionat, i com a conseqüència d'un Govern socialista a Madrid i a les Illes Balears tot hom sap com ens han deixat.

Enhorabona, perquè veig que gaudeix, Sra. Armengol! Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 7522/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general econòmica.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 7522/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general econòmica. Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Poques vegades la política econòmica d'un govern ha tingut tanta repercussió sobre els ciutadans i en canvi poques vegades haurem vist tantes equivocacions i tan desmesurades en tan poc temps. Aquest octubre ha estat molt dur: el rescat econòmic, la nul·la inversió estatal a les Illes Balears, la no presentació del pressupost del 2013, hem viscut un octubre negre que en absolut ha estat fruit de la casualitat, sinó de massa decisions equivocades.

I m'explic, ara fa un any, per aquestes mateixes dates, el vicepresident Econòmic entregava al president d'aquesta cambra els pressuposts generals del 2012, uns pressuposts que, segons ens explicaven, eren certs, segurs i realistes i, a més, es convertien, i així ens ho deia el vicepresident textualment, en el full de ruta per aconseguir la recuperació econòmica. Sens dubte, tota una declaració d'intencions. Idò bé, va bastar que passessin tres mesos des de l'aprovació dels pressuposts certs, segurs i realistes perquè el president Bauzá anunciàs, envoltat del seu gabinet, una retallada de 350 milions d'euros; una decisió sense precedents en la política pressupostària de la nostra comunitat, que tirava per terra l'argumentari fins aquell dia utilitzat pel Partit Popular. Aquell va ser el primer fracàs del Sr. Aguiló. Els pressuposts de 2012 no eren ni certs, ni segurs, ni marcaven el full de ruta de res, senzillament, havien esdevingut uns pressuposts inservibles. La decisió d'atacar sense protestar l'1,5% de dèficit, l'obligaven a presentar un nou full de ruta econòmic, en aquest cas en forma de pla econòmicofinancer. Bauzá actuava i continua fent-ho en aquests moments, de la pitjor manera que pot actuar un governant en època de crisi. Era molt dur i molt exigent amb els dèbils, amb els ciutadans i molt tou i molt permissiu amb els durs, amb el Sr. Rajoy.

S'iniciava així una carrera desmesurada per retallar tot el possible, sense ni tan sols valorar-ne les conseqüències, els castigats eren i són, per suposat, els ciutadans, mentre el vicepresident econòmic, en una frase que quedarà per a la posterioritat, afirmava amb rotunditat: "és l'hora de les accions contundents, perquè assolir l'objectiu de dèficit és irrenunciable". Un pla econòmic i financer que tot just va servir per salvar, damunt el paper, el Consell Territorial de Política Fiscal i Econòmica, però que en molt poc temps va superar per la realitat. Un pla que ja va néixer viciat en les previsions i esgarrat en els objectius. Va néixer viciat perquè fixà un 1% com objectiu de dèficit per al 2013, quan tots sabem que l'objectiu és del 0,7%. Va néixer viciat en el moment en què el pla no contempla com a major endeutament els 843 milions d'euros de fons per pagar els proveïdors. Va néixer viciat quan el pla estima per al 2013 un creixement de gairebé el 2% del PIB, quan en aquests moments tots els organismes nacionals i internacionals estimen un 2013 de recessió.

Tot açò junt representa una desviació de centenars de milions d'euros. D'on retallarà per poder quadrar les xifres i ajustar el pla? Quins serveis bàsics deixarà de prestar per poder-lo complir? Però, com deia abans, no només estan fallades les previsions, sinó que també estan esgarrats els objectius fixats. Li'n posaré alguns exemples. Amb el tancament de dia 15 de setembre de l'Hospital Joan March l'estalvi en el 2012 serà de 2 milions d'euros, a dia d'avui ni tan sols sabem què faran, com absorbirà vostè aquesta desviació del pla? El patrimoni immobiliari posat per vostè a la venda havia de permetre obtenir 11 milions d'euros i fins ara com a molt, n'haurà obtingut 2, i la resta? Res no es ven. Com ho farà per ajustar-se als objectius fixats? Farà més retallades? Vendrà patrimoni més barat? I així podríem continuar. Els retards en la central de compres, 17 milions d'euros, el lloguer dels quiròfans a Son Espases, els desplaçaments de malalts, els més de 77 milions d'indisponibilitat de crèdit de les conselleries a les que no han arribat i moltes altres qüestions no ajustades ni en el temps ni a la realitat.

En definitiva, un pla d'equilibri una mica desequilibrat. I aquest, Sr. Vicepresident Econòmic, és el seu segon fracàs, el Pla d'equilibri econòmicofinancer, el qual ni s'ha aproximat en les previsions i sí s'ha allunyat molt dels objectius. I vull que entengui bé la qüestió del Grup Socialista, no només criticam la via exclusiva de les retallades i de l'ajustament com a camí que ens ha de dur per la senda del creixement econòmic, sinó que també li criticam que estigui executant pèssimament el seu propi i erroni pla, la qual cosa encara provoca majors incerteses i confusions.

Però n'hi ha més, la mala gestió econòmica no acaba aquí. Continua en l'aprovació del Consell de Govern del Pla per afavorir el creixement, el qual era presentat com el pla d'actuacions que juntament amb el de les retallades, havia de transformar la nostra economia. Un pla que ha caigut en l'oblit per la seva ineficiència i que en aquell moment, li ho recordaré, establia tres grans novetats fins en aquell moment desconegudes. La Llei de mines, que res més se n'ha sabut, la Llei de pesca que tampoc res més se n'ha sabut i la Llei d'activació econòmica en matèria d'indústria i energia que s'ha fet famosa, aquesta sí, però no precisament per les innovadores iniciatives en matèria de recuperació econòmica, sinó per convertir Mallorca en la principal destinació del fems de tot

Europa. Un pla totalment buit de contingut, si el valoram des de la capacitat per reactivar l'economia i que ni el mateix Vicepresident esmenta a l'hora de justificar la seva feina. Un silenci que evidencia un nou fracàs de l'àrea econòmica, el tercer després del pressupost del 2012 i del Pla d'equilibri econòmicofinancer.

Però res d'açò no pareix afectar, ni fer reflexionar el Govern de les Illes Balears, tal com molt bé ho explicava a principis d'aquest estiu el vicepresident econòmic, qui afirmava: "el rumb està posat, la direcció és la correcta i arribarem a una situació en la qual l'economia balear tornarà tenir els nivells estàndards que ha tingut sempre". A hores d'ara, Sr. Vicepresident, s'ho creu qualcú açò? I miri que li ho hem dit vegades, però clar, vostè tampoc no ha volgut escoltar ningú. És més, han fet tot el possible per tapar qualsevol crítica. Ho avisava el Consell Econòmic i Social, i vostès el van desmantellar. Ho avisava el Centre de Recerca de Sa Nostra, i vostès el qualificaren d'adeptes als partits d'esquerres. Ho avisaven els sindicats, i el president els du a tribunals. Ho avisaven les patronals, i vostès els ignoraven. Ho avisaven els grups de l'oposició, i vostès els menyspreaven. I clar, qui tot sol s'ho menja, tot sol s'ofega.

I la següent, sabríem que prest o tard acabaria arribant, i va arribar, va arribar l'octubre negre. Després de negar-ho mil vegades, perquè ens deien que ho estaven fent tot bé, que generaven confiança, la setmana passada el Govern de les Illes Balears va haver d'empassar-se d'un glop tots els brots verds que havia vist fins aquell moment i sortia anunciant el rescat de la nostra comunitat. El quart fracàs econòmic del Govern Bauzá i evidentment el de major envergadura, perquè certifica la defunció de la seva política econòmica. La màxima de la retallada com a fórmula per guanyar credibilitat davant dels mercats ha fracassat, els mercats mantenen l'aixeta tancada i continuen sense confiar en el Govern. I vostè, un neoliberal convençut, ha de recórrer al papà estat perquè els deixi els diners, ja que les mercats els han dit que tururú. I davant d'aquest nou escenari, s'obren molts interrogants, als quals vostè hauria de donar resposta.

Quines són les noves exigències que aporten implícites el rescat? Com influirà sobre l'actual Pla econòmicofinancer? El fet que sigui un major endeutament l'haurà d'ajustar per continuar mantenint els objectius fixats del Pla econòmic? Si és així, com ho farà? Quins seran els nous controls que fixarà el Govern de l'Estat? És cert que els homes de negre del Sr. Montoro prioritzaran els pagaments de la seva conselleria? És cert que la primera prioritat és el pagament dels bancs i si sobra alguna cosa cap a la resta? És cert que dels 355 milions, com vostès han explicat, n'hi ha 166 que aniran a cobrir dèficit i que per tant, n'hi falten molts fins arribar als 400 milions?

Els números, amb rescat inclòs, continuen sense sortir, Sr. Aguiló, i la gent comença a intuir el pitjor. Hi haurà un segon rescat, Sr. Aguiló? Quin? I per quina quantitat? I més perquè vostè mateix ha reconegut que el deute en els consells, en els ajuntaments és de 370 milions d'euros, li permet aquest rescat posar-se al dia amb ells? Quan cobraran els consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera el que els deu? I els ajuntaments? Massa preguntes sense resposta, Sr. Aguiló, o almenys amb respostes massa difuses, massa inconcretas, i la desconfiança creix i augmenta quan veim la poca capacitat d'influència, la nul·la capacitat per aconseguir inversions i recursos d'altres institucions. L'octubre negre ens cau damunt. En el 2013 les Illes Balears estarà a la cua d'inversions de l'Estat. Què ha fet fins ara, Sr. Vicepresident, per defensar els interessos de la nostra comunitat? Pot garantir que les Illes Balears estarem a la mitjana de les inversions? Com explica que en la tramitació parlamentària en el Congrés dels Diputats el seu partit no li hagi deixat presentar ni una sola esmena significativa? El cinquè fracàs del Govern Bauzá, un zero en influència damunt Madrid i en capacitat d'afavorir inversions.

Tot un conjunt de despropòsits que hauria de fer reflexionar el Govern Bauzá, però el pitjor, senyores i senyors diputats, és que açò encara no acaba aquí, tot just el contrari, la incertesa d'aquest govern continua. Després d'uns pressuposts de 2012 que quedaren obsolets als tres mesos, d'un pla econòmic i financer que s'ha incomplert mil vegades, d'un pla de reactivació econòmic que va néixer mort per la manca de propostes i d'un rescat que evidencia la fallida de la política econòmica del Govern, avui mateix, dia 30 d'octubre del 2012, el darrer dia hàbil que el Govern tenia per presentar pressuposts de 2013, no els presenta. El sisè fracàs del Govern de les Illes Balears. Troba que és aquesta la millor manera per generar confiança, Sr. Aguiló? Si ni tan sols tenen la capacitat de complir els terminis que des de fa un any saben que tenien per complir-lo. Què ha passat, Sr. Vicepresident? Per què aquesta demora? Pot explicar els motius que l'han portat a aquest nou incompliment? Qui és el responsable d'aquest retard?

Plou damunt banyat, senyores i senyors diputats, anam de mal a pitjor per l'incompliment de les fites que el mateix Govern s'ha fixat. No n'ha complert ni una i les conseqüències les patim cada dia. Però encara ens queda un resultat per conèixer de tots els objectius que el Govern s'ha fixat, el més important, aquell a què s'ho ha jugat tot el vicepresident econòmic, l'objectiu del dèficit. Un 1,5% per acabar el 2012 ...

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vagi acabant.

EL SR. PONS I PONS:

Acab. L'argument que li ha permès justificar totes i cada una de les retallades en matèria social, educativa i sanitària. L'objectiu del dèficit és irrenunciable, ha afirmat moltes vegades. Idò bé, Sr. Vicepresident, està en condicions d'afirmar quan falten dos mesos per acabar l'any que complirà aquest objectiu de dèficit? Ens podem fiar de vostè després de totes les equivocacions comeses? Jo crec que no. És cert, com diuen pels

carrers de Palma, que és l'incompliment de l'objectiu del dèficit el que està provocat el retard de la presentació dels pressuposts? Quines mesures adoptarà si no es compleixen els objectius de dèficit? Massa preguntes sense resposta.

Acab ja, Sr. President. Res d'aquest octubre negre ha caigut per casualitat. Sense capacitat d'influència a Madrid, sense iniciativa per establir mesures de creixement, sense capacitat per executar el planificat i amb una sola obsessió envers el dèficit, el Govern evidencia la incapacitat per marcar el rumb d'una societat que demana a crits una altra manera de governar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Parlar de fracàs des de determinades posicions, ho he dit en altres ocasions, és realment complicat. I és realment complicat perquè li vull recordar en quines condicions aquest govern se va fer càrrec de l'economia de les Illes Balears. Es va fer càrrec de les Illes Balears amb un deute galopant, més de 6.000 milions de deute, més de 6.000 milions de deute! Quan tenim pressuposts dels 3.000 o 3.000 i busques, amb una capacitat de finançament pràcticament nul·la, per no dir nul·la per complet, sap què faig fer el primer dia que vaig aterrar a la conselleria? Anar corrents a cercar doblers perquè no n'hi havia, això és el que vaig haver de fer. Vostès parlaven que havien deixat un crèdit de 150 milions, però 150 milions negatius, cap avall, no cap a dalt, cap avall...

(Alguns aplaudiments)

Sap quantes visites vaig tenir el mes de juny i juliol de l'any passat? Moltes i totes eren pel mateix, totes, quan em pagues, quina quantitat em pagaràs, quan em podràs pagar. Eren una rere l'altra. El deute a proveïdors era de 1.500 milions d'euros directament per la CAIB, al qual podríem afegir el de les empreses que depenen del Govern. Aquesta era la situació en què ens vàrem trobar. I tot això, tot això, que és el més greu de tot, és fruit de la política que ara vostè està defensant!, una capacitat de raonament humà és l'aprenentatge i sembla que de vegades no la tenim.

Què s'ha fet durant aquest any? Ho hem dit una vegada i una altra, s'han fet dues coses. Per una banda, mirar d'establir uns comptes públics que s'han d'adreçar, s'ha de retallar, s'han de llimar el dèficit. Un dèficit de 1.000 milions, ni vostè ni ningú no és capaç de desfer-ho en un any. Ni vostè, ni ningú, és materialment impossible. Però es pot avançar i s'ha avançat moltíssim. La reducció del dèficit va per bon camí. I va per bon camí entre altres coses perquè hem pogut tenir el finançament necessari per arribar fins on som. S'havia de re-finançar tot el deute que cada vegada es feia a més curt termini i a preus més alts. I això ha estat i està sent possible. Des del primer moment, allà on volfem influir en la política de Madrid, era justament en la liquiditat, perquè és francament desagradable que cada dia et toquin a la porta un i altre proveïdor, que l'únic que han fet ha estat fer feina per a la comunitat autònoma, i que no podien cobrar.

Bé, aquesta necessitat d'influir damunt Madrid, anava pel camí d'aconseguir un finançament que fos comú al conjunt de comunitats autònomes per millorar les condicions, amb un crèdit que cada vegada era més escàs, conseqüència d'aquella política anterior. I aquesta forma de finançar va agafar un nom, FLA, Fons de Liquiditat Autonòmic, un fons de liquiditat autonòmic que ja li poden dir rescat, però un fons de liquiditat autonòmic no és més que una forma de finançar-se, que, per cert, no és estatal, és privada. Són els bancs els que participen a través d'acords entre les distintes comunitats autònomes.

En aquest sentit, aconseguir aquestes condicions és realment important per poder fer front a les necessitats de finançament, necessitats de finançament que evidentment continuen necessitant de la complementarietat de la negociació directa, negociació directa que es fa cada dia. Vostè no sent parlar d'impagaments de l'any 2012, vostè sent parlar d'impagaments d'enrere, de la gestió anterior. No, jo li ho explicaré, es paguen les factures d'anys anteriors, produïdes durant l'any 2012, però el generat el 2012 s'està pagant i s'està intentant que no creixi l'endeutament, que és la feina que ens toca per després continuar amb la feina següent que vendrà més endavant, de reduir aquest endeutament.

Ja pot enumerar fracassos i fracassos, perquè no és així. Les polítiques que s'estan seguint a tots els països, les polítiques que s'estan seguint per aconseguir superar la situació de crisi que tenim, evidentment segueixen aquesta línia: primer que l'Estat funcioni. Miri, li diré una cosa, vostès no se'n varen adonar que els governs de les distintes comunitats i el Govern de l'Estat ja no té la maquineta de fer doblers. El Govern va entregar la màquina de fer doblers, a través d'un acord, a la Unió Europea. I a partir d'aquí el Govern s'ha de comportar responsablement, com es comporta qualsevol empresa. I això és el que no va passar en el passat i que està passant en el futur. Evidentment que un pla d'equilibri té forteses i febleses i és evident, ja ho vàrem anunciar, que ens recolzaríem en les forteses i deixaríem de banda les febleses.

L'objectiu de dèficit. L'objectiu de dèficit és molt important i estam en un entorn on les incerteses són moltes. Mai no vàrem dir que nosaltres podríem donar més seguretat que la que pot donar el Govern balear. No podem donar seguretat en l'economia general o en l'economia internacional, perquè realment hi ha elements que canvien una i altra vegada. Sap per què se va reduir l'objectiu de dèficit de l'1,5 al 0,7%, ho sap?,

perquè amb el deute anterior aconseguir finançament era francament complicat i s'havia d'accelerar la reducció del dèficit si volíem que això fos possible. Aquest és l'autèntic motiu d'aquesta reducció, una reducció que evidentment haurà de continuar durant l'any 2013.

I quant el pressupost, ja ho ha explicat el president. El pressupost està fet, està enllestit. L'únic que requereix és una revisió per part del nou conseller, que ja s'ha fet i que per tant, entrarà en el Parlament d'aquí a uns dies. Està molt clar que quan es té l'oportunitat per un dia o per dos dies de poder assegurar-nos del compliment del pressupost per part de totes les conselleries, això és més important que aquest dia o aquests dos dies que hi pugui haver de retard. Sempre en economia s'han de fer balanços cost-benefici. I en aquest sentit els beneficis també són majors que els costos.

Quant a rescat i homes de negre. No n'hi ha, d'homes de negre, no n'hi has, no n'hi ha. Què faria vostè si deixàs doblers? Quines condicions posaria? Contesti'm aquesta pregunta. Si vostè deixa doblers, el que voldrà és que hi hagi capacitat de tornar-los-hi, no és així? Capacitat de tornar-los, és el més important. I quina és la capacitat de tornar?, la capacitat de tornar és que lògicament no hi hagi un endeutament massiu ni creixent, sinó que hi hagi un endeutament que cada vegada sigui més reduït. Aquesta és la condició, la condició que posa qualsevol persona, qualsevol institució que deixi doblers a l'Estat o a qualsevol altre particular.

Quant a consens, miri, quant a consens entre els distints estaments, hi ha un bé que és superior en els estaments, és el bé comú i en moltes ocasions els estaments tenen certa tendència únicament a mirar pels seus interessos, que és molt legítim, que és molt vàlid, que és el que han de fer, però el Govern el que ha de fer és mirar pels interessos comuns de tots. I els interessos comuns de tots, en aquestes condicions passen per fer canvis, per fer modificacions, el que no ha funcionat en el passat, el que no ha funcionat al passat probablement no funcionarà en el futur i per tant, el que s'ha de fer és fer nous enfocaments, noves maneres de fer les transformacions que han de donar resposta en el futur.

Si vostè no entén que aquesta és la bona política, doncs realment crec que té un problema, perquè no n'hi ha d'altra de política, no n'hi ha d'altra. I jo no he vist cap alternativa pel món socialista, cap ni una, l'única alternativa ha estat gastar més, però de què?, gastar, com?

Plans d'activació econòmica, entenc que en el seu llenguatge significa donar subvencions, no significa res més, quan hi ha maneres d'activar l'economia que signifiquen llevar traves, reduir l'administració, llevar burocràcia i intentar que les coses siguin més fàcils per a tots aquells que volen prendre una nova decisió.

Per últim, miri, em sap greu, però vostè ha estat president d'una de les illes balears, una illa que passa per especials problemes, reflexioni si hi té a veure la política que vostè ha fet.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, en són conscients que vivim l'octubre més negre des dels darrers trenta anys? Se n'adona que arribam a aquesta interpel·lació pràcticament en situació de col·lapse? I què fa el Govern? El Govern observa el col·lapse, no fa res, no envia cap missatge, teoritza, això sí, però fer, fer i prendre decisions i enviar missatges a la ciutadania clars i contundents, ni un.

Miri, li posaré un exemple, se n'ha parlat abans, del que representa aquesta idea de tenir capacitat de defensar o no les Illes Balears. La setmana passada, notícia, reunió a Aragó, "*el Gobierno se compromete a mejorar la inversión para Aragón en los presupuestos generales del Estado e incluir 30 millones de euros para Teruel, de forma que la cantidad se aproxima a la inversión media en el conjunto de las comunidades autónomas*". Bauzá, el Sr. Bauzá, no ha provat ni tan sols de protestar i aquest és l'exemple que no creuen en les pròpies possibilitats de canviar el rumb de les coses. Si no poden canviar a Madrid res, com poden tenir la capacitat i la fortalesa de canviar una crisi que se'n du totes les coses per endavant?

Veim un govern que cada vegada està més vençut per aquesta crisi, Sr. Aguiló, cada vegada està més vençut per aquesta crisi.

Miri, si fóssim un pacient seríem en aquests moments a l'UVI, en coma. Balears arriba amb una economia en alerta vermella, amb unes xifres d'atur històriques, amb una austeritat sense resultat per a la caiguda dels ingressos, amb una pobresa galopant, amb un sector turístic que ha aixecat la bandera blanca, estam sense reduir el deute i amb un dèficit que no acomplirem les expectatives.

L'herència que deixa, Sr. Aguiló, és tremenda i el que encara és pitjor, el Govern ha de donar primer de tot confiança, és molt difícil donar confiança quan has tingut un conseller de Sanitat que durant 16 mesos no hi ha estat o quan tens un president, empresari, que simplement administra el seu patrimoni i incompleix les lleis de la comunitat autònoma. Aquesta havia de ser la legislatura dels canvis històrics a les comunitats autònomes, aquesta, i en canvi, s'observa una carrera cap el desastre que no té aturada i amb un agreujant, sense pagar allò a què vostès també s'han compromès. No paguen, prometen, però tampoc no paguen i quina és la primera conclusió? Que la gestió de la crisi és nefasta per a tothom, excepte per als rics.

Es toca tot, hospitals, educació, dependència, cooperació, inversions, interins, etc., i qui queda? Qui en queda ben parat? Qui en surt guanyant? Els que haurien de pagar l'impost de patrimoni no el pagaran. Gestionen la crisi per als rics, fent-la pagar al carrer, als que paguen una nòmina, als comerciants, als malalts, als dependents, però vostès gestionen pensant en uns altres.

"*Si no baja el paro será responsabilidad mía*", deia el Sr. Bauzá, fa un any i poc; 122.000 aturats segons la darrera EPA, una de cada quatre famílies en situació de pobresa i, què ha fet el Govern per capgirar la situació? Res. Per empitjorar-la? Molt. De fet ha aconseguit en un mes que ens rescatin, que ens deixin a la cua de l'Estat en inversions, que el sector hotelier tanqui en massa, que les freqüències aèries es retallin i que s'aprovi una llei per incorporar el fons d'Europa com a solució a la crisi i a més, estam en recessió i per sortir-ne, l'austeritat, ja sabem que no bastarà.

Un ciutadà, Sr. Aguiló, pot confiar en el Sr. Bauzá, pot confiar en vostè? No hi ha ni una mesura que doni realment confiança a la gent. L'octubre negre, Sr. Aguiló, situació de col·lapse, el Sr. Bauzá i el Sr. Aguiló ens han confirmat que teníem raó i això és una expressió seva, han convertit el final balear en Grècia, l'herència del Sr. Bauzá és Grècia perquè és l'atur, és el tancament d'hotels, és la precarietat laboral, és un país cada vegada amb menys futur. Aquest és el camí, Sr. Aguiló, cap el qual vostè ens empeny. Encara que ho negui els homes de negre ja són aquí. Som, en definitiva, un poc com Grècia i açò no és el que hauria de succeir.

Vostès només pensen en definitiva a retallar i no fer cap mesura d'estímul econòmic, ni una mesura anticíclica. No hi ha cap altre camí, ens explica el Sr. Aguiló. Fer polítiques anticíclics és possible, Sr. Aguiló, i tant que sí! De fet, a moltes comunitats del PP es continua fent obra pública, inversions, AVE, carreteres, ports i aeroports. La pregunta és saber: per què aquí, ni ports, ni carreteres ni trens, ni res de res? No hi ha polítiques anticíclics? No hi ha res contra el cicle econòmic?

I sí, nosaltres sí que estam orgullosos de defensar un plantejament de polítiques anticíclics, és més, altres comunitats autònomes ho fan, amb un AVE com el que construirà a Galícia el Sr. Rajoy es poden donar molt de llocs de feina, i tant com sí. Per tant, nosaltres n'estam convençuts, que es poden fer polítiques alternatives com es fa a altres comunitats autònomes, el problema és que la política econòmica del Sr. Aguiló no compta amb les persones, només amb el dèficit i mentre aquí jugam a creure que solucionem les coses baixant el dèficit a altres comunitats autònomes fan inversions públiques. Miri per on, fent inversions com també es feien en la legislatura passada, polítiques anticíclics que van permetre frenar al col·lapse.

En el 2012 hi havia crisi, i tant!, però no hi havia ni rescat ni aquestes xifres d'atur ni recessió ni tampoc no hi havia un conseller com el que tenim ara en aquests moments. I és que l'herència rebuda que ens deixa, Sr. Aguiló, comença a ser una càrrega per a les generacions futures a les Balears, perquè ni l'activitat privada dona símptomes de recuperació ni el Govern activa el seu pressupost ni l'Estat ens ajuda a sortir de la crisi.

Vostès estan maltractant la població de les Balears i el Sr. Rajoy també i ho fan, a més a més, d'una manera prou injusta perquè fan pagar la crisi als que menys en tenen...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Vaig acabant. Aquesta és, Sr. Aguiló, la interpel·lació d'un desastre, d'una política econòmica que no hauríem de permetre perquè vostè, política econòmica, i també li ho vull dir així, tampoc no és que en tengui, tenim la capacitat de tancar l'aixeta, això és el més bo de fer que hi ha, però no pot ser aquest el plantejament, tancar l'aixeta i deixar que la cosa passi, esperar a veure quins poden ser els resultats sense plantejar ni una sola mesura, ni un sol plantejament que faci possible una estratègia per establir, per tirar cap endavant plantejaments que ajudin a recuperar aquesta situació econòmica.

Altres comunitats autònomes ho estan fent, ho estan intentant i aquí, malauradament, ni tenim capacitat de plantar cara a qui decideix les inversions, ni tenim capacitat de convèncer als mateixos ciutadans d'embarcar-nos cap a projectes que ens il·lusionin a tots.

Acab ja, Sr. President, Balears camina cap a un desastre, està en alerta vermella i les propostes són necessàries i urgents, un canvi fiscal, un canvi amb Madrid, un canvi amb les polítiques anticíclics, un canvi al diàleg social, un canvi total del seu govern, perquè de moment -i com va dir vostè- Balears ja és Grècia i vostè en definitiva n'és el responsable.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar la qüestió i en torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, es veu que vostè no ha anat per Grècia ni ha llegit per Grècia perquè la situació no té res a veure amb Grècia, sí hagués estat Grècia si haguéssim continuat amb el que vostè està defensant, perquè evidentment el col·lapse hagués estat total, deixar damunt la taula factures que suposen gairebé un 3% del producte interior brut fa un mal històric i la primera mesura de reactivació econòmica, la primera -la primera i vostè ho sap- és pagar les factures i aquest govern ha pagat factures, ha fet un pla de pagaments a proveïdors, ha fet un pla ICO i ara a més a més de contenir crèdit de les distintes institucions financeres, a més a més, té una participació al FLA. Tot això suposa unes quantitats de doblers molt grosses que fan que la roda pugui funcionar.

Octubre vermell, però per favor, octubre vermell! Octubre vermell, per què? Per què octubre vermell? Miri, l'atur s'està moderant, és cert que continua i és cert que continua, però s'està moderant i, s'està moderant, sap on? A la iniciativa privada, separi les xifres entre iniciativa pública i iniciativa privada, compari el que passa en aquesta comunitat autònoma amb el que passa a altres comunitats autònomes, compari! Compari amb les que ens posa d'exemple, compari les xifres, i veurà que són tremendament diferents.

I són diferents no per mèrit del Govern, sinó perquè aquesta comunitat autònoma té capacitat per sortir endavant. Té capacitat per sortir endavant mentre no es posin pals a les rodes, que és el que passava anteriorment. I aquest no posar pals a les rodes significa que el sector, els actors que estan en connexió amb l'exterior puguin fer la seva feina.

Vostès m'han parlat de comerç. Les mesures de comerç donaran resultats; les mesures que s'han fet en matèria laboral estan donant resultats; les mesures que estam fent en matèria industrial estan donant resultats, estan donant resultats, donaran resultats que no s'aconseguiran d'un dia per l'altre, ho he dit abans, no es pot aconseguir d'un dia per l'altre, però canviar la tendència sí que és possible.

És evident que, a més a més, ha d'acompanyar l'entorn i l'entorn també confiem que acompanyi, no és al nostre abast, però si nosaltres no feim els nostres deutes, si no feim allò que s'ha de fer tot i que l'entorn canviï ens agafarà malament, en canvi si feim el que hem de fer, si feim el que toca, evidentment quan les coses canviïn ens agafarà en unes condicions infinitament millors.

Les polítiques anticíclics avui dia consisteixen, no en gastar més doblers, perquè no n'hi ha, simplement per això, perquè no és possible. És fàcil d'entendre, no n'hi ha, no n'hi ha. Aragó..., Aragó redueix les inversions, Andalusia redueix les inversions, Catalunya redueix les inversions, no hi ha cap comunitat que no redueixi les inversions, no n'hi ha cap ni una que no redueixi les inversions i aquestes inversions i aquesta reducció d'inversions té una finalitat molt clara, absolutament clara que és poder fer front a la situació de dèficit i a la situació de reestructuració del sector públic, però és que a més a més les polítiques anticíclics passen per transformar la legislació, passen per fer canvis en la manera d'organitzar el comerç, en la manera d'organitzar el sector de l'hoteleria, en la manera d'organitzar el sector de la restauració, en la manera en què sigui possible instal·lar noves empreses perquè aquestes són sàvia nova que renova tot el teixit productiu.

Tot això es fa, tot això està passant. Agafi vostè les inversions privades que varen arribar anys anterior i ho compari amb el que ocorre en aquest moment. És evident que no basta, és evident que fa falta més recorregut, és evident que prendre decisions i implementar-les té unes passes a seguir i aquestes passes s'estan seguint.

Pobres i rics, aquest discurs, la veritat és que, bé, el fan una vegada i una altra i crec que ja no el creu ningú i la prova són els resultats electorals que tenen. Són coses que tenen a veure amb els resultats electorals.

Miri, el tema principal són les persones com vostè ha dit i aquestes persones tenen un enfocament o tenen una forma d'enfocar el que és la seva situació i és el bé comú, el benestar de tots, no de grups particulars i aquí idò també hi ha (...) per fer.

Càrrega de generacions futures; vostè sap quina càrrega de generacions futures varen deixar? La quantitat de doblers a deute que es va deixar...

(Remor de veus)

... una part ínfima comparat amb el que varen deixar vostès, una part ínfima, aquesta... aquesta que no s'està incrementant o no s'està incrementant com a mínim al ritme en què s'estava incrementant perquè és evident que el canvi de tendència passa primer per reduir i després poder canviar la marxa. Si volem llevar la marxa enrera primer s'ha de frenar, posar el punt mort, després la primera i arrancar. Aquesta és la feina que s'està fent.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

III. Moció RGE núm. 8075/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en tractament de residus, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7427/12.

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Moció RGE núm. 8075/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en tractament de residus, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7427/12.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats presents, aquesta moció deriva de la interpel·lació que vàrem formular al Govern fa quinze dies quan el Projecte de Llei de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria, energia i altres activitats començava el seu debat en ponència. Ara mateix ja només resta l'aprovació per part del ple d'un projecte de Llei que ja incorpora ara els articles que, via esmena, el Partit Popular hi va introduir per convertir un decret llei més de suposades mesures urgents en la Llei del fems, la Llei del fems.

Dic bé, la llei del fems, i així la definese perquè així hem entès la majoria de gent d'aquest país, que és el principal tema que ara mateix tracta aquesta llei, en un evident incompliment del procediment que s'hauria d'haver esperat per a la modificació d'un pla director sectorial que vostè, el Govern, consell o PP en definitiva, han volgut segrestar del debat públic sobre aquesta important modificació. Han passat per damunt d'ajuntaments, de la ciutadania, de l'opinió pública i fins i tot s'han enfadat quan hem plantejat un debat públic sobre el fems. Idò preparin-se, perquè no pensam aturar quan hagin aprovat la llei.

La normalitat exigia que el Consell de Mallorca hagués iniciat el procediment normal pel qual la Llei d'ordenació territorial exigeix una sèrie d'estudis i informes ambientals i d'impacte que no tenim, vulneren així les competències dels consells insulars, vulneren el principi d'autonomia local i el que és pitjor, cometen un frau de llei evident i confés. Em remet al *Diari de Sessions*, un frau de llei reconegut pel conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori en aquesta mateixa tribuna fa quinze dies, ens va dir, literalment, entre cometes, perquè em sembla que vostè no llegeixen els diaris de sessions: "Vull recordar que l'esmena es fa a proposta del Consell de Mallorca amb la finalitat d'establir un marc legal d'aplicació immediata" -i insistia el conseller- "amb la immediatesa, no haver d'esperar la tramitació", -per tant, frissor, presses. I nosaltres ens demanam, per què tanta frissor, per on els tenen agafats?

La conseqüència és una llei improvisada, segurament molt pensada per qui realment va redactar les esmenes, que dubtam que fos el Consell de Mallorca, però al final, un bunyol de llei que parlarà de residus, d'indústria, d'aigua, d'energia i de tot el que hi hagi cabut i no val l'excusa que han pretès posar que la gestió dels residus és valoració energètica, valorització energètica. Pensem, en primer lloc, que l'objectiu de la gestió de residus a Mallorca no ha estat fins ara la simple incineració de residus generats a l'illa, sinó que la incineració és des de fa molts d'anys un sistema auxiliar, secundari per tal de tractar aquella fracció de residus que no reciclam o reutilitzam. És a dir, aplicam fins avui la jerarquia que marca la Unió Europea en matèria de gestió de residus.

Amb aquesta llei estableixen vostès un ordre de prioritats que, ho repetirem, va en sentit contrari del que ha aprovat la Unió Europea i recentment el Parlament Europeu, que va plantejar l'objectiu -escoltin bé- de reduir la incineració al conjunt d'Europa i en aquest sentit fins i tot es planteja un augment de fiscalitat sobre l'abocament o incineració per afavorir el reciclatge i reutilització.

Els ho llegiré literalment, amb una aprovació en el Parlament Europeu de 479 vots a favor, només 66 en contra i 63 abstencions: el Parlament Europeu "*insta a los estados miembros a que garanticen la plena aplicación del acervo comunitario de la Unión en materia de residuos, lo que incluye la fijación de objetivos mínimos mediante sus estrategias y planes nacionales de prevención y de gestión de residuos. Destaca, por consiguiente, la necesidad de que la financiación de la UE dé prioridad a las actividades que se sitúan más arriba en la jerarquía de residuos, como se estipula en la directiva marco relativa a residuos, por ejemplo, priorizando plantas de reciclaje sobre eliminación de residuos*" -just el

contrari del que plantegen ara- *pide a la comisión* -en el seu punt 33- *que racionalicen el acerbo en materia de residuos considerando la jerarquía de residuos y la necesidad de eliminar casi por completo los derechos residuales. Pide, por tanto, a la comisión que presente propuestas antes del 2014 con el propósito de implantar gradualmente una prohibición general de los vertederos de residuos a escala europea y de eliminar progresivamente hasta finales de esta década la incineración de residuos reciclables y compostables.*

Nosaltres, una vegada més, gràcies al Partit Popular, anam marxa enrera. De manera que al final la gran mentida d'aquesta modificació legislativa, que era, recordaran, la reducció o la congelació de la tarifa, esdevindrà una gran trampa per un motiu afegit més, ens costarà més ja que, com hem dit, ens podem trobar que la Unió Europea gravi encara més la seva aposta, l'aposta del Partit Popular, per la incineració. És a dir, costarà més a la butxaca dels ciutadans d'aquesta illa. I això que encara no hem parlat de les noves tarifes que vostès preveuen a la llei, entre elles, i ho repetirem un cop més, la tarifa de la fracció orgànica, esmena que han mantingut i, per tant, amb aquest fet, han enganat els propis batlles del Partit Popular als quals varen comprometre que desapareixeria. Ara diuen que no l'aplicaran, però a mi m'expliquin, si no fan comptes aplicar la tarifa orgànica, per què l'han mantinguda a la llei? La gran mentida quedarà ben aviat a la vista i anuncio, el PP acabarà cobrant més als ciutadans pel tractament de residus gràcies a aquesta llei.

Per altra banda, els hem dit i els repetim que posen en risc el futur d'aquesta comunitat autònoma pel tema del turisme i per temes mediambientals, i ho fan a cegues, pretenent un silenci públic sobre el tema, demostrant una mala consciència que duen tenir. Ens han demanat cada vegada, i avui m'imagín que hi tornaran, silenci, que no en parlem, idò jo els recordaré que som l'oposició i que la nostra obligació, deure, dret i llibertat és plantejar aquí els temes que preocupen la ciutadania. Demanar callar a l'oposició, que per arma sols té la seva paraula, és no entendre el significat de les paraules llibertat i democràcia. Però com que vostès tenen mala consciència idò bé, avui els plantejarem algunes idees per netejar la mala consciència amb la qual actuen en tot aquest assumpte.

Els proposam que aturin el procés, que no es procedeixi a l'aprovació de la llei fins que no puguem oferir unes mínimes garanties i estudis ambientals perquè, com deia abans, vostès aborden aquest canvi fonamental en la gestió de residus a Mallorca sense cap estudi. Per això els demanam, volem que el Parlament manifesti el desacord amb el procediment amb el qual s'ha modificat de manera indirecta, sense cap tipus de garantia, el Pla director sectorial de gestió i residus urbans de l'illa de Mallorca.

Volem que el Parlament constati l'existència d'un frau de llei en la tramitació com a projecte de llei d'un decret llei que havia de ser originàriament d'indústria, energia i altres activitats, i que en aquest sentit incompleix fins i tot el Reglament del Parlament de les Illes Balears.

Volem que el Parlament acordi la retirada de la tramitació d'aquest decret llei perquè creim que és més que convenient fer un ténol, aportar totes les informacions, tots els informes, tots els estudis que calguin per tenir una seguretat en aquest sentit, donar audiència a qui s'hagi de donar, ajuntaments, entitats socials; facem els estudis que fan falta. Insistim, quan plantejam aquesta aturada, que es retiri aquesta llei, fins que no hagin encomanat els estudis mediambientals independents, així com mencionava abans, que posin en coneixement de l'opinió pública, que és la més preocupada està per aquest assumpte, els efectes per la salut pública, l'entorn natural de Mallorca i fins i tot el nostre futur econòmic com a destinació turística, no es continuï amb la tramitació d'aquesta llei.

També volem que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a iniciar els treballs perquè redacti una llei de residus que tenguin com a prioritats el reciclatge, la reutilització i la reducció, en el sentit que ens marca la Unió Europea. No en el sentit que amb aquesta llei de residus i altres coses vostès volen fer que, com he dit, és just el contrari del que es promou a nivell europeu.

Insistim en el darrer punt d'aquesta moció a demanar coherència al Partit Popular del Consell Insular de Mallorca, que fa un any va votar que no volia incinerar fems de fora de la comunitat, ara l'excusa és que varen votar contra el fems, no contra el combustible provinent de fems. Jo, l'altra dia ja els vaig esmentar, que convendria que llegeixin la llista europea de residus on es veu clarament que el combustible derivat de residus, al cap i a la fi, són residus, fems.

Finalment, instam el consell a negociar un nou contracte adequat a la realitat actual, a les necessitats reals de Mallorca i, per suposat, amb unes garanties que fins el moment no han existit. Resumint, amb aquesta moció pretenem aturar el que ha estat des del principi un despropòsit, voler modificar la gestió de residus de Mallorca a través d'una llei que s'aprovi per part del Parlament, no a través d'una iniciativa legislativa del consell, que també la té, com saben, sinó a través d'una esmena presentada pel Grup Popular, obviant així els informes que serien necessaris per part del Govern, per part del consell, obviant l'exposició pública, obviant, d'alguna manera, tot el debat públic que a vostès no els interessa.

No tenc molta fe en la capacitat de rectificació del Partit Popular, que en aquest tema s'ha permès fins i tot befa dels mallorquins, dels ciutadans que han seguit aquest debat, votant, com he dit abans, a favor de propostes que rebutgen la importació de fems amb un argument tan infantil com que el PP no ho considera fems sinó combustible. Se senten tot cofois aprovant mocions en el sentit contrari del que vostès fan, es pensen haver fet un ou de dos vermells quan en realitat és una mostra de menyspreu absolut a la ciutadania, al sentit comú, una mostra de prepotència, de "xuleria" i que demostra la inexistència d'arguments sòlids i reals per defensar un absurd que és la importació de fems, una hipoteca per al futur d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca per defensar l'esmena RGE núm. 8325/12, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Bonet. Votarem a favor d'aquesta iniciativa, Sr. Bonet, com vostè sap, molt semblant a d'altres que manté el nostre grup i també començar per on ha acabat vostè, per lamentar aquesta falta de coratge del Partit Popular a l'hora de defensar obertament quina és la seva posició, perquè si en el consell ho va aprovar per unanimitat el tema contra la importació de fems també aquest parlament ja ho va aprovar per unanimitat, per unanimitat la setmana passada ens vàrem oposar a la importació de residus, com ho aproven a molts ajuntaments, mentrestant el PP continua tramitant la llei que té com a única funció importar residus per cremar-los a les instal·lacions de tractament dels nostres fems, les instal·lacions de tractament dels nostres fems.

Jo crec que ja està bé, senyors diputats, senyores diputades, que ens tractin de betzols a tots. L'excusa ja la coneixem, l'ha apuntada vostè, que el que volen importar no són fems sinó combustible. Resulta que els estrangers tenen un combustible magnífic per generar energia i són tan generosos, són tan despresos, i permetin-me dir-ho clar, són tan pàmfiles, són tan betzols que ens ho duen fins aquí i ens paguen perquè nosaltres el cremem i traiem tot el guany d'aquest combustible.

Bé, si són tan bons negociadors per què no ho proven amb el petroli? Per què no ho proven amb el gas a veure si també ens ho duen i ens cobren per quedar-nos-ho? O no és tot combustible? Ben clar que no, hi ha combustible i combustible.

Fins quan pretenen enredar als ciutadans amb aquests romanços? Fins quan abusaran de la paciència dels mallorquins? Perquè del que parlem en aquesta moció és de residus, de fems, de fems tractat, no en faltaria d'altra, però fems, fems urbans de llocs on reciclen poc i on no valoritzen gens; parlem de residus sòlids urbans que es volen treure de sobre per enviar-los lluny, el més enfora possible. És per això que ens paguen, perquè si el fessin desaparèixer un problema que tenen, un problema, no un actiu, si fos un actiu se'l quedarien.

Mirin, aquí tenen un bon criteri, perquè veig que el PP va un poc desorientat per distingir-ho, jo els donaré un criteri que no sol fallar, si vostès volen comprar combustible l'hauran de comprar, no li regalaran. Si a vostès els ho regalen i així i tot els ho paguen perquè se'l quedin, desconfiïn, qualque cosa té aquest combustible que no el vulgui l'amo, desconfiïn, probablement és fems, probablement és fems, és que és fems!

I no vulguin convèncer els mallorquins que serà un gran honor que ens duguin fems, que ens duguin fems combustible o combustible procedent de fems, que siguem el femer d'Europa. Que ens podem enriquir fent de femer d'Europa, en podem treure algun profit, bé, doncs, nosaltres en donam gràcies, però ho diguin obertament com a mínim, ho diguin als mallorquins, els diguin obertament allò que volen fer.

També potser farien doblers amb residus nuclears, encara ens pagarien millor, però nosaltres també en donam gràcies. I el que ja és el sùmmum és que el PP ens emboliqui en aquest remenat i encara ens acusin a nosaltres per destapar-ho. Aquesta ja sí que és bona.

El PP torna a fer famosa Mallorca per polèmiques ben bordes, tant en afers de corrupció i de balearitzacions diverses. Només per allò de Pescara ja ens haurien d'estar agraiïts, profundament agraiïts d'haver-ho aturat, si no ho haguéssim denunciat ja estaríem fent negocis amb un senyor amb plets per pagar comissions a polítics. Per cert, només gratarem un poc, un poc, David Abril va posar el nom al cercador de Google i ens surt que el nostre mecenes del combustible està implicat en afers de corrupció. Vostès no en tenien ni idea? No en tenien ni idea? Ningú?

En tot cas, els alab el gust d'haver tengut el seny de tornar enrere; però, qui ha pagat tots els viatges per allà per anar a negociar? Per negociar, primer, i per convèncer els periodistes del bona que era aquesta opció. Qui ho ha pagat? Pot ser en primera instància una empresa, però evidentment ningú és tan betzol permetin-me que avui insisteixi, rere l'empresa hi ha els doblers de tots els ciutadans. Els mallorquins hem pagat els viatges a Pescara perquè després tot això hagi de quedar, afortunadament, en no res.

Perquè tot ho acaba pagant la tarifa. Perquè si una cosa ha demostrat aquesta polèmica és que els forns d'incineració estan sobredimensionats, en sobren, talment ho havíem dit nosaltres fa anys, ara el PP i la concessionària confessen obertament que les previsions de tones per incinerar que preveu el Pla director de Mallorca són una barbaritat, que no havíem de menester fer els dos forns addicionals, dos forns que ens han costat 325 milions d'euros. Aquest és el problema, que hem fet uns forns caríssims que no hem de menester, aquest és el problema, no el perdem de vista.

Per tant, ha quedat demostrat que el Pla director de residus de Mallorca, el pla que obliga als quatre forns, és una immensa, una desafortada, una impresentable estafa, és una monumental estafa als mallorquins amb la qual ens han pres el pèl i els doblers. I resulta imprescindible que algú expliqui per què, que algú expliqui per què. Perquè després de Pescara, després que s'investiguin ramificacions d'Over Marketing a Son Espases, en el metro, en els cursos d'oratoría als regidors d'Inca, és imprescindible que se'ns expliqui que ens feren gastar una milionada en forns d'incineració que no havíem de menester en plena precampanya electoral, i perquè no hi hagués una subhasta pública per construir-los.

Per què s'adjudicaren a dit? Ja estam farts de trobar sempre el PP embolicat en inversions on es mouen molts i molts de doblers, amb guany indecents, en dessaladores, en palau de congressos, en Palma Arena, en metro, en autopistes, en classificacions urbanístiques que es tornen a desclassificar, ens emboliquen a tots i llavors els hem de pagar durant segles, via tarifa, llavors ja no queda més remei, llavors hem de pagar, llavors hem d'urbanitzar perquè si no costa doblers desclassificar.

I després hem de sofrir que bravegin de bona gestió. Idò no, qualcú n'ha de respondre, Sr. Bonet, en aquest cas PP-UM, però també en menor mesura, si vol, el PSOE, Sr. Bonet, perquè tots tres ens digueren que havien de duplicar la incineradora a un cost estratosfèric; que era imprescindible a Mallorca i si no quedaríem ofegats de fems. Ens ho digueren tots. I els diguérem que anaven contra totes les línies europees, els ho diguérem, no ens en sortírem. Crec que ara no queda més remei. Ara, com vostè diu, s'insisteix a reduir la incineració i nosaltres anam pel camí contrari.

Naturalment també n'ha de respondre la concessionària, no de bades era la principal avaladora de l'ampliació i, a més, incomprendiblement se li va donar a dit a canvi d'ampliar aquesta concessió per una mala fi d'any, fins l'any 2041. Per cert, que no torni a dir ningú, m'agradaria que ningú en tornàs a parlar que el nostre grup va aprovar ni el pla director ni el contracte amb Tirme, perquè s'arriba a dir cada cosa inconsistent, però bé, deu fer la seva roda. Quan nosaltres entràrem el contracte estava firmat i ben fermat i tanmateix, i ho reconec, per ventura el que s'havia d'haver fet, i hem de fer ara, és modificar aquest contracte, tocar-lo, rescindir-lo. En tot cas, ara ha quedat, sí que ha quedat molt clar que era innecessari, ho diuen ells, ho diu Tirme, ho diu el PP, no hem de menester aquests forns. Per tant, aclarim-ho.

No pot ser que tinguin cera del corpus les grans corporacions quan els ciutadans passen penúries, quan les administracions i els seus subministradors passen penúries, no pot ser que les concessionàries no tinguin límit en els guany i quan vénen mal dades socialitzem les pèrdues. Això no ens va bé.

Per això hem presentat una esmena amb la qual volem que el Parlament constati obertament, confessament, que el pla director vigent és un fracàs, que no hem de menester els quatre forns i que, per tant, cal revisar-lo. I, de retruc, naturalment, caldrà revisar la concessió. Això és el que ens cal, en comptes d'anar encalçant tones per tota Europa perquè Tirme pugui cremar una barbaritat de tones que els mallorquins, afortunadament, no generam.

Naturalment aquesta revisió s'ha de fer amb el màxim de participació i de transparència, com vostè deia, Sr. Bonet, amb totes les dades perquè tothom hi digui la seva, com toca fer-se amb tots els plans directors sectorials, i no d'amagat amb esmenes a lleis que no tenen res a veure, com hem protestat obertament i com hem fet escrits que no han estat atesos per la Mesa.

El debat de l'esmena tanmateix el tendrem en tractar la llei, com demà tornam a tenir una altra proposició no de llei en comissió amb uns termes molt semblants als que debatam avui i no em vull repetir en excés.

Tanmateix una darrera reflexió, una protesta més. No pot ser que continuem enviant el missatge que reciclar és un doi, que no serveix per a res. El PP ens diu ara que tenim tanta capacitat d'incineració, tants de forns ociosos que necessiten menjar que o els donam els nostres fems o n'hem de dur de fora perquè cremin. És fàcil concloure que cremar per cremar, podem cremar el d'aquí. Aleshores, per què separar? Per què complicar-nos amb bosses i bosses? Tot allà mateix. És un missatge que recorre els carrers de les ciutats de les Illes Balears, quina gran passa enrera, senyors diputats. Quan estàvem vencent una resistència enorme amb apel·lacions al civisme i a l'economia el PP ens fa recular de manera desastrosa. Qui no vulgui reduir residus ni fer recollida selectiva ni reutilització basta que ho mescli tot i ho cremarem. Aquest és el missatge que s'envia.

El PP torna als seus orígens. No importa reciclar. Cremem-ho tot. Se'n recorden del primer pla director de residus de Mallorca? Jo em record perfectament, prohibia reciclar, prohibia reciclar, 1990. Per què? Perquè per fer viable la incineradora era imprescindible que tornàs a la incineradora i estava prohibit reciclar. Per donar prou menjar a aquell (...) insaciable. Després amb els governs progressistes això s'ha anat girant i fins i tot Tirme ha volgut passar per campiona del reciclatge, però tanmateix el sistema i el negoci està muntat per cremar, i això s'ha de girar, i més a partir del pla director de l'any 2006. Si muntam un negoci per cremar, per què hauríem de reciclar?

Per això, i acab, Sr. President, cal un nou pla director, un pla director que recuperi el control públic de la política de residus, per fer primar l'interès general, el sentit comú i una estratègia intel·ligent, econòmica i ecològica per sobre dels peatges d'una concessió que només es regeix pel benefici, com és natural, i en concret pel benefici d'incinerar, perquè com més crema més guanya. En una paraula, demanam avui una aposta ferma, clara i valenta per canviar les regles del joc amb el tractament de residus a les Illes Balears i evidentment, d'entrada, per començar a Mallorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Virtudes Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller. Sr. Alorda, la seva intervenció no pot més que desconcertar-me perquè ha parlat de tot, però quan vulgui que parlem de publicitat farem una altra interpel·lació i parlarem de la publicitat del tren d'Artà, si vol que parlem de publicitat, jo venia a parlar d'energia, però si vostè vol que parlem d'una altra cosa...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... no, no, d'Artà, d'Artà, d'Artà, Sr. Alorda, del tren d'Artà, en podem parlar també, però bé.

Bé, parlem del que a mi realment em preocupa i és la seva incoherència, començaré pel Partit Socialista Obrer Espanyol. Per què aquesta esmena va amb aquesta llei? Per una cosa molt senzilla, perquè parlam d'energia, els agradi o no. Però és que el que més em sorprèn, el que més realment em preocupa és que ni el Consell de Mallorca, ni el Parlament de les Illes Balears, ni el Govern balear no s'han inventat res. Aquest tipus de residus, combustible sòlid recuperat, fa anys i anys i anys que existeix, està definit com *el combustible sòlid preparado a partir de residuos no peligrosos...*, para ser valorizados energéticamente en instalaciones de incineración!, o con incineración que cumple la clasificación e (...) establecidas en la especificación técnica tal del Comitè Europeu de normalització.

Per tant, primer tema, tractem aquest tema amb normalitzat. No és que de sobte un dia algú expert en màrqueting s'aixecàs i decidís que per evitar el que vostès diuen, que els deman que ho retirin d'una vegada en aquest parlament i en els mitjans de comunicació, em pareix vergonyós que parlin del femer de Mallorca!, però si pareix que a vostès els paguen els nostres competidors turístics, és vergonyós! No importa fer campanyes ni anar a fires, ho diré al conseller de Turisme. Amb oposició com vostès i amb aquestes barbaritats és que no importa fer campanyes perquè venguin turistes, vostès s'ho carreguen amb la seva irresponsabilitat.

(Remor de veus)

Per tant ho retirin i deixin de dir-ho, perquè no és ver i a més ho saben. I prova que ho saben és el que fan quan vostès governen. Jo m'he quedat realment sorpresa..., bé, sorpresa si no fos conscient de la seva incoherència endèmica. Aquests dies, com que era un tema que no coneixia molt m'he dedicat a investigar. Sap qui es dedicava a organitzar jornades tècniques internacionals sobre combustibles sòlids recuperats definint-ho, textualment, perquè no em diguin mentidera, pàgina web del ministeri, com *“una opción sostenible para España”*, Sr. Zapatero, vostès, 2009.

Però és que si un va a la Generalitat de Catalunya, president Partit Socialista, i llegeix el que deia el seu director general d'Energia, jo crec que el PSM s'ho hauria de replantejar, els en recoman la lectura. Jo a la comissió, quan l'altre dia vostès oposaven recuperació amb incineració, vaig voler estudiar el tema, perquè em va parèixer un plantejament per fer pensar. Sap què diu el director general de l'Institut Català d'Energia, del Partit Socialista?, “recuperació versus incineració en la gestió de residus sòlids urbans, *un falso debate*”, 2007. I per què diu això? Està en castellà i li ho llegiré en castellà: *“En los últimos años hemos asistido a una ola de descalificaciones sobre las iniciativas de valorización energética que han tenido lugar en nuestro país. El gran aumento en contra de estas iniciativas, aparte de las consideraciones sanitarias sobre la toxicidad de las dioxinas y del impacto sobre la salud de las emisiones de estas instalaciones, actualmente ya superadas, se basa en que es mucho más interesante, dícese sostenible, recuperar y reciclar los materiales contenidos en los flujos de residuos sólidos urbanos que aprovechar el contenido energético”*, y diu que aquest debat està superat. Vostès on són?, enclavats a 1990,

perquè si m'han de parlar cada dia de 1990 han passat 22 anys, eh?, hi havia molts de ciutadans d'aquestes Illes Balears que ni tan sols no havien nascut. Li ho recoman, Ferran Relea, director general de l'Institut Català.

Però diu: *“El uso del depósito controlado como destino final de la fracción no aprovechada es inevitable cuando ya no hay otra opción de aprovechamiento”*, i aquí entronc amb la decisió..., entronc amb la decisió que es va prendre a Mallorca fa molts d'anys, que era abocador zero, abocador zero. Quan varen decidir abocador zero -altres illes varen optar per altres solucions- es va fer una incineradora. Aquesta incineradora és el destí final a l'illa de Mallorca, que aconsegueix a més una qüestió molt important, que és la producció d'energia, i tornam on havia començat: estam parlant de com posar en valor aquells residus que no podem reciclar ni reutilitzar ni recuperar, ni més ni manco, i aquesta és la jerarquia, i és la jerarquia del Partit Popular!, produir-ne menys, reciclar-los i recuperar-los.

I això ho diu, a més, la seva llei de residus, del PSOE, perdó, de vostès no, del PSOE, 2011, Llei de residus, articles 6 i 7, un dels elements fonamentals és la posada en valor dels residus, que no ens inventam res, aquí, no ens inventam res. Què és posar en valor? Cremar aquest tipus de residu que produeix energia, un 1% de l'energia que es consumeix en aquesta comunitat.

I ja el que em pareix francament notable és que avui vengui el PSM i ens digui que hem de tancar forns. Qui els pagarà?, vostès? Varen tenir quatre preciosos anys per, abans d'haver-los construït, prendre aquestes decisions. Clar, ara aquí és molt còmode, pujar aquí dalt i dir “miri, és que això ens sobra”. No és cert, a l'estiu s'utilitza el cent per cent de la seva capacitat, a l'estiu s'utilitza el cent per cent de la seva capacitat. Però, clar, sap quina és la diferència entre vostès i nosaltres? Vostès l'única solució que tenen als problemes és carregar-los a l'esquena dels ciutadans.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, per favor, li preg...

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Fer-los pagar més, una pujada del 40% la legislatura passada, de la qual vostès també són corresponsables, eh?, ara no venguin aquí i se'n vagin de *rositas* que vostès no són responsables de res. Són responsables exactament igual que tots els altres. El que passa és que llavors els surt la vena naïf que *nada va con ustedes*. Idò no, miri, això va amb vostès.

I gràcies al fet que s'han construït les línies 3 i 4 hem pogut passar de 184.249 tones valoritzades energèticament l'any 2009, a 15.590 més l'any 2011, precisament perquè aquesta capacitat de tractament de les quatre línies ens permet aconseguir l'objectiu d'abocador zero. Si és coherent una qüestió amb l'altra.

El que passa és que avui el doble debat em preocupa. Per una banda ens n'anam per les branques i anam per les qüestions de forma, que ara hi entraré, per acabar, i per l'altra anam al fons i hem de revisar tot el sistema d'eliminació, sistema d'eliminació que, per altra banda, tothom va estar d'acord a optar per la incineració. Quan a dia d'avui s'ha aconseguit tecnològicament, i li recoman la lectura de l'annex II de la comunicació de la comissió del Consell d'Europa número..., l'hi diré després perquè no he apuntat el número, però de fa tres anys, on precisament ens diu que avui la incineració és moltíssim més segura que fa vint anys perquè la tecnologia ens ho permet, i perquè ens ho permet podem precisament optar, per ser capdavanters en valorització energètica de residus, optar a importar residus, per valoritzar-los, per cremar-los i generar energia.

Sí, però és que..., que vol que li torni a llegir el que és *combustible sólido recuperado*?, el que diu el ministeri? El ministeri del Sr. Zapatero, eh? *Combustible sólido recuperado*, Sr. Alorda.

Però anem al final. Bé, allò de la PNL, perdó, de la moció, els dos articles o l'article que fonamenta per dir que estam davant un frau de llei, jo un article potestatiu, és a dir, el Consell de Mallorca, els consells podran..., si no ho fan jo no crec que s'incompleixi cap llei, simplement no usen una potestat. Per tant, Sr. Bonet, usi les lleis com toca, una altra llei que ha usat faltant a la veritat, i a més ho ha dit aquí. Però què es pensa?, que els altres no escoltam? Quan ha llegit allò del Parlament Europeu al final ha baixat una miqueta la veu, quan parlava de reciclatge versus eliminació; és que no és el mateix eliminació que valorització, no és el mateix, però llegeixi les definicions de la seva pròpia llei! Van per ordre i la darrera és eliminació. Eliminació sap què vol dir?, un abocador. A Mallorca gràcies a Déu no en tenen, i no en tenen perquè tenen una incineradora, perquè si no en tendrien.

Que ara ens proposin que optem per prioritzar el reciclatge, la recuperació i la reutilització, si el Consell de Mallorca ho va aprovar fa 15 dies, ara què s'han inventat?, que ens han de donar lliçons? Lliçons de vostès, ni una. Però és que després, quan vostè diu que el Parlament Europeu diu que han d'eliminar la incineració, es menja la resta de la frase, i diu: "*Eliminar de la incineración, los residuos reciclables y compostables*". Estam d'acord, estam d'acord, però és que no estam parlant del mateix. No enganyi la gent, no enganyi la gent. No estam parlant de res que es pugui reciclar o compostar que ho haguem de cremar.

I miri, controls...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bonet, per favor... Tendrà el seu torn.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...controls... Els fa molt de mal, eh?, el que els dic. Em sap molt de greu; bé, no me'n sap mica, però bé... Sap què els passa, a vostès?, sap per què opten a venir a Mallorca a incinerar? Perquè ha plantejat un debat el Sr. Alorda que, a la gent, li pot calar. Per què vénen?, perquè els és més barat, perquè no tenen incineradores, els és més barat... donar-nos els residus que construir-les, ni més ni manco.

Però és que una incineradora té tots els controls del món; té controls el combustible que ens envien en origen, i li estalvia la lectura de tota la normativa europea que ho controla, i té controls, per cert aprovats per vostès, la darrera avaluació ambiental integrada de la planta de Son Reus. Més controls volen?, més controls volen, si els compleixen tots? Sap qui no volien controls?, vostès, que no varen reunir la comissió de seguiment des de l'any 2008. Vostès no en volen, de controls, no volen que ningú els controli, i llavors, quan arriben els altres i posen en marxa la comissió, llavors tots són problemes. Coherència, per favor, coherència.

I acab...

(*Remor de veus*)

...acab com havia començat. Mirin, podem divergir en moltes coses, però quan allò que estan fent és jugar i embrutar el nom de l'illa de Mallorca, que no és de vostès ni és nostra, sinó que és de tots els ciutadans i de la història, convendria que fessin una reflexió i pensassin que per guanyar un grapat de vots i per desgastar el Govern no tot val, i per descomptat el que no val és perjudicar el futur d'aquestes illes, que el perjudiquen vostès amb l'alarma social que estan creant, ni més ni manco, i en són conscients que és el que més em dol, deixin de fer alarma social. Quan vulguin un debat científic el tendrem, però amb demagogia, amb mentides i amb mitges veritats és molt difícil que ens puguem posar d'acord. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bonet, quan vostè vulgui.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Coherència el Partit Popular, sí. 1990, incinerar; 2013, incinerar; això és la coherència seva, no han evolucionat el més mínim en aquests quinze anys, això és la realitat amb què ens trobam.

I no ens proposi ara debats, no ens proposi debats quan el darrer pic ens deien "callin, no parlin, no creïn alarma social". Perdoni, debat públic, això és el que volem.

De totes maneres m'ha sorprès que cap diputat mallorquí del Partit Popular no hagi volgut sortir aquí a defensar la importació de fems a l'illa de Mallorca, m'ha sorprès bastant, la veritat. No s'atreveixen?, els fa vergonya? Què passa, aquí?, què passa, aquí? Estan empegueïts?

(Remor de veus)

Res, res! Molt empegueïts, estan, molta mala consciència tenen; ja s'ha vist, covardia política, és el que hi ha aquí!, covardia!

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

És evident que hi ha un frau de llei que no s'atreveixen a defensar. El Consell de Mallorca va proposar l'esmena, com ens va dir molt bé el conseller, i gràcies per la informació. El Consell de Mallorca va proposar l'esmena, que ningú dels diputats elegits per l'illa de Mallorca no s'ha atrevit a defensar en aquest moment. Per favor!, això els retrata clarament, eh?, els retrata, tot això.

La Sra. Marí, a més, per sumar a aquesta confusió que els agrada generar a vostès ha dit que venien a parlar d'energia, i només hem parlat d'escombraries, aquí, no hem parlat d'energia, hem parlat de fems. El PP pensa que els residus són energies renovables?, ho pensa el Partit Popular?, perquè això, la veritat, és el que defensen les grans corporacions elèctriques europees per cobrar subvencions de les renovables de la Unió Europea, i no va ser un expert en màrqueting que es va inventar allò del combustible sòlid, jo supòs que va ser un lobbista d'aquestes grans corporacions que per ventura els assessora a vostès, vagi a saber.

Que estigui inventat no vol dir que sigui bo, i jo ja no sé com els ho hem de dir. Que estigui inventat o que ho facin a Nàpols o que ho facin on sigui no vol dir que sigui bo per a Mallorca, i els ho hem dit per activa i per passiva. No convé a Mallorca, *no conviene a Mallorca*, a veure si amb l'altra llengua cooficial distinta del català m'entenen, per favor!

(Alguns aplaudiments)

Els agrada parlar d'incoherència, i per això ens serveixen un cuinat d'ous i caragols, remenant coses que no tenen res a veure i d'un passat que van ajuntant així com els convé. Sra. Marí, vostè no ho ha entès i haurà de tornar a estudiar la lliçó i la tornarem a examinar, perquè no ha entès una cosa que és simplíssima, Sra. Marí, i no ho ha entès vostè: incineració és la darrera opció, després de reciclar i reutilitzar. Si aquí estam impulsant polítiques de reciclatge i reutilització i reducció és precisament per incinerar menys de cada dia. Què proposa el PP?, importar fems de fora per omplir el que som capaços de buidar els mallorquins perquè feim bé la nostra gestió de residus. Això és el que proposa el Partit Popular.

(Petit aldarull)

Vostès pretenen cremar el doble del que cremam fins ara, i aquest és el debat. El debat no és incineració sí o incineració no, no l'hem plantejat nosaltres en aquest moment; nosaltres hem estat coherents amb la postura que ha mantengut el Partit Socialista, molt coherents: incineració sí com a darrera opció

després de reciclar, reutilitzar, reduir. El debat és la importació de residus, la importació de fems. I per què ens diu que hem de produir menys si vostès el que volen és dur més per omplir el que produïrem menys aquí? No té cap sentit, és un desbarat de proporcions galàctiques.

Al Sr. Alorda li recordaré que el PSIB va defensar en el pla director del 2006 el reciclatge, la reutilització i tot això, i va votar en contra del contracte que aquests senyors amb UM varen votar, del contracte i del projecte bàsic. I sí que hem acceptat la incineració, com acab de dir a la Sra. Marí, perquè pareix que no ho havia entès, però per cremar de cada dia menys, i si som potència o si som pioners en tractament de residus no és perquè cremem més que els altres, és perquè de cada dia hem estat capaços de cremar menys. Per favor, això és molt bo d'entendre, *más menos*, es varen perdre el capítol de *Barrio Sésamo*? Jo no els entenc.

(Remor de veus)

El que importam..., el Sr. Alorda ha estat molt encertat en la definició d'aquest debat; el que importam no és combustible recuperat, bla, bla, bla..., el que importam és el problema que uns altres no volen, és el problema que una altra regió europea no vol, una regió turística, per cert, perquè parlàvem de Pescara. El cas de Nàpols és el més evident: la Unió Europea els va haver d'exigir i els va haver de multar perquè construïssin incineradores i abocadors perquè no tractaven bé els seus residus, com bé sap qui hagi seguit aquest tema. La consellera de Medi Ambient del consell insular va reconèixer que la primera oferta precisament venia de Nàpols, conegut pel seu problema.

Mirin, la Directiva europea 2008/98 fixa que les escombraries urbanes s'han de tractar en el lloc més pròxim a l'origen, i això que fan vostès va completament en contra d'això. La Junta d'Andalusia ho va fer bé, i es va analitzar el 2011 el fems que els proposava Nàpols dur, i va concloure: "*No se desprende de forma inequívoca la composición química de los residuos. Tampoco se acompañan pruebas realizadas para conocer el comportamiento de lixiviación*". Jo no les he vistes tampoc, aquestes proves del que volien dur de Pescara.

I el Parlament Europeu va demanar més controls, imposició de multes i major transparència. Avui aquí tenim un exemple d'aquesta manca de transparència en la gestió de residus, i sense transparència no sabem el que pretenen cremar vostès. Aquest és el tema en què ens haurem de fixar ja que estan entestats a dur al final aquesta llei. No cremarem confetti inodor; que no pugui, que no faci olor no és garantia que no sigui tòxic. Jo els recomanaria que estudiïn una mica i comprovaran que existeixen substàncies tòxiques, que s'empren a vegades com a insecticida o fins i tot a les llars familiars, dissolvents, detergents, que poden acabar dins aquests paquets que ens volen dur a cremar; això es troba en els residus habituals de les llars familiars, i cremat en gran quantitat, com proposen vostès, sense cap control, vostès pensen que no tindrà cap efecte en els gasos emesos per la incineradora? On són els estudis que ho demostren?, on són, que demostren que cremar el doble de tones no té cap efecte sobre la salut dels mallorquins? On són els estudis?, on són els controls? No hi són. I la consellera de Medi Ambient -la vaig sentir ahir per la ràdio- deia: "Un cap de servei

del consell anirà a veure, abans de venir cap aquí, si això...". Per favor, fa riure, fa riure la incapacitat de gestionar aquest tema.

Vaig acabant perquè veig que he esgotat el temps. Respecte a l'esmena del PSM, l'acceptariem com a substitució del punt número 7 sempre que, quan diu "en congruència revisarà la concessió", posàssim "en congruències es promourà una nova concessió", perquè pensam que això, més que revisar el que hi ha, ens hem d'adaptar, com he dit abans, a la nova realitat social de Mallorca.

I acabaré. Jo crec que el Partit Popular vol ignorar el que realment va passar el 2006-2007, ignora realment com va anar la cosa. No és només el contracte, el que es va aprovar a les acaballes de la legislatura el 2007, aquella legislatura que segueix tant d'actualitat avui en dia; també va aprovar iniciar els forns el pacte entre Partit Popular i UM, PP i UM, PP i UM, i que els quedi clar: qui embruta Mallorca és el Partit Popular, que és qui vol desembarcar tones de fems per omplir els forns, els forns que PP i UM varen omplir...

(Remor de veus)

...per la porta de darrere, d'amagat, empegueïts, amb mala consciència.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

I no ens han explicat per què ho fan d'amagat, això continuam sense saber-ho, per què van per la porta de darrera? Com que no ho volen explicar, ens ho haurem d'imaginar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet.

Sí, sí, el Sr. Alorda accepta la transacció del Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats, ... Sí, Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President. Demanaria, si és possible, votació separada amb tres blocs: el primer bloc, els punts 1, 3 i 4; un altre bloc, en aquest cas el punt 2, i la resta, 5, 6 i 7 en un altre.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Idò, senyores i senyors diputats, votarem ara els punts 1, 3 i 4. Passam a votar. Votam.

25 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció.

Ara passam a votar el punt 2. Passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra; cap abstenció.

I ara passam a votar els punts 5, 6 i 7. Passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 32 en contra; 1 abstenció.

IV. Compareixença del Vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació per tal de retre compte del compliment de la Moció RGE núm. 3576/12, relativa a política econòmica del Govern (escrit RGE núm. 7887/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

A continuació, passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del vicepresident econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació per tal de retre compte del compliment de la Moció RGE núm. 3576/11, relativa a la política econòmica del Govern, escrit RGE núm. 7887/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Vicepresidente del Gobierno, en sesión de 11 de octubre de 2011, hace ya más de un año, se aprobaron por este plenario varios puntos de una moción presentada a instancias de nuestro grupo parlamentario, y el primero de estos puntos exigía al Gobierno que cumpliera lo previsto en el artículo 6.1.f) de la Ley 4/2011, más conocida como ley de buen gobierno y la buena administración de las Islas Baleares. Ese artículo decía que el Gobierno está obligado a promover la confección de unos presupuestos participativos, es decir, la posibilidad de que la ciudadanía opine sobre el orden de prioridades en el capítulo de inversiones, mediante mecanismos de democracia directa estructurados debidamente u otros procesos o instrumentos participativos.

Y dice la ley: "En este sentido y, como mínimo, se dará publicidad, vía electrónica, durante el proyecto de inversiones del presupuesto para que la ciudadanía pueda hacer efectiva esta participación directa en un plazo concreto". Es decir que tiene la obligación legal, cuanto menos, de publicar vía electrónica el anteproyecto de inversiones del presupuesto a fin de que los ciudadanos puedan intervenir directamente y hacer llegar sus opiniones al Gobierno.

El Gobierno está obligado por ley a promover la participación ciudadana en ese capítulo de inversiones, para que se opine sobre el orden de prioridades, bien mediante mecanismos de democracia directa u otros procesos participativos, y previendo esa posible pasividad del Gobierno al respecto, ese precepto legal ordena que, como mínimo, se dé publicidad, ya digo, por vía electrónica al anteproyecto de inversiones del presupuesto.

Pues bien, el primer presupuesto que debían de haber aprobado era el del año 2011, el del año 2011 lo debían de haber aprobado ustedes, y así lo prometió el Sr. Bauzá el día 16 de marzo de 2011, a las 11:30 de la mañana, en una dependencia cercana a este Parlamento, en las dependencias auxiliares donde hizo una rueda de prensa y dijo: "Lo primero que haré cuando llegue al Gobierno es aprobar los presupuestos de 2011". Naturalmente, no lo hicieron, qué sabía él de esas cosas.

El segundo, el de 2012, fue una auténtica chapuza, ya lo saben; en lugar de aprobar el presupuesto lo que hicieron fue aprobar un *Power Point* en su momento, ya que en plazo fueron incapaces de sacarlo adelante. Por supuesto, incumplieron la Ley 4/2011, ya que no publicaron las inversiones para la participación ciudadana, el anteproyecto.

Y ahora llega el presupuesto 2013. Sobre dicho presupuesto ya han comunicado que no lo van a presentar en el plazo legal, porque la descomposición del equipo de gobierno se lo impide. Yo no niego que hayan tenido problemas internos por la guerra de los enchufes entre el Gobierno, entre el conseller saliente y el resto del Partido Popular, por si uno quería enchufar a los suyos y otro quería enchufar a los otros, y así lo ha reconocido el Sr. Conseller, no es que lo digamos nosotros, había un problema de quién colocaba a los suyos. Ahora ya vemos que ha salido ya quién colocará a los suyos.

Pues bien, eso no ha sido problema para redactar los presupuestos, porque la Conselleria de Salud no ha pintado prácticamente nada, los presupuestos se han hecho desde Vicepresidencia y prueba evidente de ello es que el propio exconseller, Sr. Mesquida, no tuvo ningún inconveniente en irse a Etiopía mientras se redactaban. Imagínense lo que pudo contar el conseller saliente en esos presupuestos mientras estaba, no en el extranjero, sino en otro hemisferio, ni más ni menos; es decir que no nos diga que este señor, desde el otro hemisferio, por mucho que funcionen las nuevas tecnologías, pues intervenía en la redacción de los presupuestos, eso es una absoluta excusa. Además, el conseller entrante también saben que tiene mucho menos que decir, porque lo han elegido para que esté callado, mientras se desmonta el sistema de salud. Ya lo hemos visto hoy, lo hemos visto hoy, que ha dicho que les preocupa más la salud del déficit que la salud de los ciudadanos, lo ha dicho él clarísimamente, y que no había que hacer política, o sea, que no había que hacer nada porque está en un cargo político y no hay que hacer política, ¿qué va a hacer? Nada, escuchar, callar y firmar dónde le pongan. Esto es lo que va a hacer, así que no nos diga que tiene que esperar a ver que el nuevo conseller diga alguna cosa.

El único problema que tienen para presentar los presupuestos es su propia incapacidad para hacerlos, y eso más que un problema, que un vulgar problema, es ya una aporía. Incumplió el año pasado, y por lo que vemos va a incumplir también este año, y eso tiene consecuencias. Mire, ya se lo dije, su gobierno, Sr. Vicepresidente, usted lo sabe, ha denunciado formalmente antiguos altos cargos del Gobierno anterior por sostener que no cumplieron una sentencia, aunque la sentencia no les conminara a hacer nada en concreto. Han puesto el listón muy bajo, demasiado bajo, y claro ese listón tiene que valer para todos. Así que voy a dar ideas a los ciudadanos de esta comunidad para que puedan defender sus derechos.

A usted la ley le obliga, insisto, a dar publicidad, vía electrónica, al anteproyecto de inversiones de presupuesto, para que se pueda hacer efectiva la participación ciudadana, y por si tenía la Ley del buen gobierno en un cajón, que a lo mejor sí, como les gusta decir a ustedes, en este Parlamento la sacamos del cajón, y en el debate de 11 de octubre de 2011 acordamos por unanimidad instarles a que cumplieran la ley.

Mañana expira el plazo legal para presentar los presupuestos y han incumplido la ley y el mandato parlamentario. No sé cuándo los presentarán, dicen: un par de días; ya veremos qué es ese par de días, pero el anteproyecto, el anteproyecto, que es lo que apruebe el Gobierno antes de enviarlo al Parlamento, tiene que ser colgado por vía electrónica para que puedan participar los ciudadanos. Y si no lo hace ¿qué pasará? ¿Pueden hacer ustedes lo que quieran porque tienen mayoría? De ninguna manera.

Mire, el artículo 23.1 de la Constitución Española dice que los ciudadanos tienen derecho a participar en los asuntos públicos directamente o por medio de representantes, por medio de representantes evidentemente es por todos nosotros que para eso nos han elegido, pero también tienen derecho a participar directamente. Y ¿cómo se estructura esa intervención directa de los ciudadanos en la vida política? Por los caminos que dicen la Constitución y las leyes. Y ¿sabe qué peculiaridad tiene ese artículo? Pues que está en la sección primera del capítulo segundo de la Constitución, y los derechos de esa sección disfrutaban de una protección especial; y así, dice el artículo 53 que cualquier ciudadano podrá recabar la tutela de las libertades y derechos reconocidos en ese artículo 14 y en la sección primera del capítulo segundo ante los tribunales ordinarios, por un procedimiento basado en los principios de preferencia y sumariedad, etc., ante los juzgados civiles o penales, por ejemplo, en caso de una vulneración del derecho al honor se puede recurrir a una acción de protección civil del derecho al honor o a una acción penal de protección del derecho al honor.

Pues bien, el derecho que tienen los ciudadanos de Baleares a participar en unos presupuestos participativos es un derecho cívico, reconocido en la Constitución y plasmado en una ley. Cualquier ciudadano de Baleares está legitimado para reclamar legalmente su derecho a intervenir en los presupuestos participativos en el capítulo de inversiones ante los tribunales. ¿Cuál es el procedimiento que debe seguir un ciudadano para hacer valer sus derechos? Puede ser por vía civil, por un procedimiento sumario y especial, porque está defendiendo un derecho fundamental suyo -como ya le he explicado-, o puede hacerlo también por la vía penal, en base al artículo 542 del Código Penal, que dispone que incurrirá en la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público, por tiempo de uno a cuatro años, la autoridad o funcionario público que, a sabiendas, impida a una persona el ejercicio de otros derechos cívicos reconocidos por la Constitución y las leyes. Y aquí nos encontramos con un derecho cívico reconocido en la Constitución, artículo 23, y reconocido en las leyes, en el artículo 6 de la Ley del buen gobierno, en los dos sitios.

Sr. Vicepresidente, si incumple, como ha incumplido ya una vez, cualquier ciudadano, al amparo del artículo 23 y del 542 del Código Penal, puede denunciarle por privarle de su derecho a participar en asuntos públicos, cualquiera puede hacerlo, porque le está privando de un derecho que le da la ley, y es un derecho que dimana de la Constitución, el derecho a la participación pública; entonces, tiene usted la obligación, y se lo digo porque si ahora tardan en presentar los presupuestos tendrá tiempo para ello, cuando aprueben el anteproyecto de ley, lo que tiene que hacer es durante diez días o una semana colgarlo, por vía electrónica, para que los ciudadanos puedan participar en esos presupuestos y hacer valer ese derecho.

Segundo punto. Acordamos también en aquél pleno que usted haría lo posible para obtener la compensación del impuesto sobre el patrimonio, no sé qué ha hecho al respecto, y desde este momento se lo pregunto, lo que sí que tengo claro es que es una auténtica vergüenza que se prioricen los recortes de derechos de salud a los ciudadanos y que no se atreva a poner el impuesto sobre el patrimonio, ya que no ha conseguido la compensación, ya que no ha conseguido la compensación, y no la va a conseguir nunca jamás, ponga en marcha el impuesto sobre el patrimonio, que puede suponer una recaudación cercana a los 30 millones de euros, puede salvar un hospital tranquilamente, puede salvar un hospital con este impuesto.

Es una auténtica vergüenza que se esté quitando la pensión a los jubilados del ib-salut y que, por otro lado, no quiera que los que tienen más patrimonio sean los que más aporten a nuestra comunidad. No diga nunca más que no tiene más remedio que hacer los recortes salvajes que hacen con salud, con educación, con las pensiones. Sí que lo tiene, tiene la posibilidad de recaudar 30 millones con ese impuesto, y si, además, aprueba el ISIQIEMA, el Impuesto sobre instalaciones que inciden en el medio ambiente, tal como le pidió mi grupo y en el sentido de la ley que se presentó por nuestro partido, por nuestro grupo parlamentario en este parlamento, usted puede recaudar cerca de 200 millones. Y si modifica el impuesto de sucesiones para grandes herencias y el IRPF para los que más ingresan, recaudaría un puñado de millones, sin perjudicar ni la salud ni la educación ni las pensiones, ni tocar a las clases medias ni a las más perjudicadas, y aún le quedaría IB3 para poder obtener más recursos.

Ustedes están recortando no donde deberían sino donde ideológicamente les interesa, lo suyo no es una elección económica, es una elección ideológica; rechazan una serie de medidas que les pueden suponer alrededor de 400 millones de euros y que ninguna perjudica ni a las clases medias, ni mucho menos a los desfavorecidos, y se dedican a recortar en las cuestiones más básicas y esenciales a los ciudadanos.

¿A quién defiende este gobierno, a quién defiende? Para ustedes, señores del Gobierno, la crisis no es más que una excusa, y se lo repetiré una y mil veces, la crisis no es más que una excusa para la carnicería social que están llevando a cabo.

Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyories, la veritat és que debatre amb el Sr. Diéguez és un exercici que té elements surrealistes, i això passa una i altra vegada, no? Realment vivim una situació difícil, una situació que obliga a prendre mesures complicades, mesures que en molts casos, efectivament, no ens agraden, i sembla que quan discutim amb el Sr. Diéguez el que importa és una altra cosa, és a veure qui dóna més importància al que no té i menys al que té, la veritat és que no ho sé.

Ho dic perquè el que realment va incomplir l'obligació de presentar un pressupost va ser el Govern del Sr. Antich, que era suportat pel Sr. Diéguez; perquè un pressupost és una eina de feina, una eina de feina que ha de tenir el recorregut de tot un any; una eina de feina important perquè serveix per gestionar tot un govern, tota una comunitat autònoma i tots els organismes dependents, i aquesta eina de feina necessita, necessàriament, que tenguim una sèrie de característiques i aquestes característiques han de ser: que sigui elaborada d'una forma lògica, primer els ingressos i després la despesa; que aquesta elaboració sigui àmpliament consensuada amb els diferents membres del Govern; que es pugui veure quines són les partides que es destinen a cada una de les conselleries i es puguin fer comparacions amb altres, i després, necessita una feina mecànica, una feina manual per elaborar els volums necessaris de paper que plasmen, que recullen tot aquella quantitat ingent d'informació.

Molt bé, tot això significa que requereix un determinat temps, un determinat temps, que li puc avançar, li puc dir que està fet, que està absolutament elaborat, però que necessitàvem que el nou conseller, teníem l'oportunitat pel canvi de govern, que un nou conseller pogués dir la seva, pogués bussejar en aquells comptes i fer les modificacions que consideràs oportunes, d'acord amb la resta del Govern. Això significa, doncs, dos, tres dies de feina que s'han d'afegir a la feina de muntar els volums necessaris.

Guerra de enxufes, escolti, mira, siguem seriosos, crec que en sanitat tenim prou problemes com per dedicar-nos a la guerra d'"enxufes", és evident que un conseller, el que sigui, necessita comptar amb un equip de confiança i l'equip de confiança va amb ell, amb ell van en funció de qui és la persona que entra i que surt. I que aquí té una feina també de nomenar-les, també que facin una anàlisi de les seves àrees, de tenir la informació adequada, perquè el primer any que hi serà el nou conseller tendrà un recorregut especial a l'hora de fer gestió econòmica.

Una vegada i una altra es fa la concessió mancada de fonament que primer és el dèficit i després les persones. No, de cap manera, si ens interessa la sanitat, també ens ha d'interessar el dèficit, justament perquè ens interessa la sanitat ens ha d'interessar el dèficit. Ho he dit una i altra vegada, generar dèficits excessius és la forma de matar l'estat de benestar. No ho entenen, però és així, perquè totes aquestes dificultats li vull recordar que venen de la legislatura anterior, no venen d'aquesta.

Política econòmica. Doncs, nosaltres hem plantejat una determinada política econòmica que es du a terme, es du a terme d'una forma raonable; no veim cap política econòmica alternativa en el Partit Socialista, ni en els partits de l'oposició, cap ni una, diuen gastar més, però no sabem de què, no sabem d'on. No veim a què consisteix en aquests plans d'estímul, no veim a què consisteix fer les coses d'una altra manera.

Política fiscal. Política fiscal, vostès varen governar quatre anys, durant quatre anys en què varen llevar l'impost de patrimoni que ara reclama, el varen treure com a conseqüència d'una decisió una mica estranya en el seu moment de llevar l'impost de patrimoni. I conseqüència d'això, van introduir una compensació a les comunitats autònomes, que li puc dir que hi és, que efectivament és allà, és una compensació que existeix i que es compta amb ella.

De política fiscal també hem avançat que aquest govern és partidari d'imposts reduïts, perquè els impostos els suporta la ciutadania. Imposts reduïts, perquè els impostos els suporten la ciutadania, els suporten les persones, els suporten tothom, tot i això és cert que aquesta comunitat descansava, es suportava en determinats impostos que per la situació de crisi han deixat de donar rendiment, em referesc a l'impost de transmissions patrimonials, que sustentava una bona part de la comunitat autònoma. I per això, en el seu moment, férem una proposta d'una reforma fiscal on el tema principal serà l'elaboració d'imposts que incideixin en la conducta dels ciutadans, perquè els impostos tenen aquesta virtualitat. I quina conducta ens interessa a tots, que hi ha acord entre tots? Que sigui una conducta mediambientalment sostenible, de manera que els impostos que presentarem en el seu moment tendran tots la connotació d'imposts mediambientals. Aquesta és la realitat, ens agradi o no ens agradi.

Quant al tema que l'ha dut a encetar el seu debat de participació ciutadana, crec que en aquest moment, més enllà del que diguin les normes, que s'han d'acomplir i que s'acompliran, li puc dir que el tema de la participació és un fet que veiem dia a dia; l'economia és al cap davant de tots els problemes, les discussions econòmiques són per sobre de la resta i per tant hi ha una constant preocupació per part de tots sobre el tema de les possibles escales d'inversions. Inversions que, també ho hem dit, són molt més reduïdes que en altres ocasions, perquè és clar que quan fas un ajust, qualsevol que sigui l'ajust, sempre es comença pel capítol d'inversions, s'ha fet a nivell d'Estat, es fa a nivell d'autonòmic, s'ha fet a nivell municipal, perquè significa que de qualque manera amb les infraestructures que tenim, amb les dotacions que tenim, podem continuar un, dos, tres anys, i d'aquesta manera intentar fer front al problema número 1, al problema que ha generat la crisi que no és cap altre que un problema d'endeutament, els agradi o no els agradi.

I tot això em fa pensar que d'aquests temes podríem discutir, dels temes que realment són seriosos, dels temes que realment preocupen la ciutadania, dels temes que realment hem de solucionar qüestions reals, no qüestions imaginàries. I a partir d'aquí?

A partir d'aquí la política del Govern continua com ara, continua amb el rumb marcat, un rumb que passa, una vegada més, per una reestructuració, per mirar de fer l'economia més competitiva, per fer una economia més forta; quelcom que passa i que compta amb l'avantatge que Balears té un sector exterior molt fort, una connexió cap al món exterior molt més grossa que altres comunitats autònomes, i que ens donen ja resultats en aquest sentit. Resultats que, com he dit abans, són magres, són pobres perquè venim d'allà on venim, primer s'ha de llevar la marxa enrera, després posar el punt mort i després posar la primera, llevar la marxa enrera és el que es fa en aquest moment.

I com a complement, doncs la política d'activació evidentment ha d'anar encaminada a les possibilitats de crear empreses, les possibilitats de crear activitat econòmica, les possibilitats de crear projectes de futur, de forma que siguin sostenibles. De forma que siguin sostenibles significa que siguin posats en marxa des del sector privat; i aquí sí, aquí tindrà incidència la reforma fiscal que està en marxa. I aquesta reforma fiscal, ja dic, anirà, ho hem dit ja en el passat i ho tornam repetir, anirà orientada cap a fomentar activitats que siguin mediambientalment sostenibles i que permetran introduir nous elements, noves tecnologies, noves formes de transport o facilitaran o crearan els incentius necessaris per introduir tots aquests elements nous d'una forma més fàcil i més adequada per ser al capdavant d'un futur que tots albiram.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente, realmente estoy asombrado, estamos en un sitio donde venimos a debatir cuestiones y entre esas cuestiones hay un orden del día y en ese orden del día hay unos puntos que se tienen que respetar, yo he llegado aquí, he visto el orden del día, y digo ah, aquí va la moción del cumplimiento sobre tal punto y tal otro punto. He expuesto los dos puntos de la moción del cumplimiento, los dos principales puntos de la moción del cumplimiento para que se me diga por parte del Gobierno qué se está haciendo en esa moción del cumplimiento, y lo que se nos expone por parte del Gobierno es el *Amar en tiempos revueltos* de la economía, un disco viejo que estamos cansados de oirlo aquí, hartos de oirlo, rayado ya, que hace hasta ruido, y no nos ha dicho absolutamente nada de los dos temas que hemos puesto en cuestión, nada.

Había una pregunta clarísima: ¿van a publicar el anteproyecto de presupuestos, en su apartado de inversiones, tal como le obliga la Ley del buen gobierno? ¿Qué nos ha dicho, alguien lo sabe? Nadie lo sabe, nadie lo sabe, nadie lo sabe; no lo van a hacer, van a incumplir la ley. Ya le he avisado, lo dije al año pasado ya, se lo vuelvo a decir este año, que es grave incumplir la ley de esa manera. Hagan lo que quieran.

¿Para qué nos piden que hablemos, que dialoguemos, etc., si no sirve para nada? Si aquí hablamos de una cosa y se nos pone ese disco viejo y carcomido ya, que lo hemos oído tantas veces y que no se dice nada. ¿Para qué le preguntamos nada?

De todas maneras, lo mismo, yo, ya que usted no me hace caso a lo que yo le digo, yo le contestaré a todas las cosas que usted me dice. Me habla de que hay una situación difícil y que hay cosas que no les gustan y que damos importancia a cosas que no tienen. ¡Hombre, cumplir la ley me parece que es un tema de cierta importancia, me parece, parece que es importante cumplir la ley! Y cumplir la ley cuando afecta a un derecho fundamental del artículo 23 de la Constitución, de los que tienen una mayor garantía jurisdiccional incluso, me parece que es de especial importancia. No estamos hablando de un detalle de carácter administrativo o administrativista, estamos hablando de un derecho fundamental que usted está impidiendo que se ejerza, clarísimamente.

Nos ha dicho que el presupuesto es una herramienta muy importante y que ha de ser fiable. ¡Hombre!, lo que ha de ser fiable, importante yo sé que lo es, y que ha de ser fiable también; pero hoy hemos oído, han oído ustedes al Sr. Presidente del Gobierno decir, cuando hablábamos de inversiones, no tenemos inversiones, pero que fuera de las inversiones hay caminos para obtener dinero. El Sr. Matas sabía caminos para obtener dinero fuera del presupuesto; aquí se nos ha dicho que hay caminos fuera del presupuesto para obtener dinero, y que nos llevaremos un susto, además así lo ha dicho, ha empleado la palabra “susto” el Sr. Presidente, nos llevaremos un susto cuando los veamos. Me gustaría, tiene otro turno, nos puede decir ese susto como nos lo vamos a llevar, a ver cuál es el camino fuera de presupuestos, yo creía que los presupuestos eran algo serio y una herramienta fiable, pero ahora veo que hay caminos.

La guerra de los enchufes. Sr. Vicepresidente, no lo hemos dicho nosotros, nosotros hemos oído decir al Sr. Conseller saliente que no le dejaban poner su equipo, y que una de las condiciones que había puesto para poder ocupar el cargo era que le tenían que dejar poner su equipo, y así se ha expresado por él mismo, así se ha expresado tranquilísimamente por él mismo, y que no le dejaron.

Luego, nos ha dicho que si nos interesa una sanidad nos ha de interesar el déficit. Mire, más que interesarnos el déficit, lo que nos interesa es que haya más ingresos; o sea, usted mira por el lado del déficit y no mira por el lado de los ingresos, lo que tenemos que procurar ... No es lo mismo, no es lo mismo una crisis de ingresos que una crisis de gasto, y la crisis fue una crisis de ingresos; lo que se derrumbó en un año en 1.000 millones fueron los ingresos, vea los números, vea los números y verá como en un año se derrumbaron casi 1.000 millones los ingresos de esta comunidad. Y los gastos se redujeron más lentamente, como siempre pasa. Por cierto que, cuando se aprobó el presupuesto de la comunidad autónoma, de la única comunidad autónoma en el año 2010 que redujo el presupuesto un 6%, ustedes votaron en contra, querían más gasto, ¿se acuerda? Y cuando en junio, trajimos otro recorte de 130 millones al presupuesto, también votaron en contra porque querían que hubiera más gasto, sí, querían que hubiera más gasto y votaron en contra de todas las reducciones presupuestarias que se hicieron.

Sigamos. Dicen que no ven política alternativa; esto es sarcasmo, ¿cuántas leyes alternativas a sus soluciones han rechazado hasta ahora, cuántas? Si no me creen, espérense tres cuartos de hora y verán rechazar otra, porque ahora tendrá otra de política alternativa, ya verá; dirá que no la quiere y que hay que hacer lo que a usted le da la gana. Muy bien, pero política la hay, le han presentado un montón de leyes alternativas y no ha querido ninguna, no ha querido ninguna porque lo suyo es machacar a las clases medias y a la gente más desfavorecida. Cuando se le habla de grandes patrimonios, ni pensarlo; cuando se le habla de mayores contribuyentes, ni pensarlo; cuando se le habla de las masas hereditarias más importantes, ni pensarlo; cuando se le habla de empresas grandes contaminantes, ni pensarlo. Ahora el IVA sí que, ha aplaudido la subida del IVA, ese que machacaba tanto a las clases medias y que no querían que se subiera, este sí que han estado de acuerdo.

Es partidario de impuestos reducidos, porque los soporta la ciudadanía. Ah, los impuestos los soporta la ciudadanía, ¿y los recortes, quién soporta los recortes? Los recortes los soportan la ciudadanía; cuando le están recortando la pensión a los jubilados del ib-salut ¿quién lo está soportando? Lo soporta la ciudadanía. Cuando cierra un hospital ¿quién lo soporta? Lo soporta la ciudadanía, Sr. Vicepresidente.

Ley de buen gobierno. Nos dice otro sarcasmo, que están preocupados por la participación. No se ve esa preocupación, si están preocupados cumplan la ley, simple y llanamente, cumplan la ley, y ya está; cuelguen ustedes los presupuestos en la página web de su conselleria, póngalos, publicítenlos como les obliga la ley y ya está.

Otra cuestión interesante que ha dicho: los ajustes primero pasan por las inversiones, lo han oído, y estará en el *Diario de Sesiones*; yo creía que pasaban por el gasto corriente, por el gasto superfluo, más que por las inversiones. Los ajustes pasan por las inversiones, ahora ya puedo entender por qué motivo no han presentado ninguna enmienda en Madrid e incluso desprecian 230.000 euros, que bueno, que pasen para otros sitios, porque como nosotros hemos de recortar en inversiones; si eso se lo dice a los señores empresarios de esta comunidad autónoma, ya no digo a los otros, y a gente que pueda ser de otra línea política, dígales a los empresarios la próxima vez que los

vea, que mire, los primeros ajustes no pasan por el gasto corriente sino por las inversiones.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Y acabo, Sr. Presidente. Mire, nos dice que hablemos de lo que le preocupa a la ciudadanía y le tengo que decir, para finalizar, Sr. Vicepresidente, que lo que realmente le está empezando a preocupar y con gravedad a la ciudadanía es este gobierno.

Nada más, Sr. Presidente.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat. Miri, la llei l'acomplirem i estaran penjades totes les inversions a la plana web.

Camins fora de pressupost, no ha dit això, prengui una mica més d'atenció al que diu el president, ha dit que hi ha altres camins diferents de les esmenes per modificar les partides d'inversions, això és el que ha dit, diferent de les esmenes. Hi ha partides que tenen una certa discrecionalitat i poden anar a una banda o a una altra, i vostè ho sap, i això passa.

En el tema d'IVA i en el tema d'imposts i la reducció de la despesa són dos elements que s'han de complementar, és evident que són dos elements que s'han de complementar, però és molt important que primer es redueixi la despesa pública, perquè si tot ho feim descansant damunt impostos l'alternativa o el que previsiblement ha de passar és que bàsicament hi hagi una pressió fiscal més grossa damunt els ciutadans i que el sector públic tenguí més dificultats de fer els canvis i fer les transformacions que són necessàries, vostè sap que hi ha moltes ineficiències i que aquestes ineficiències necessiten també d'una valentia i d'una acció de govern decidida per dur-les a terme.

Està clar que, a més a més, necessitam una recuperació econòmica i la recuperació econòmica no passa per gastar més, passa per gastar millor, clarament gastar millor i gastar millor en el sector públic i en el sector privat, i això requereix, per una banda que el sector públic sigui més petit, necessàriament, si es lleva les ineficiències quedarà un poc més petit; i per una altra banda, necessita que també hi hagi modificacions legislatives que puguin fer més fàcil que l'activitat econòmica es pugui desenvolupar. I a partir d'aquí és quan es comença a fer una política econòmica clara.

Vostè em diu, és que el Govern anterior va fer; sap què va fer el Govern anterior? Sap quant va incrementar el pressupost de despesa el primer any, quan l'economia creixia un 1 i busques per cent, un 2% com a molt? Un 15%, un 15%; això no és un pressupost el que varen fer vostès, era, no ho sé, un autèntic despropòsit que va tenir les conseqüències que va tenir i que va dur que el Partit Socialista tengués la credibilitat que té en aquest moment, que no és gaire.

Jo entenc que no li agradin totes aquestes polítiques, perquè no són fàcils, perquè són complicades, perquè necessiten una dosi de valentia, però són les polítiques que durant generacions sempre a les diferents crisis han donat els resultats adequats. I són els resultats que han de permetre, una vegada més, que la recuperació econòmica es pugui dur a terme.

Em diu que acomplir la llei és important; clar que sí que acomplir la llei és important, només faltaria, és realment important acomplir la llei, i en això ens hi trobarà una i altra vegada, acomplint la llei; acomplint la llei de la forma més adequada, de la forma que pugui ser més segura i de la manera més contundent per part de tota la ciutadania i evidentment això passa perquè a moments en què els pressuposts són difícils d'elaborar, es pugui dedicar i es puguin fer les reflexions oportunes perquè aquests puguin tenir unes capacitats de funcionar al llarg de tot un any, d'onze mesos que, amb les condicions d'incertesa internacional i d'incertesa econòmica que ens envolten, són un període molt llarg, i per tant com més fermat estigui i com més fonamentat estigui molt millor per a tots.

Bé, aquestes són les línies que a vostè li poden sonar a *disco rayado o a disco viejo o a no sé qué ha dicho*, però la realitat és que són noves, no les varen aplicar vostès; són noves, són clares, són diàfanes, són conegudes i són les que creen la confiança necessària per anar guanyen passos en aquesta recuperació que tots volem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1306/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a adopció de mesures tributàries addicionals per a la reducció del dèficit públic.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1306/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a adopció de mesures tributàries addicionals per a la reducció del dèficit públic.

Per defensar aquesta proposició de llei té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Crec que ja fa una setmana o dues, aquí mateix, afirmava que la política econòmica d'aquest govern és erràtica, que no té una fulla de ruta, que va modificant-se i va canviant en funció de diferents criteris que van sorgint un mes rera l'altre, i per això en un mateix exercici tenim que el que a un moment era dolent ara és bo i el que a un moment era bo ara és dolent, tot va canviant en funció dels interessos i d'uns interessos molt particulars.

Avui de matí mateix, el Sr. Vicepresident Econòmic del Govern ha dit que a aquest govern el primer que li interessa és que tot funcioni, ho ha dit així. I jo crec que fins ara el que demostra és més aviat tot el contrari; convindran amb mi que un dels greus problemes que té la política pressupostària d'aquest govern a les nostres illes és el capítol d'ingressos. Fins ara, les propostes d'aquest govern, les propostes del Partit Popular per la millora d'aquests ingressos han fracassat estrepitosament.

Al mateix temps, i també fins ara el Partit Popular ha rebutjat sistemàticament totes les propostes de millora presentades pel nostre grup. Recordin que bonifiquen vostès al cent per cent l'impost sobre el patrimoni a tots aquells que tenen aquest patrimoni superior als 700.000 euros.

Voldria fer referència també a una afirmació que, com a mínim, quan la vaig sentir vaig entendre, és una afirmació contundent, i va ser, la llegiré en castellà perquè així es va fer aquí, en el Parlament, deia: "*La recaudación de enero a junio de la comunidad autónoma ha aumentado, la única en todo el país, ha aumentado un 3,3%*". Aquesta frase contundent, senyores i senyors diputats, és del vicepresident Econòmic del Govern en aquest plenari, el passat 18 de setembre a una pregunta del Sr. Diéguez, figura en el *Diari de Sessions*.

I ara també vull fer referència a un titular de premsa d'ahir mateix, miri: "L'executiu preveu un 15% menys d'ingressos en els comptes del 2013". Clar que aquest posicionament, per dir-ho d'alguna manera, tan optimista de fa un poc més d'un mes, a aquest clarament pessimista en matèria d'ingressos per a l'exercici del 2013, hi ha una bona diferència, hi ha una bona diferència. Amb què ens hem de quedar, amb el vicepresident optimista que deia que milloram els ingressos quan no és cert o amb ell mateix que ara reconeix que tendrem problemes i que hi haurà una baixada del 15% per al 2013?

Saben què és l'únic cert? És que els ingressos cauen, i això és més clar que l'aigua. I aquí hem de reconèixer també que en certa manera el posicionament del Govern del Partit Popular ha començat a canviar, i ha començat a canviar perquè hem de reconèixer que a l'hora, perquè així ho ha fet també el responsable del Govern, que comencen a pensar que a l'hora de quadrar els comptes hi ha dos àmbits a tenir en compte: un és la contenció de la despesa, que, per cert, fins ara, des del Partit Popular, només s'aplicava amb una excessiva contundència per la via dels retalls salvatges i que fins ara han defensat tots vostès com a únic camí possible a seguir. Però ara també des del Govern comença a sentir-se alguna veu que diu una altra versió, diu que hi pot haver una segona via, la segona via és augmentar els ingressos amb la creació de nous impostos. I d'això crec que val la pena que en parlem també, senyores i senyors diputats.

És important que parlem de modificar la política tributària d'aquest govern, i s'ha de canviar perquè l'actual és injusta, irresponsable i fins ara de nul·la efectivitat. A l'hora de parlar de política tributària s'ha de tenir molt present el principi constitucional que diu que tots hem de contribuir al sosteniment de la despesa pública, d'acord amb la nostra capacitat econòmica; és a dir que qui més guanya més contribueix; és a dir, novament, allò que es ve denominant progressió fiscal, de la qual, per cert, totes les mesures del Govern n'estan molt allunyades, sobretot tot allò que es refereix a política tributària. I és aquesta progressió que s'ha perdut la que s'ha de recuperar. Per això, en el seu moment el nostre grup es va proposar, malgrat que el vicepresident Econòmic ha manifestat també avui que des del nostre grup no s'aportava cap proposta, però ja em diran què és si no la proposta de suprimir la bonificació de l'impost del patrimoni o la proposta d'implantació d'un nou impost mediambiental. Totes dues propostes, per cert, rebutjades per la majoria absoluta del Partit Popular. Clar, si un no escolta les propostes i quan se'ls presenten les voten en contra, perquè simplement, com que venen de l'altre costat i venen de l'oposició, és difícil que tenguem el concepte d'allò que es proposa des del Grup Socialista.

I en aquesta via de recuperar la progressió, presentarem i registrarem en el mes de febrer també aquesta proposició de llei que avui duem a plenari. En aquesta proposició s'incideix en tres impostos: l'impost sobre la renda de les persones físiques, el de successions i donacions i el de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. I vull recordar, ho torn a dir, que es va registrar el mes de febrer, perquè el debat el tenim avui aquí, quan som a punt d'entrar en el mes de novembre, i és cert que en aquests mesos com a mínim s'ha produït un canvi en un d'aquests tres impostos que proposàvem nosaltres, dels tres un ha canviat i el que ha canviat és el de transmissions patrimonials, en què, efectivament, des del Govern s'ha fet una proposta, una modificació, que ha passat el tipus aplicable del 7% a un ventall entre el 7 i el 10, en funció de la xifra de què es parli, i per tant entenem que aquesta és una proposta, és una mesura que va en la línia correcta i no tenim res a dir-hi en contra. Ho dic perquè es tenguem en compte també a l'hora de fer referència a la nostra proposta, que quan es va presentar tot això era diferent, ara mateix entenem que aquest canvi en aquesta línia és correcte.

I per tant, ens centrarem en les altres dues propostes: IRPF i successions. Quant a l'IRPF la proposta també és molt clara, que s'incrementi un punt per a aquells que obtenen ingressos a partir dels 120.000 euros/any; és una xifra que crec que tots els que tinguin ingressos per aquest import els ha de permetre arribar còmodament a final de mes, no ha de tenir gaire dificultats, ha de passar més o menys bé aquesta situació de crisi i que, per tant, es pot permetre també ser un d'aquests que més col·laborin en funció dels ingressos que tenen.

I en segon cas, l'impost de successions i donacions i referit únicament i exclusivament a les successions, no proposam cap modificació quant a les donacions tal com estan, però sí a les successions. I per a les adquisicions per causa de mort, a les quals actualment s'aplica un 1%, sigui quin sigui el valor d'allò que es rep, aquí sí que entenem que s'ha d'anar a un canvi important, canvi important que passa per mantenir aquest 1% aplicable actualment quan el valor és inferior als 600.000 euros, a recordar, 600.000 euros, 100 milions de les antigues pessetes, i que, a partir d'aquí es vagi incrementant el percentatge en funció de la quantitat també. Per tant, proposaríem aplicar el 4% entre els 600.000 euros i menys d'1 milió d'euros; el 7% entre el milió d'euros i menys de 2 milions; 10% entre els 2 milions i menys de 3 milions, i el 20% en els 3 milions o més d'aquests 3 milions.

Com poden veure, continuam defensant que qui més ingressa o que qui més té, més tributs pagui. Aquestes dues modificacions podrien suposar una millora d'ingressos entorn dels 14 milions d'euros.

Senyores i senyors diputats del Partit Popular, ja renunciaren, gràcies al seu vot contrari, a ingressar 50 milions d'euros, 50 milions d'euros que podrien ser a les nostres arques per via d'aplicació de l'impost de patrimoni i per aplicació d'un nou impost mediambiental. Per cert, per cert, vostès ara comencen a parlar d'un impost mediambiental, parlen de grans superfícies; clar, això va en la línia del que nosaltres els diguérem, però la proposta que ve del Grup Socialista s'ha de rebutjar i llavors vostès la disfressen, la maquillen i canvien algunes coses, però també van en aquesta línia. Desitjable seria que entenguessin la importància també d'aplicar aquest tipus impositiu a aquelles empreses que es beneficien del nostre medi ambient i que d'alguna el poden perjudicar. Serviria perquè l'ingrés fos i arribàs a les nostres arques quan toca i amb correspondència amb l'activitat que es desenvolupa.

Per tant, ja renunciaren, com dic, a 50 milions d'euros, els demanam que no renunciïn novament a 14 milions més, diem que és necessari millorar els ingressos, diem que és insuficient allò que arriba. Aquí tenen l'oportunitat de demostrar si realment, com deia el Sr. Diéguez en el punt anterior, tenen voluntat de millorar o si continuen vostès pensant que s'ha de continuar protegint uns pocs per tal de perjudicar-ne molts per obtenir l'objectiu que té marcat el Partit Popular i no és altre que arribar a aquest objectiu de dèficit que, per cert, per cert, varen ser també molt optimistes no fa gaire anunciant un 0,4 de dèficit, però també veurem si no es transforma el vicepresident Econòmic també, com ja ha fet en el tema d'ingressos, i quan es liquidi el pressupost la xifra també s'ajusta a allò que se suposa que s'ha d'arribar a aquella xifra que s'ha d'arribar o si el Govern anirà per damunt de la xifra prevista.

Senyores i senyors diputats, el pressupost per al 2013 ja hauria d'haver entrat al Parlament, s'hauria d'haver fet, no hi és encara, no s'ha fet, no ha arribat. Ja incompleixen la llei, el Govern incompleix allò que té obligació de fer; aprofitin, aprofitin, per tant, i incorporin al projecte de pressuposts per al 2013 aquelles propostes impositives que arriben de l'oposició. No les rebutgin simplement perquè les fan els seus rivals polítics, tinguin clars els interessos que han de defensar, no els interessos de tres o quatre, l'interès general, l'interès de totes les economies familiars, l'interès del petit comerciant, tots aquests

són els interessos que vostès, com a Govern, estan obligats a defensar. Facin això, rectifiquin la política tributària, reconduixin aquesta política i segurament es veuran obligats a fer menys retalls dels que fan i a perjudicar molt menys també aquells que ara mateix tenen greus problemes per arribar a final de mes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervencions dels grups en torn a favor de la proposició de llei? La Sra. Mascaró, té la paraula.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Boned, qui més guanya més contribueix ens ha dit vostè i efectivament aquest és un debat més que recurrent en aquesta cambra, però imprescindible. En temps de crisi els governs són més obligats que mai a aplicar mesures per pal·liar els efectes d'aquestes crisis, de manera que els sectors més dèbils no pateixin. Però el Govern actual ha decidit que l'única manera de sortir de la crisi és aplicant austeritat i fent de la reducció del dèficit la seva raó de ser com a govern. Quina diferència amb altres èpoques que ens recorden aquests dies els mitjans de comunicació!

Però nosaltres hem dit moltes vegades i repetim que no hi ha dubte de la necessitat d'aplicar mesures d'austeritat amb les despeses públiques i eliminar despeses supèrflues, però això no només és necessari en temps normal, però sobretot en temps de crisi, però una cosa és l'austeritat i una altra molt diferent l'autoritarisme auster que ens apliquen en forma de mesures econòmiques i fiscals aquest govern. Una cosa és l'austeritat i una altra molt diferent plegar-se davant els poderosos i aplicar retallades, retallades ideològiques que posen en perill la cohesió social, com per exemple el fet d'aplicar la lliure elecció de llengua ha suposat que hi hagi centres que les persones que hi eren, el professorat que hi era per atendre les necessitats educatives especials, alumnes que tenen dificultats per aprendre, siguin de la llengua que siguin, aquests han deixat de ser atesos a educació per poder anar a la lliure elecció de centres, en nom de la llibertat retallam drets a infants, i això són retallades polítiques, retallades que posen en perill, com deia, la cohesió social i la supervivència econòmica de moltes famílies.

Ens omplim la boca, tots, és ver, de la necessitat d'arbitrar mesures per sortir de la crisi, el Govern també ho fa això, però els actuals governs del Partit Popular només apliquen aquestes mesures en forma de retallades. I amb retallades no només no serà possible sortir de la crisi, sinó que ni tan sols és probable albirar qualque sortida. Més famílies en situació de pobresa, més atur, menys ajudes socials, menys serveis sanitaris, incrementen les despeses a les famílies en matèria d'educació i de salut, algunes per retallades, d'altres per pujades indiscriminades de l'IVA, i tot això passa mentre es bonifica el cent per cent de l'impost de patrimoni als rics; mentre l'IVA en productes bàsics puja, però mantenen l'IVA dels objectes de

luxe i evidentment aquestes no són maneres de sortir de la crisi, ni molt manco de treballar per a la cohesió social.

Per molt que diguin, les mesures que ha pres el Govern del Partit Popular no tan sols no pal·lien els efectes de la crisi sobre les empreses o sobre les famílies que ho passen malament, sinó que encara els agreugen els seus problemes. Per molt que digui el Govern del Partit Popular només amb austeritat no sortirem de la crisi, i això els ho diu fins i tot el Fons Monetari Internacional, haurien de veure els informes que ha fet ara, el mes d'octubre, dia 15, fa dues setmanes com a molt, diu això: no basta només austeritat, hi ha d'haver mesures per impulsar els moviments econòmics. Ja sabem que els actuals responsables d'Hisenda i de la promoció econòmica d'aquesta terra tenen urticària només en sentir parlar de qualque mesura que pugui parèixer mínimament keynesiana, però la realitat és que cap país democràtic, cap ni un, ha sortit d'una crisi només aplicant mesures d'austeritat en forma de dramàtiques retallades com fan ara. Tots els països democràtics ho han fet aplicant, a més de mesures d'austeritat, injectant doblers a l'economia en forma d'inversions públiques i en forma d'ajudes a les persones que més ho necessiten.

Però per a això, evidentment, necessitam doblers, és imprescindible incrementar els ingressos. És cert que el Partit Popular n'ha augmentats d'impostos, i va dir que en baixaria, però ho ha fet tard i en la majoria de les ocasions ho ha fet malament, ja que no aplicaven aquells criteris de progressivitat que són necessaris perquè realment siguin efectius. I és per això que nosaltres donarem suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, perquè és imprescindible intentar incrementar ingressos i aplicar altres mesures més enllà de passar les tisores grosses.

Referent a les mesures que hi proposa, Sr. Boned, la de l'article 2, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, ja està superada, perquè, entre que varen enregistrar això i el dia d'avui en què es debat, ja hi ha hagut una altra llei que provenia d'un decret llei que ja ha superat això, per tant supòs que a la tramitació aquest article podrà decaure. La resta de propostes són molt semblants a algunes que hem discutit i presentat també en forma d'esmenes a diferents lleis del Govern i que sempre han estat rebutjades pel Partit Popular. Però, tot i així, pensam que és més que necessari insistir-hi i ho farem donant suport a aquesta i ho farem segurament en els pressuposts, quan venguin els de la comunitat.

Perquè vists els resultats de les negociacions sobre els pressuposts generals de l'Estat, tremolam només de pensar com podran ser els pressuposts de la comunitat autònoma, que s'haurien d'haver presentat avui. Hi ha gent que els fa rialles, però els que coneixem la realitat social d'aquesta comunitat, ens pareix fins i tot de mal gust riure's d'un tema com això, però cadascú és lliure, evidentment, d'expressar-se com així ho trobi.

Per tant, endavant amb la proposta de millorar els ingressos. És ver que hi trobam a faltar alguns aspectes, com l'impost de patrimoni o l'ISIQIEMA que hem discutit en altres ocasions, però que durant la tramitació, suposant que al Partit Popular els passi una miqueta de seny pel front i decideixi donar suport a la presa en consideració d'aquesta llei, suposant que això sigui així, podrem anar millorant entre tots les propostes que hi fan.

Per tant, en qualsevol cas, sàpiguen que tenen el suport del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervencions en contra? Pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Fidalgo té la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gràcies, Sr. President. Sr. Boned, jo li voldria dir en primer lloc que el vicepresident no va mentir, vostè basta que vagi a la pàgina web del Ministeri d'Hisenda perquè vegi la recaptació líquida acumulada *por tributos totalmente cedidos a las comunidades autónomas de régimen común*; dona dades de gener a l'agost d'enguany i efectivament a Balears hem augmentat un 3,2% la recaptació.

Avui el Partit Socialista ens du al plenari del Parlament la presa en consideració d'una proposició de llei per la qual, i ho dic textualment, s'adopten mesures tributàries addicionals per a la reducció del dèficit públic.

Abans de començar la meva exposició, m'agradaria donar l'oportunitat al partit proponent que pugui retirar aquesta proposició de llei, una proposició que avui ja no té sentit; és una proposta que neix obsoleta, que defensa un tipus de fiscalitat del segle passat. De fet, aquesta proposta està signada el dia 23 de febrer del 2012, però està escrita l'anterior legislatura.

Sincerament, crec que aquest tipus de proposicions ens fan un flac favor en aquest parlament, a part de demostrar manca d'idees, falta de criteris i ser ancorada en conceptes que ja són caducs.

Passem però a analitzar la proposició de llei. Aquesta proposició de llei pretén modificar els tipus impositius de tres impostos. En el primer article, l'impost de l'IRPF. A l'article dos, l'impost de transmissions patrimonials. I a l'article tres l'impost de successions. L'objectiu és, segons defensa el PSOE, que els impostos siguin més progressius i que paguin més els que més tenen. Comentem, idò, cada una de les modificacions que proposen.

L'Impost de la Renda de les Persones Físiques, la proposta que se'ns fa és afegir a l'escala autonòmica un nou tram de forma que aquell que guanyi més de 120.000 euros, passin a tributar del 21,5 al 22,5%. Bé, aquesta iniciativa a l'anterior legislatura que era quan es va proposar per primera vegada, podria tenir un sentit. Avui, però, la seva aprovació seria demencial. Hem de pensar que a principis d'aquest any, el Govern central ja va augmentar el tipus impositiu de l'IRPF, augmentant el tipus marginal màxim en 7 punts. En aquest moment Espanya és el cinquè país del món amb un tipus marginal d'IRPF més alt, un 52%. I, per tant, al nostre parer, no seria lògic augmentar-lo més. M'han de creure si els dic que jo no estic a favor de cap augment d'imposts. Jo crec que incrementar encara més aquest impost provocaria una major desmotivació en el treball i en l'activitat econòmica, ja que més de la meitat dels guanys anirien a pagar impostos. S'he de recordar igualment que el Govern central va augmentar aquest impost empès per les circumstàncies d'extrema gravetat dels comptes públics i de l'herència rebuda.

El Partit Popular, i ja ho ha dit en moltes ocasions, no era partidari d'augmentar impostos, ni l'IRPF, ni cap altre, però davant de situacions extremes s'han de prendre mesures extremes, mesures que han de ser temporals i que, per tant, quan es pugui s'abaixaran. O augmentam ingressos o reduïm despesa. En tot cas aquesta proposta del PSOE d'augmentar en un punt el tipus marginal de l'IRPF, tindria un efecte recaptador insignificant, ja que a Balears tan sols afectaria el 2% dels declarants. A part d'això, s'hi haurien d'afegir els possibles efectes de deslocalització d'aquelles persones amb rendes més altes, i això ja està passant a altres indrets com Catalunya i de les seves activitats econòmiques.

Aquest efecte es podria generar, donat que coexisteixen comunitats autònomes amb una menor pressió fiscal i es podria crear, per tant, un efecte cridada d'aquells contribuents que donada la seva alta capacitat econòmica, tenen una major facilitat per canviar de domicili. Això ens duria per una banda a una disminució directa de la recaptació per allò que aporten aquests contribuents, i per altra banda, una davallada de la recaptació per mor de la deslocalització, a més de la destrucció de llocs de feina de les seves activitats econòmiques. També hi hauríem d'afegir una pèrdua de recaptació d'altres tributs vinculats a la residència fiscal a les Illes Balears, com és el cas de l'Impost de successions, tributs locals de vehicles, etcètera.

Mirat des d'un punt de vista tècnic, sense valoracions polítiques, aquesta modificació a l'escala autonòmica de l'IRPF no ens garanteix una major recaptació, sinó que fins i tot, podria tenir l'efecte contrari i, a més, podria incidir negativament en la creació de llocs de feina. Queda clar que no hi podem votar a favor Sr. Boned. Però no em puc resistir a fer una valoració política. No sé si el Sr. Boned coneix que el PSOE a Madrid ha presentat una sèrie d'esmenes al pressupost general de l'Estat, entre les quals una demana entre altres qüestions la derogació de l'augment de l'IRPF, feta pel president Rajoy a principis de legislatura. O sigui, que mentre que aquí els socialistes demanen augmentar l'IRPF, a Madrid el PSOE demana abaixar-lo. S'ho han de fer mirar, Sr. Boned. Tenim un PSOE totalment perdut, "desnortat", sense brúixola. Mirin, s'han de posar d'acord entre vostès, asseguin-se, parlin i decideixin què volen per a Espanya i per a les Illes Balears. Vostès no són creïbles, i ja sabem que en política territorial cada dia en diuen una cosa ben diferent,

avui demanen federalisme, ahir volien autonomies i demà ves a saber què voldran. Rubalcaba no vol el dret a l'autodeterminació i el PSC a Catalunya en canvi diu que sí. Em va fer gràcia ahir llegir un *twitter* d'un exdiputat del PSOE d'aquesta cambra que també apostava a favor de l'autodeterminació.

Ho repetesc, per al bé d'Espanya i de les Illes Balears i per al seu bé, posin-se d'acord. Pareix que han abandonat el socialisme pel marxisme, per (...) de Groucho, aquell que diu: "tenc aquests principis i, si no els agraden, no es preocupin, aquí tenc aquests altres".

(Alguns aplaudiments)

I no pot ser que tampoc en temes fiscals no sàpiguen cap on anar. No és possible que avui debatem una proposta aquí per augmentar l'IRPF i fa dos dies el PSOE a Madrid demanés davallar-lo. Vostès se'n temen del desgavell que tenen?

Quan a l'article 2, i entr en matèria de la proposició de llei que fa referència a l'Impost de transmissions patrimonials, el PSOE proposa afegir un nou tram de forma que es mantindria el tipus impositiu del 7%, com a tipus general, i s'hi afegiria un tipus del 8% per a aquelles transmissions en què el valor del bé immoble fos superior als 450.000 euros. Crec que evidentment, com ja s'ha dit aquí, s'haurien d'informar millor.

Ja s'ha dit, efectivament aquesta proposta ha quedat totalment superada pel Decret llei 4/2012, de 30 de març, pel qual s'aprova una escala progressiva que va del 7 fins al 10%, com vostès ja coneixen. A part d'això, cal comentar que es continua mantenint el tipus de l'1% per a les transmissions d'habitatges HPO i del 3% per als habitatges que hagin de constituir l'habitatge habitual de menors de 36 anys.

I per últim hem de fer un comentari sobre l'article de la proposició de llei que fa referència a l'Impost de successions. Aquest article modifica el règim de tributació dels grups 1 i 2 de l'Impost de successions, de manera que el tipus actual que és d'un màxim d'un 1%, es passaria a un tipus progressiu que aniria d'aquest 1% per a bases imposables inferiors a 600.000 euros, fins a un 20% per a bases imposables superiors a 3 milions d'euros. Primer, l'efecte d'aquest augment del tipus impositiu només afectaria el 3% dels declarants, aquells hereus amb bases imposables superiors a 600.000 euros no representen més, Sr. Boned, del 3%. En aquest sentit, el poder recaptatori quedaria molt limitat i això al nostre parer no és cap solució.

Per altra banda, uns tipus impositius del 10%, o fins i tot del 20% són evidentment elevadíssims i, per tant, sortiria molt més rendible constituir societats on integrar els béns i així aplicar-se la reducció del 95% o del 99% de l'impost. En tipus impositius tan elevats són molt menors els costos de creació i manteniment d'una empresa o societat, que l'impost que hauria de pagar si no la creés. A la pràctica, per tant, amb uns tipus impositius tan alts, el més lògic seria crear societats patrimonials i mantenir-les cinc anys, a fi d'esquivar el rigor d'un tipus impositiu excessiu. I això fomenta, com vostè sap, el frau fiscal.

Queda clar idò que l'impacte sobre la recaptació seria nul, o fins i tot podria disminuir per l'aplicació de les economies establertes per les herències amb major patrimoni. És a dir, en herències molt grans, amb la creació de societats es podria donar el cas que es tributés menys que si s'hagués aplicat l'actual tipus de l'1%.

En definitiva, Sr. Boned, tenim, com ja he dit al principi, una proposta que des d'un punt de vista purament tècnic, és negativa perquè no aconsegueix els objectius que pretén. No millora la recaptació dels tributs i pot crear deslocalitzacions de patrimonis i d'activitat econòmica. I a més, la seva progressió proposada és més severa, feta una anàlisi tècnica amb les rendes mitjanes. La seva reforma és més per a un titular que per a una real solució. I en aquest sentit s'ha destacar el darrer informe del Ministeri d'Hisenda, que ja he tengut l'oportunitat d'exposar-li: "*La recaudación líquida acumulada por tributos totalmente cedidos a las comunidades autónomas en régimen común*". Unes dades que van -com ja he dit- de gener a agost d'enguany. Només hi ha tres comunitats autònomes, Sr. Boned, que augmenten la recaptació en el mateix període que l'any passat, i una d'aquestes és Balears. Les altres, en canvi, baixen. Els ingressos tributaris han augmentat un 3,2% entre gener i agost d'enguany. Són dades -repetesc- del Ministeri d'Hisenda.

Aquest és un signe que anam pel bon camí, que les coses es fan bé. Balears presenta símptomes de recuperació. Un augment en la recaptació implica una major activitat econòmica i una millor gestió.

I, per acabar, quan preparava aquesta intervenció, m'ha vingut al cap la figura d'allò que s'anomenen les tres mones místiques, representada en una escultura de llenya, d'Hidari Jingoro i que està situada als estables sagrats del Santuari de Toscho-gu. Es tracta de la figura de tres mones, una amb les mans es tapa els ulls, una altra amb les orelles tapades i la tercera amb la mà es tapa la boca. Les tres mones que en japonès s'anomenen Mizaru, Kikazaru i Iwazaru sempre s'han interpretat com no veure el mal, no sentir el mal i no dir el mal. Els puc ben assegurar que davant d'aquestes propostes que no aporten res, que estan desfasades, que a més poden provocar el contrari del que pretenen, m'agradaria fer el mateix que aquestes mones, tapar-me els ulls, les orelles i la boca...

(Remor de veus)

...perquè, si em deixen acabar, perquè si algú va dir que l'únic cert de la vida és la mort i els impostos, jo els dic avui que l'única diferència entre aquesta i el que proposen vostès, és que la mort no empitjora cada vegada que vostès tenen una idea.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fidalgo. Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Fidalgo, no s'ha de preocupar perquè li agradi fer el que fan aquests tres micos, entre d'altres coses perquè és el que fan. Vostès no escolten ningú, no miren res del que hi ha, ni els importa res del que està passant en aquesta societat, van a la seva! Apliquen la seva política, passant per damunt qui faci falta i la resta de la societat no els importen poc, ni gens ni mica, Sr. Fidalgo. Això és el que estan fent. Però sap què és més perillós encara? Que vostès no només fan el mateix que aquests tres micos, sinó que la seva política econòmica també és de micos, però de micos de circ, de micos de circ, Sr. Fidalgo! No d'aquests, de micos de circ, la seva política econòmica, Sr. Fidalgo.

En primer lloc vull donar les gràcies al PSM pel seu suport. Efectivament, les propostes sobre patrimoni, impost mediambiental ja varen ser debatudes també, com he dit al final de la meua intervenció, proposaria que s'incorporessin en el propers pressuposts, però no tenim la més mínima esperança que això pugui ser una realitat.

Anem per parts, IRPF. Diu el Sr. Fidalgo que no procedeix, que és una proposta extemporània, que no té cap sentit i que, a més a més, pot perjudicar més que beneficiar. No sé a qui, o millor dit, sí sé a qui, perquè parla que no toca a aquests que guanyen més de 120.000 euros, posar-los en risc que hagin d'aportar 1 punt més del que estan aportant, 1 punt més, Sr. Fidalgo! En canvi, molt poc els importa que el material escolar passi del 8 al 21% això no els importa gens ni mica, són molts de punts, és més d'un punt i aquest material escolar l'han de comprar tots, els aturats, els que no tenen per arribar a finals de mes i els milionaris, això sí, però a vostès aquests els importen molt poc.

Em parla de la deslocalització. Sr. Fidalgo, la deslocalització no és un problema d'un punt d'increment de l'IRPF als que guanyen més de 120.000 euros l'any. La deslocalització és un problema de la política econòmica que aplica el Partit Popular a totes les institucions allà on governa. I per què li dic això? Perquè supòs que vostè sap, o hauria de saber, que s'ha produït fins ara la major fuga de capitals d'aquest país de tota la història. I no és més que el resultat de la política econòmica que fa el Partit Popular. Per tant, què ve a parlar d'un punt d'increment de l'IRPF! Si vostès són els que fan fugir els capitals, vostès els foten fora d'aquí! Vostès, no un punt més a l'IRPF.

Em demana coherència. Em diu que els nostres a Madrid han demanat que es retirés l'augment de l'IRPF. Sap per què? Perquè allò que nosaltres proposam és un punt a partir d'una renda molt concreta, 120.000, 120.000. El que vostès han fet ha estat incrementar l'IRPF per a tots! Sr. Fidalgo, això és el que vostès han fet, no mescli ous amb caragols. Vostè és de suposar que sap de què parla, si sap de què parla, demostri-ho. No vengui aquí i digui barbaritats, Sr. Fidalgo.

Seguim amb l'IRPF. Miri, li vull llegir textualment una frase del vicepresident econòmic a una resposta parlamentària de fa un parell de setmanes. Parlant sobre política econòmica va dir al nostre diputat: *“la teoría económica que necesita una revisión. El decir que a consecuencia de la reducción del gasto se va a reducir la recaudación, pero por Dios, ¿qué relación hay entre una cosa y otra!”*. Això ho diu un vicepresident econòmic del Govern. Jo li explicaré quina relació hi ha. L'augment de l'IVA sense anar més lluny, Sr. Fidalgo, l'augment de l'IVA, mes de setembre, primer mes d'aplicació, reducció dels comerços minoristes, 12,6%. Vostè sap que d'aquest IVA que es recapta a aquests comerços, també aquesta comunitat autònoma se'n porta el 50%, Sr. Fidalgo? El Sr. Vicepresident sap això? Ho hauria de saber, supòs que sí.

Senyors, vostès augmenten uns determinats impostos que provoquen la reducció del consum, la baixada del consum provocada una davallada de la recaptació de l'IVA i aquesta davallada de recaptació suposa que el 50% que ens en portam és més baixa que mai, Sr. Fidalgo. Tenguin en compte aquestes coses abans de parlar de més.

Miri sobre transmissions patrimonials -i acab ràpidament. Està bé, Sr. Fidalgo, que vostè surti, no sé si m'ha escoltat o el que jo li digui li importa molt poc, li entra per aquí i li surt per allà, però quan jo li he dit el que hi havia sobre transmissions patrimonials, ja sé que vostè s'ha preocupat, ha treballat i ha escrit el que havia de llegir, però si veu que jo ja li he dit una cosa, no és imprescindible que continuï llegint el que s'havia preparat, podria estar un poc més atent, però no en parlem més, ja li he dit el que li havia de dir sobre transmissions patrimonials.

Successions. Em diu que al final no té cap repercussió real damunt dels ingressos d'aquesta comunitat autònoma. No tenc més temps, només li diré una cosa. Vostè em diu que afectaria únicament el 3% de la població aquesta proposta. Sap, Sr. Fidalgo, això què significa? El de sempre, és cert que els rics són pocs, cada vegada hi ha menys rics, però aquests rics cada vegada són més rics, i la resta, els pobres, són cada vegada més pobres. I aquesta és la política que vostès practiquen, la política que vostès volen i la que estan gestionant. Als que més tenen els protegeixen, i la resta, que cada vegada tenen menys i són més pobres, a vostès els importen molt poc. I vostè ho ha declarat i ho ha demostrat avui aquí amb la seva intervenció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Com que no hi ha hagut contradiccions amb el grup que la presentava, només ens volem reafirmar en la defensa de la fiscalitat del segle passat. El segle passat va ser precisament quan es va introduir a l'Estat espanyol i també a les Illes Balears una fiscalitat una mica més justa amb els pobres i no només amb els rics...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci per favor! Si són tan amables.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Ens reafirmam a donar suport a mesures com aquestes, que precisament defensen aquesta fiscalitat introduïda en el segle passat, i no la del segle XIX, que era una classe dirigent rica de cada vegada més rica i una classe pobra, dominada per la classe dominant. Per tant, simplement reafirmar-nos en això.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sr. Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Boned, la diferencia entre usted y yo es que usted sube aquí para que la gente le aplauda.

(Remor de veus)

Si yo subiera aquí por el mismo motivo probablemente me dedicaría al circo y no a la política.

(Aldarull i alguns aplaudiments)

Después de oír al Grupo Socialista y al PSM debo declarar sinceramente que no existen los buenos impuestos, en mi opinión no existe tal cosa. Una comunidad o un país que pretenda prosperar sólo a base de impuestos es como una persona con los pies en un cubo tratando de levantarse tirando del asa, como decía Winston Churchill, y hay que ser razonable, su propuesta está desfasada y pretende resolver un problema económico a costa sólo de los demás, es decir, ustedes pretenden, y digámoslo de una vez, convertir el estado del bienestar en el bienestar del estado, y eso nos parece a nosotros del todo descabellado.

Este govern pretende cumplir los objetivos que le han sido vinculados, el saneamiento de las cuentas públicas y de la Administración de la comunidad autónoma como medida realista y eficaz para que esta comunidad autónoma progrese. Y recuerden, sólo existen dos vías: o reducimos el gasto o aumentamos los impuestos, y nosotros hemos creído en el equilibrio y en la reducción del gasto.

También afrontamos una reforma fiscal que creemos que es suficiente. La suya es una idea que vincula la política con el gasto desmesurado, y lo dice su forma de gobernar, casi 6.000 millones de euros de deuda; lo dice la contratación de más de 6.000 empleados públicos en plena crisis...

(Remor de veus)

¿Quién pretenden al final ustedes que pague el pato? Como siempre, los ciudadanos.

El Partido Popular cree en la necesidad de actuar en el saneamiento de las finanzas del sector público. Lo estamos haciendo y reducimos gasto, burocracia y no queremos seguir aumentando impuestos.

(Més remor de veus)

Y ahora ustedes vienen a proponer algo así como que la mejor manera de solventar los problemas es pedir más dinero a la gente, subir los impuestos...

(Continua la remor de veus)

...porque les recuerdo que, dada la situación, el actual gobierno ya acometió una reforma fiscal que incluso ha sido calificada por los técnicos de gesta, en concreto por su secretario general Sr. Molinedo, de justa y progresiva.

¿Y qué ha hecho el PSOE con las rentas más bajas cuando ha tenido la oportunidad de gobernar? Pues miren, subir del 15 al 24% los tipos más bajos del IRPF. Ustedes rebajaron dos puntos del IRPF a las rentas más altas, ustedes. Históricamente el PSOE ha subido hasta 9 puntos del IRPF a las rentas más bajas y el PP los ha rebajado 5 puntos, y ésa es la verdad.

Señores del PSOE, no se trata aquí de elegir entre Keynes o Friedman, sino que ustedes no han entendido nada de lo que ha ocurrido en este país, y siguen empeñados en proponer soluciones del siglo XIX a problemas del siglo XX. Señores del PSOE, ya se lo dije una vez en esta tribuna hace un año, y ustedes siguen erre que erre con los impuestos.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Su política económica y su visión de la economía podemos reducirlas a unas pocas frases breves: si se mueve, ponle más impuestos; si se sigue moviendo, hazle una regulación y sube aun más los impuestos, y crea además un organismo público; y si por algún motivo deja de moverse, entonces lo subsidias. Por eso nuestro grupo, Sr. Boned, no apoyará su proposición de ley hoy en esta cámara. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fidalgo.

(Alguns aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, passarem a votar. Esperarem un moment que tothom estigui assegut. Perfecte.

Passam a votar. Votam.

24 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjat.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS